41. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. FEBRUÁR 20.

Ludas Matyi

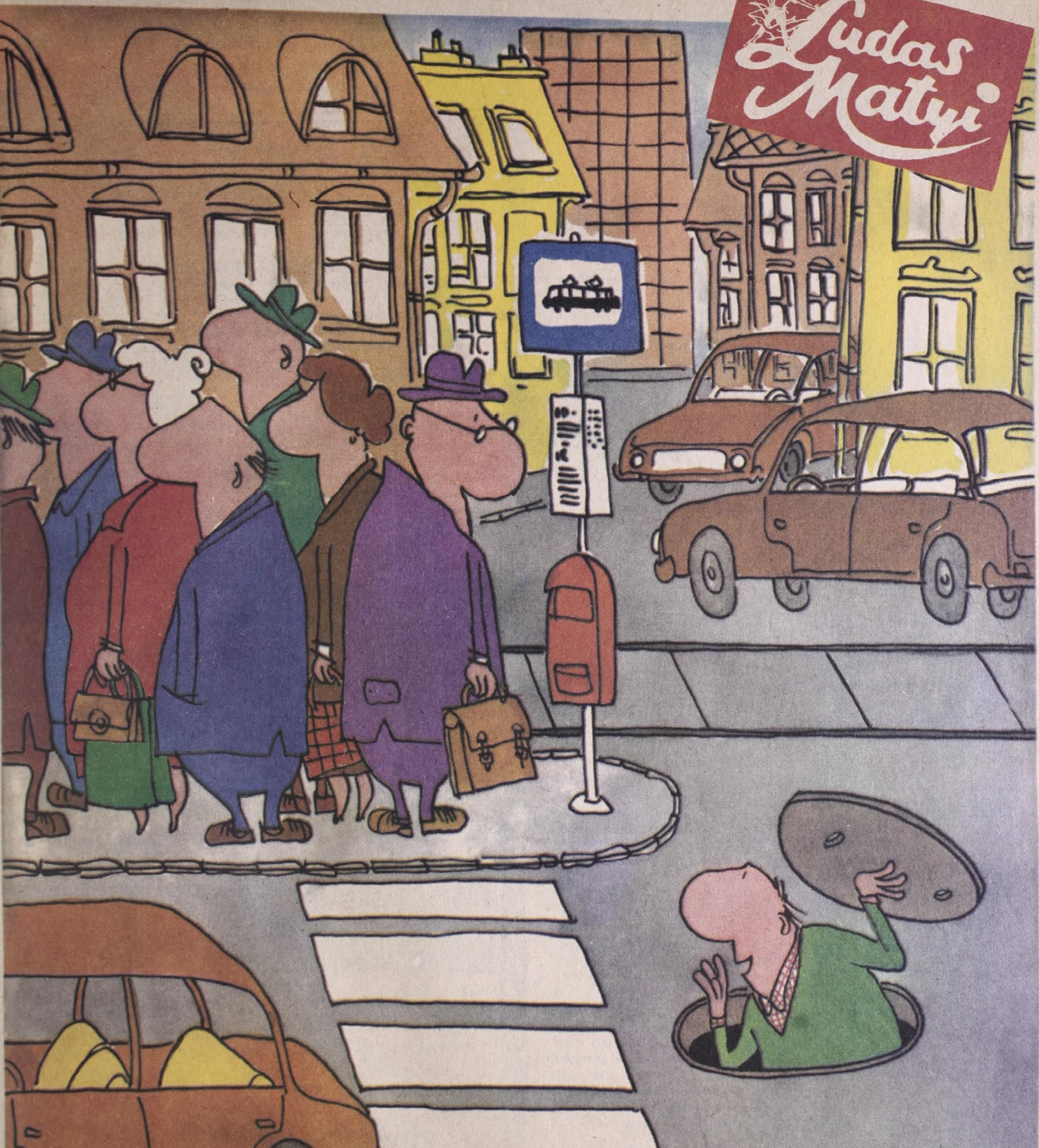

Lehoczki István rajza

– Magánmetró megfelel?

(KÖZLEKEDESI REVÜNK A 8–9. OLDALON)

INFORMACIODOMPING

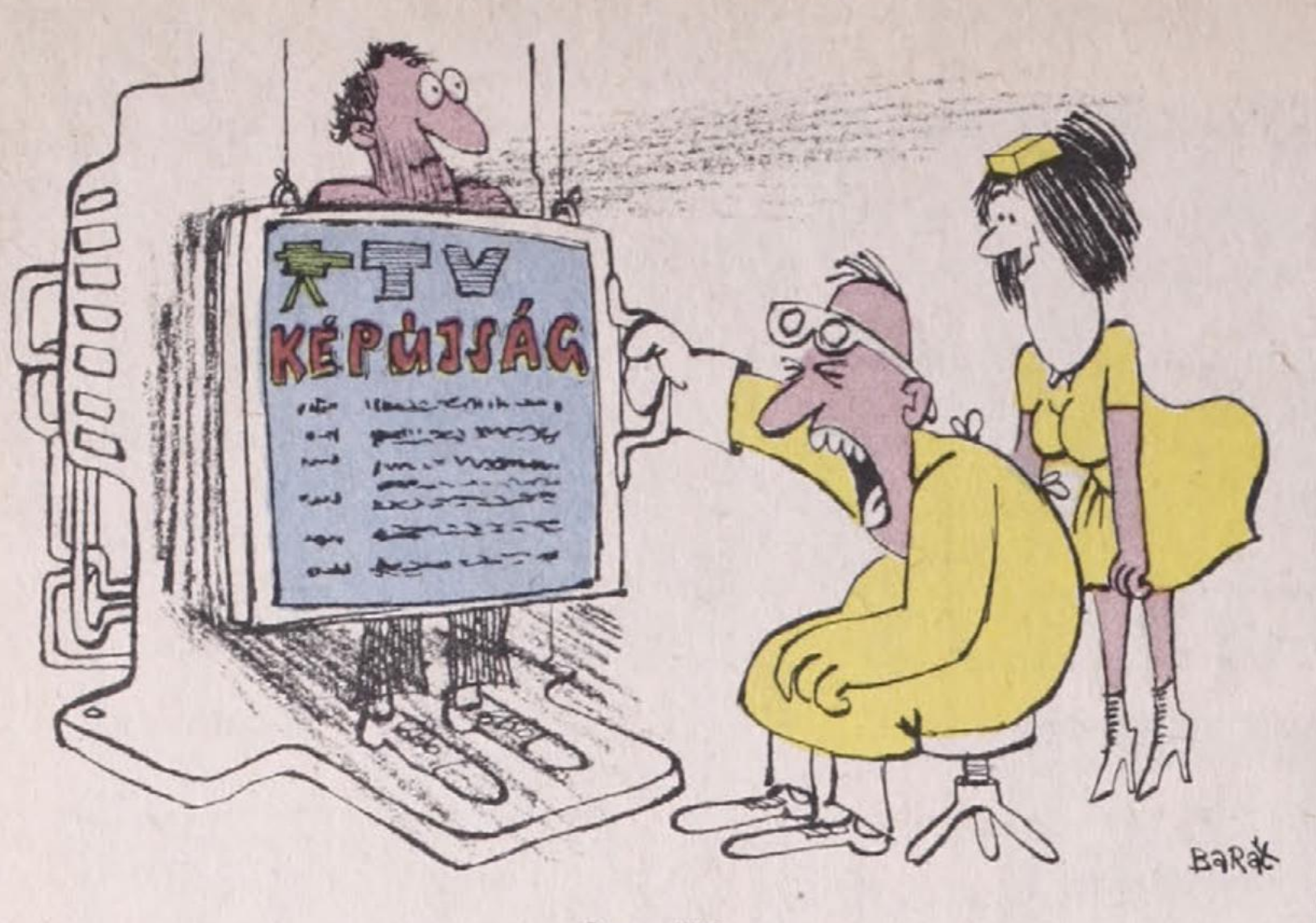

– Szerelő!

Örömpörkölt

Olvasom a mesterszakácsokról szóló újságcikket, benne sok érdekes dolgot, egyebek közt azt is, hogy honi étkezési szokásaink még mindig rossz hagyományokat őriznek. Így aztán, ahol kevés külföldi vendég fordul meg, ott a jövedelmezőség érdekében a korszerű salátákról, halételekről tanácsos visszatérni a jó öreg pörkölthöz, rántott szelethez, töltött káposztához.

És azt is olvasom továbbá, hogy a vendégsereg átrendeződik, sok étteremnek pedig küzdeni kell a fennmaradásért. No, örvendezem, hát rólam is szó esik ebben a cikkben, nemcsak a mesterszakácsokról, hiszen én vagyok a vendégseregnek azon része, amely épp átrendeződik, bár némi lelkifurdalással tölt el, hogy sok étterem pont miattam küzd a fennmaradásért. Mentségemre szólva, ilyenfajta küzdelmet magam is folytatok, ezért nem csoda, ha nagy konokul rossz hagyományokat őrzök, sőt újra fölfedezem, s ápolom is őket, lásd töpörtyű meg egyéb őskultúrétkek.

Az is szerepel a cikkben, hogy a Gellért Szállodában 24 szakácstanuló ismerkedik a szakmával. Az itt szerzett tudás aranyat ér, jóllehet a helyben maradó fiataloknak kezdetben csak 3200 forintos alapbér jár, ám egy maszek havi 15 ezer forinttal is képes csábitgatni az ifjú Gellért-kádert. Így aztán az is könnyen megeshet, hogy a mai nebuló holnap már „zsebrevághatja világhírű mesterét".

Lám, csodálkozom, némi irigységgel vegyes irigységgel, mekkora zsebek léteznek manapság! Az viszont vigasztaló, hogy a vendégkör másik része másként rendeződik át, mint jómagam, tehát, hála az égnek, nem minden étteremnek kell küzdenie a fennmaradásért. Ez mindenesetre nagy megnyugvást jelent nekem, föloldozást, mi több: örömöt a pörkölthöz, vagyis jobb étvágyat a rossz hagyományokhoz.

A magyar konyha, különben, mint tudjuk, világhírű.

Münz András

A csoda

Lehet, hogy nem hiszik el, de csoda történt velem, mégpedig akkor, amikor családunk kitisztított fehérneműit vettem át az egyik budai Patyolat-fiókban. Maga a csoda a következőképp játszódott le: én ki akartam fizetni a számlán feltüntetett összeget, mire a palyolatos fiatalasszony közölte, hogy elég, ha huszonöt százalékkal kevesebbet fizetek. Miért? – kérdeztem döbbenten, hiszen az utóbbi években nálunk kizárólag a kölökszalamandráknak szánt hormonpótló ára csökkent némileg.

Azért, mert a számlán feltüntetett határidőre nem tudtuk teljesíteni a szolgáltatást – hangzott a válasz, ami arra késztetett, hogy alaposan körülnézzek. Végigmustráltam a fiatalasszonyt, de még véletlenül sem emlékeztetett rőzsehordó anyókára, orra sem vasból készült. Magam sem vagyok királyfi, aki felekirályságot és a tisztító-számla negyedrészét nyeri el, s láthattam azt is, hogy a Patyolat-szalon mosógépeit az elektromosság, s nem a hétfejű sárkány fölös energiája üzemelteti.

Meséről tehát szó sem volt, bár csoda történt velem. Én azonban felháborítónak tartom ezt a csodát, mert ha mindenütt ilyen csodákat tennének, hová jutnánk? Képzeljük el például, hogy a Posta visszatéríti az előfizetési díjat azon telefonszámlás-bérlőknek, akiknek készüléke napokon, heteken keresztül használhatatlan. A trehányul elkészített lakások tulajdonosai is szép summát kapnának kézhez, azon a címen, hogy az építők nem teljesítették a vállalt kötelezettségüket. A benzinkutasok busás borravalót adnának a kuncsaftoknak, ha nem törölnék le maguktól a szélvédőt, s nem ellenőriznék ugyancsak maguktól a gumiabroncsokban levő levegőnyomást, vagyis nem teljesítenék munkaköri kötelességüket. Fizetne az Ingatlankezelő Vállalat is, amennyiben például egy beázáshoz csak a bejelentést követő negyedik hónapban küldene ki szerelőt.

Persze, tudom én azt, hogy ilyen csodákat nem várhatunk el a szolgáltatóktól, hiszen többségük munkaerőgondokkal küzd, szemben például a Patyolattal, amely munkaerőgondokkal küzd. A sok csoda ideológiai szempontból ráadásul felmérhetetlen károkat okozna, hiszen mi néhány évtizede szemináriumokon és más fórumokon épp azt bizonygatjuk, hogy minden anyagi eredetű, s csodákról a földi életben szó sem lehet.

Megnyugtató tehát, hogy szolgáltatóink ily következetesen ragaszkodnak a dialektikus materializmushoz. Hogy a Patyolat miért nem? Azt csak az Isten tudja!

Vezda János

KÉK FÉNY

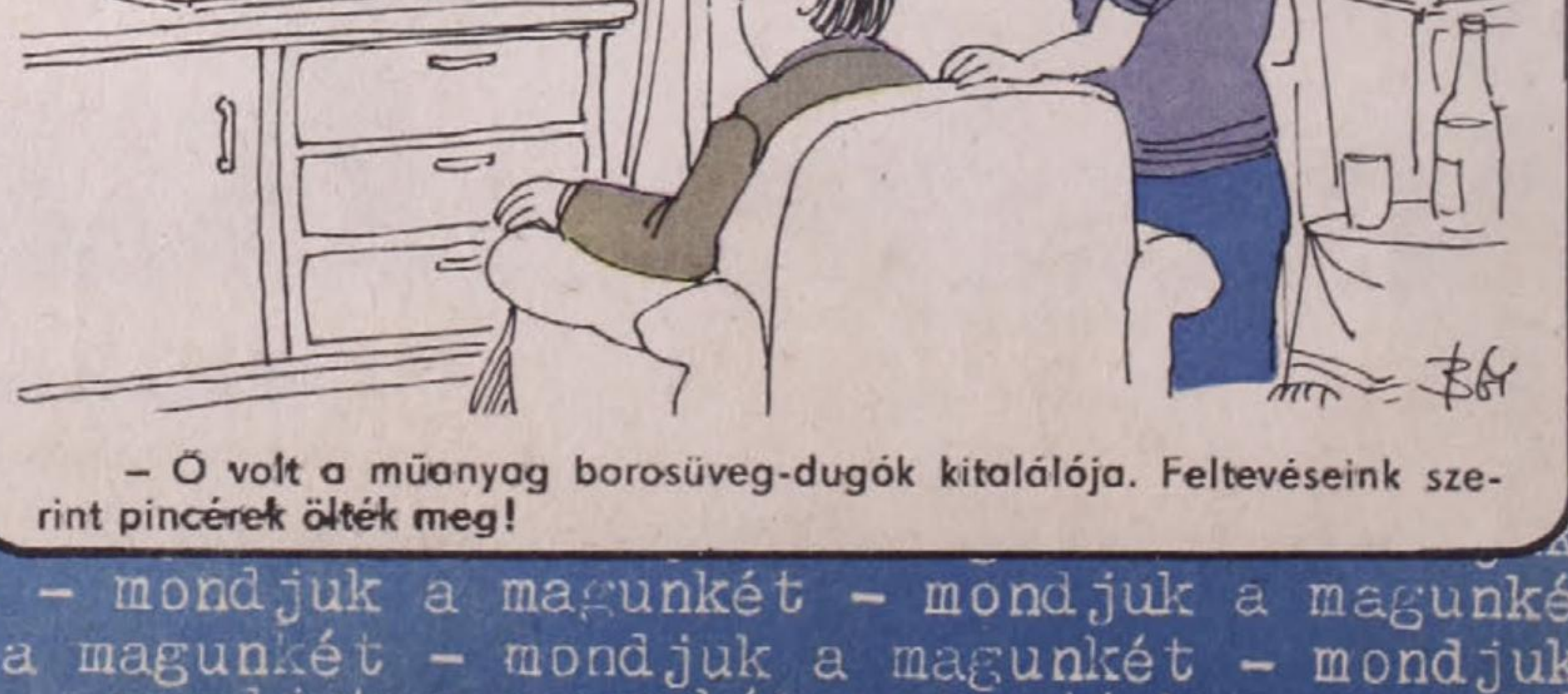

– Ő volt a műanyag borosüveg-dugók kitalálója. Feltevéseink szerint pincérek ölték meg!

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Itt és most...

MŰVÉSZI SIKER

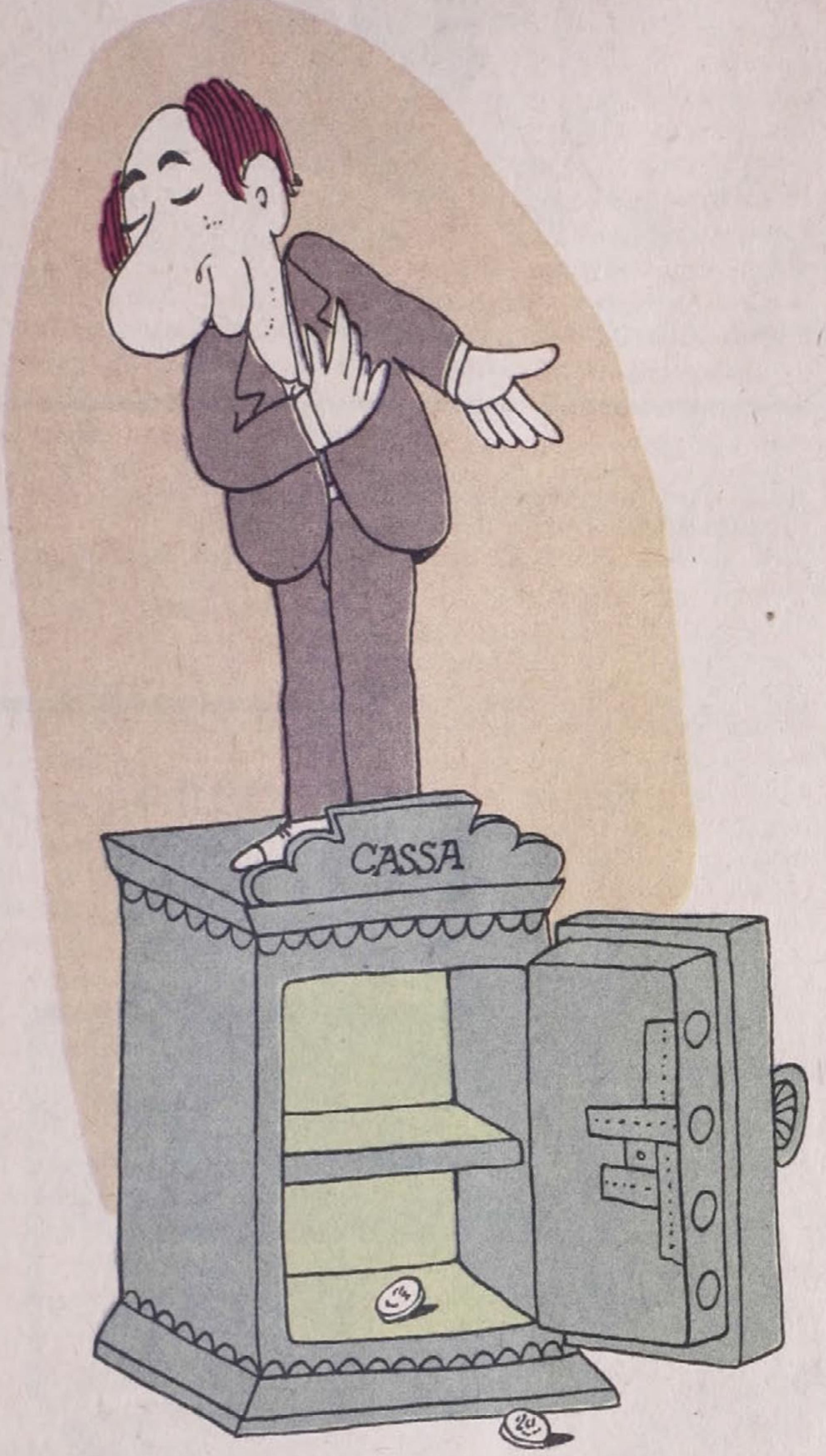

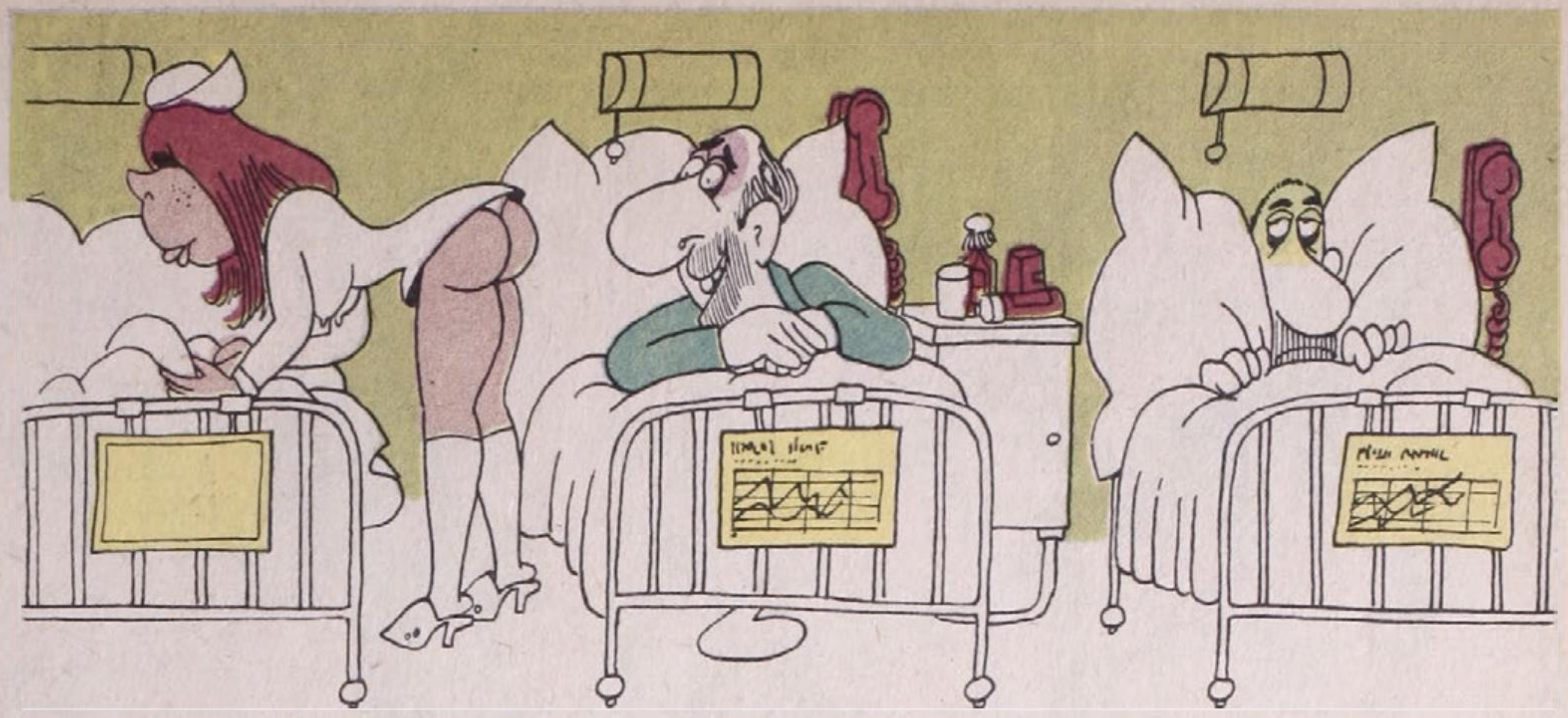

– Erről jut eszembe, nővérke, nem tudja, mikor nézhetek megint éjszakai filmet a tévében?

– Dehogy a kocsmából jövünk, drága asszonyom! Mi együtt géemkázunk a férjével...

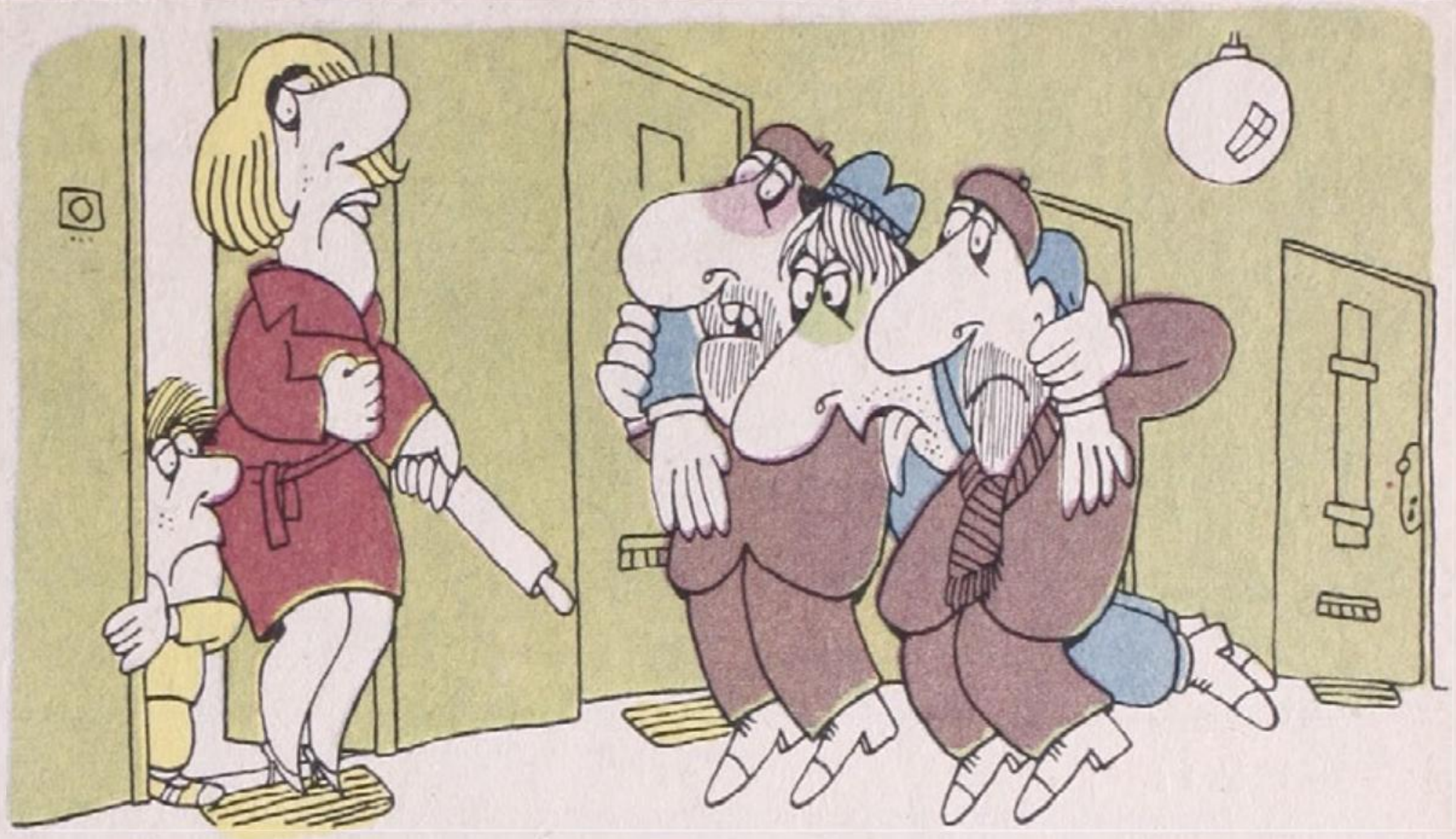

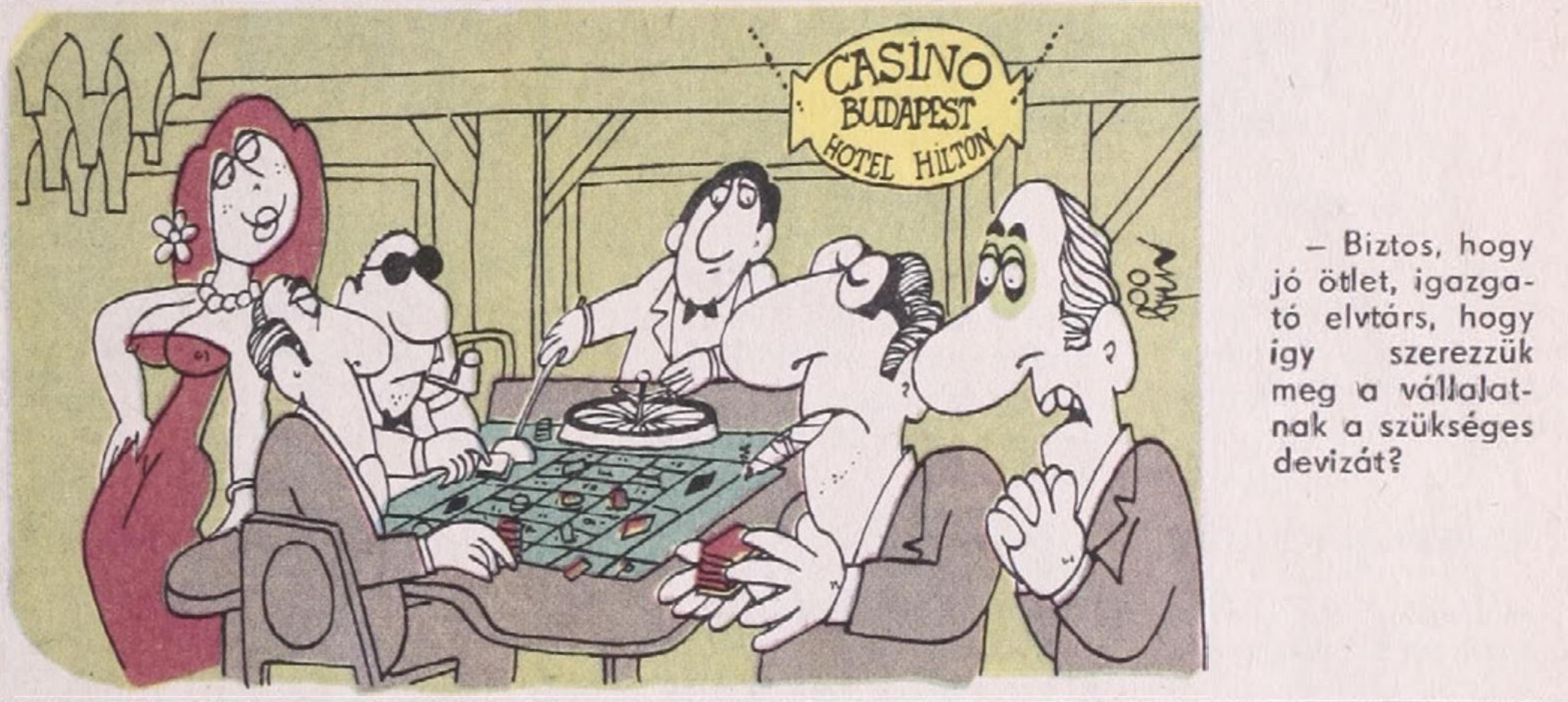

– Biztos, hogy jó ötlet, igazgató elvtárs, hogy így szerezzük meg a vállalatnak a szükséges devizát?

KÁDERFOGLALÁS

— Puzdrás kartárs, elégedetlen vagyok a munkáddal — mondta a Fősámán a Levédiai Káderügyi Hivatal vezetőjének. — Nyakunkon az etelközi paláver, és addigra minden személyzeti kérdést szeretnénk lerendezni!

— Tekintetes Fősámán, majd minden káderkérdést megoldottunk — jelentette a személyzetis —, csak még a fővezírt nem jelöltük ki. Tudod, aki ezt az új izét... ezt a honfoglalást fogja vezetni. Az én javaslatom egyébként: Töhötöm.

— Töhötöm az nem jó. Nemrégen neveztük ki a legtávolabbi gyepűre első vezírnek, és ott is milyen vircsaftot csinált. A szabadcsapatainak már háromszor kellett állami dotációt folyósitani.

— De viszont a leányrabló géemkái elég jól működnek — egészítette ki Puzdrás a minősítést.

— Akkor sem. Töhötömöt kinevezzük rektornak a Táltosképzőbe.

— Hát igen, rektor még nem volt — lapozta át Puzdrás az egyébként igen megbizható nyilvántartását. — Akkor meg ott van a Kond! Kond nomádtárs igen derekasan helytállt az Óhazában, amikor a magorok még teljes illegalitásban éltek. Több tanúval tudja igazolni, hogy egymaga három besenyő ló farkára kötött csomót, s ezzel örökre beírta a nevét az ellenállás aranykönyvébe.

— Igen, igen. Ezért meg is kapta a „Nomád Levédiáért" érdemérmet, és felvételi nélkül felvettük a Táltosképzőbe mind a 24 gyerekét. De egy harcoló alakulat élére nem nevezhetek ki fővezírnek egy olyan magort, aki még testnevelésből is fel volt mentve.

— Akkor legyen például Ond a fővezír — folytatta Puzdrás, mert ötletei azok mindig voltak.

— Ond sem jó. Sokat iszik, állandóan csak a kumiszon jár az esze. A múltkor is a lovasroham előtt fejte meg az összes kancát. Ondot inkább kinevezem nagykövetnek a vízigótokhoz.

— Pont a vízigótokhoz! Látni sem bírja a vizet. És mi lesz a jelenlegi vízigót nagykövettel?

— Ő a nyugdíjazását fogja kérni — rendelkezett a Fősámán.

— Már hogy kérné a nyugdíjazását — okvetlenkedett Puzdrás —, amikor a jelenlegi vízigót nagykövet 24 éves. És ráadásul nő.

— Akkor gyesre fog menni. Puzdrás, ez a te dolgod, te vagy a személyzetis.

— Akkor javaslom, hogy mondjuk... Előd legyen a fővezír — proponálta Puzdrás, aki mindig a tervszerű káderpolitika híve volt.

— Az Előd sem jó fővezírnek. Emlékszel, a múltkor, amikor az a ronda nagy szittya felkelés volt, egy kicsit elvesztette a fejét. Állítólag citromleves palackokat dobált a kürtöseink közé.

— Akkor megvan! Huba legyen a fővezír!

— A Huba sem jó. Ideológiailag nem valami képzett, az alapfokú szemináriumon kétszer is megbukott a csodaszarvas-legendából.

— Hát akkor esetleg Tass...

A fősámán erősen elgondolkodott.

— Miért ne? Úgy van! Legyen Tass a fővezír. Mégiscsak használható személyzetis vagy te, Puzdrás! A Tass az stramm fiú, megbízható, lombard kapcsolatai sincsenek, és remekül fog mutatni a Millenniumi emlékművön, mint a honfoglalók vezére. A nagy paláveren tehát őt fogom jelölni fővezírnek, csak arra kérlek, hogy a dolog egyelőre maradjon kettőnk között!

— Ez természetes — mondta Puzdrás és nagy alázattal kihátrált a sátorból.

A Fősámán várt néhány percet, majd titkárnőjét, a Saroltát hívatta.

— Sacikám drága, mi újság odakünn?

— Jaj, főnök kartárs, a harcosok odakünn mind azt súgdossák, hogy az új fővezír egy bizonyos Tass lesz.

— Remek! — ujjongott a Fősámán —, akkor munkára fel! Adja be nekem Sacikám, az Álmos-dossziét...

Trunkó Barnabás

NUKLEÁRIS KORSZAK

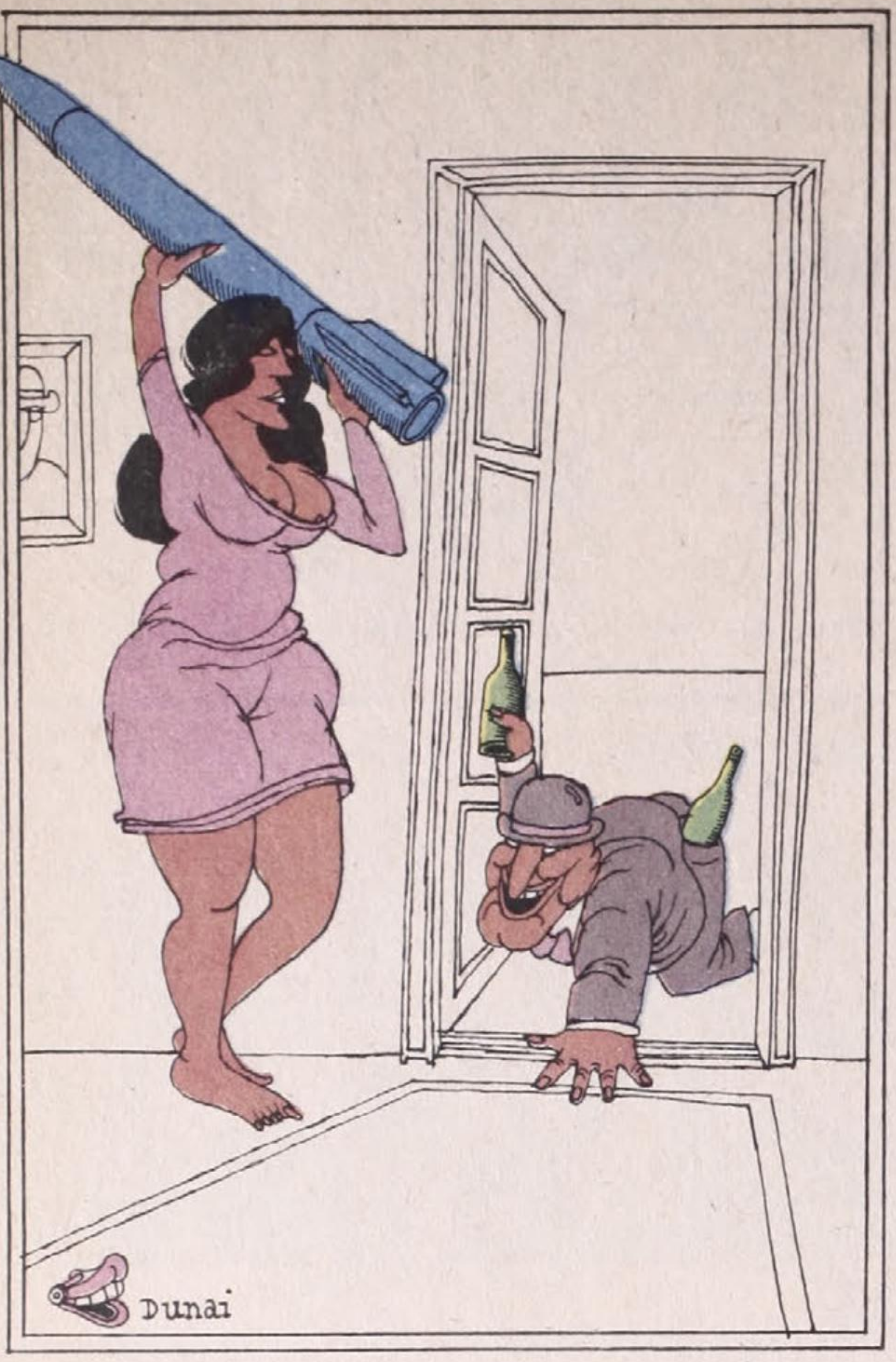

SZILÁNKOK

GARÁZDA

— De lassan múlik az idő! Már belekötöttem húsz utcai járókelőbe, és még mindig csak délután fél négy.

SZÉGYENLŐS NŐ

— *Doktor úr forduljon el, amíg megoperál.*

MEGOLDÁS I.

— Vettem két lovat. Azok húzzák a három éve lerobbant Trabantomat.

MEGOLDÁS II.

— *Annyiszor büntettek meg a pirosban való áthajtásért, hogy végül kénytelen voltam elmenni mentőautó sofőrnek.*

ÖNKRITIKUS SZÜLŐ

— A feleségem gyereket vár. Remélem egyikünkre sem fog hasonlítani.

MAI IDŐK

— *Pista, ma nincs otthon senki. Feljöhetsz hozzám. Itt lakom az első emeleten.*

— *Lift van?*

— *Nincs.*

— *Akkor tárgytalan.*

BIZTOSÍTÁS

— Olyan életbiztosítást szeretnék kötni, amire halálom előtt tíz évvel felvehetem a halálom után járó összeget.

MÓDSZER

— *Addig itatom az udvarlómat, míg nem lát szépnek.*

BONYOLULT LÉLEK

— Jaj, csak már tavasz lenne! Aztán nyolc hónap és végre újra itt a tél!

BIZAKODÁS

— *Kérek valami csókálló rúzst. Hátha egyszer mégiscsak megcsókol egy férfi.*

ZÁR

— Biztonsági zárat szereltettem az ajtómra. Most már egy lakást kellene szereznem mögé.

FELHÁBORODÁS

— *A csúszópénzt miért nem számítják bele a nyugdíjba?*

Galambos Szilveszter

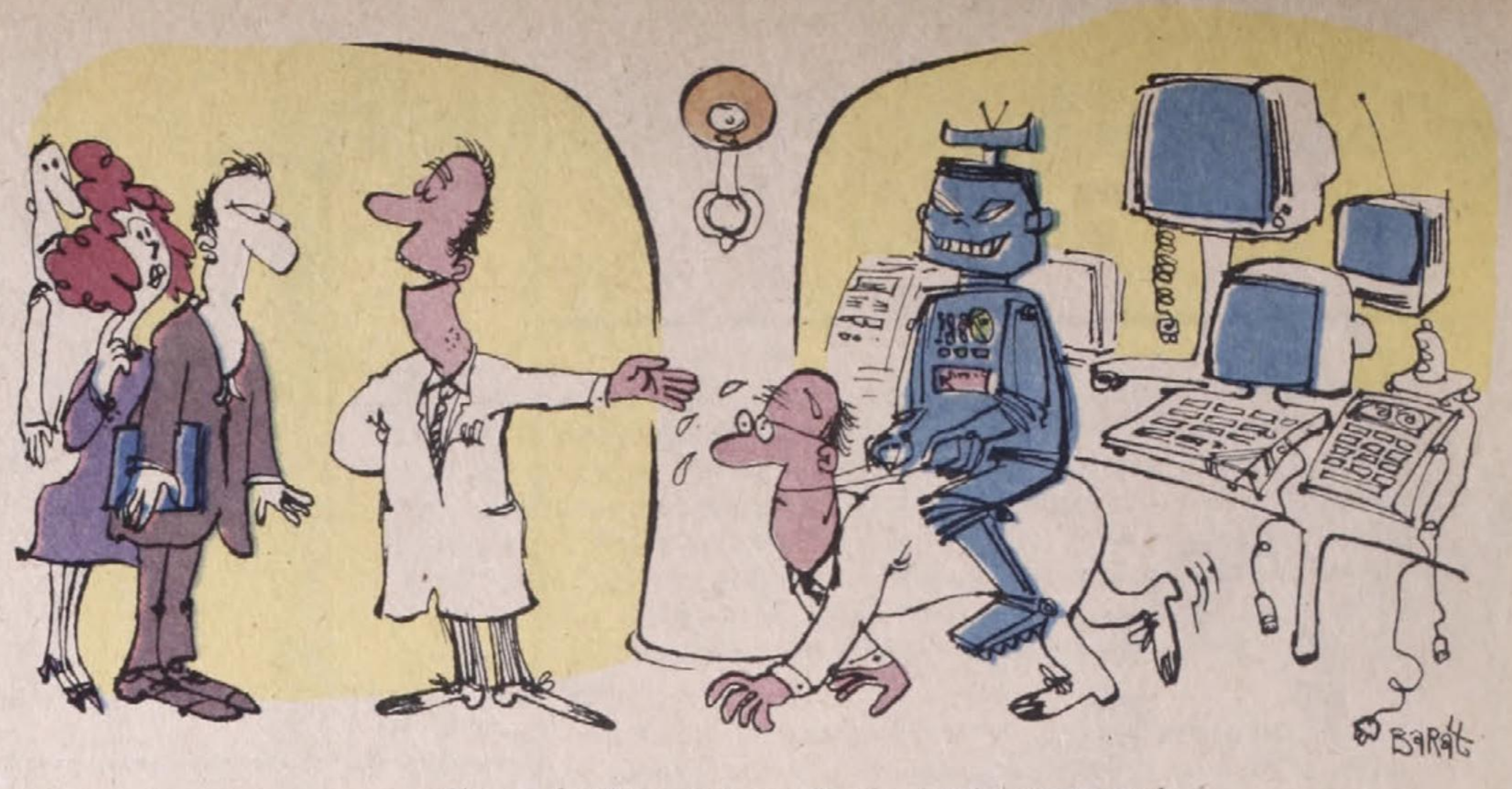

– Kooperációban dolgozunk egy japán partnerrel.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.

A fiatal lány megkérdezi az udvarlójától:
— Gondolkoztál már a házasságról, szívem?
— Hát persze. Ha nem tettem volna, már rég házas volnék...

Emlékszik még?

CSEREVILÁG

Zongoráját a nagysága,
(noha Liszt volt a kedvence),
elcserélte némi lisztért,
mivel kongott a kredence

KRUMPLIEXPRESSZ

Az imádott primadonna
szerepéhez talán trampli,
mégis gyomrunk bálványa lett
a legelső pesti krumpli

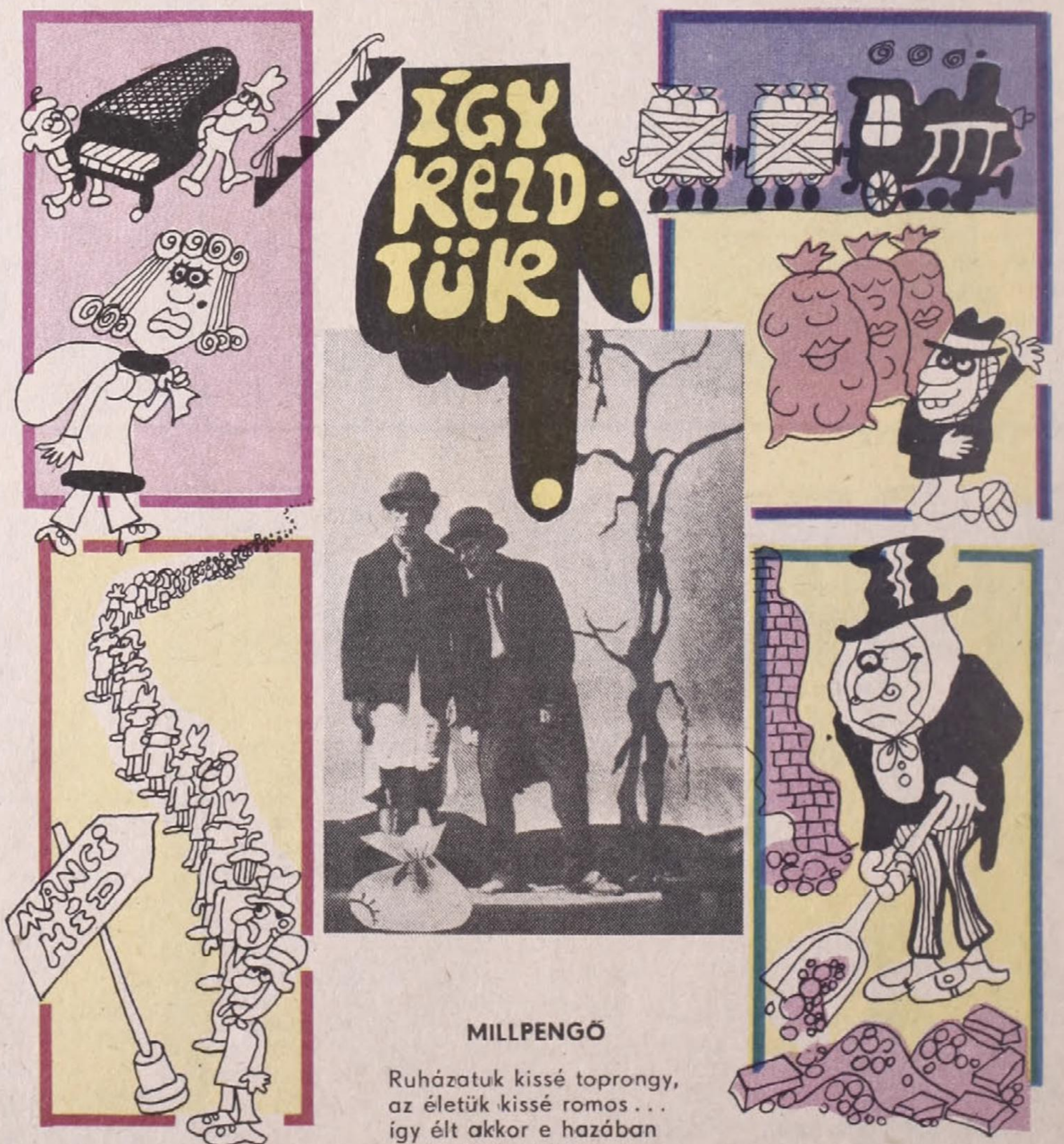

MILLPENGŐ

Ruházatuk kissé toprongy,
az életük kissé romos...
így élt akkor e hazában
nyolcmillió milliomos

A MANCI-HÍD

Félnapot is várhatott az
átkelésre, aki ráért...
Pontonhídért álltunk sorba
kartársaim, nem banánért!

ROMELTAKARÍTÁS

Ahhoz képest, hogy Árpádig
vezetett le anyát, apát,
a báró úr kezeiben
egészen jól állt a lapát.

A MÁSODÜDÜLŐ”

(SAJTOS JENŐ ÜGYEIBŐL II.)

Sajtos Jenő, a balatonsasvári Nemzetközi Üdülő újonnan kinevezett gondnoka, szokásos reggeli ellenőrzése során néhány nagyméretű lezárt fémedényt talált a konyha előtt.

— Ezekben mi van? — kérdezte a segédgondnoktól.

— Moslék.

— Szeretném megnézni.

— Tessék.

Sajtos egy faággal belekotort a bizonytalan színű lébe: alig megkezdett hússzeletek, majdnem egész ménesek tűntek fel.

— Ezek hogy kerültek ide?

— Minden moslékot egyberakunk.

Sajtos feljegyzett valamit a határidőnaplójába, aztán továbbsétált. Néhány lépés után egy gőzölgő csatornát fedezett fel.

— Ezt a vizet miért engedik elfolyni?! Hiszen még meleg!

— A vendégeink használt fürdővize, az emésztőbe folyik le.

Sajtos néhány mással egyetemben ezt az észleletét is feljegyezte a naplóba. Este bezárkózott irodájába, csak az írógép kopogása hallatszott ki, másnap Sajtos személyesen ment át a postára és egy nagyalakú borítékot adott fel expressz-ajánlva a Minisztérium címére.

„Szigorúan titkos!
0013/1984

1. példány
Elolvasás után kérjük a Titkos Ügykezelőségre visszajuttatni!

Előterjesztés egy másodüdülő létesítésére a balatonsasvári Nemzetközi Üdülő kapcsolt részeként.

Tekintettel a Nemzetközi Üdülőben folyamatosan termelődő, de ott már fel nem használható értékes termékekre és energiatartalékra, például ételmaradékok és mindössze egyszer felhasznált langyos fürdővíz, célszerűnek látszana az Üdülő kapcsolt részeként egy másodüdülőt létesiteni, melyben viszonylag szerényebb igényű vendégkört, például nyugdijasokat, sokgyermekes családokat lehetne elhelyezni jutányos feltételek között ugyanakkor jelentős megtakarításokat eszközölve.

Inditványom támogatásaként legyen szabad néhány megfontolást érdemlő gyakorlati javaslatot előterjeszteni.

1. A Nemzetközi Üdülőben az étkezések rendje az alábbiakban van szabályozva: reggeli 8 és 10 óra között, az ebéd 13—14 óra között, a vacsora 20—22 óra között bonyolódik le. Bizonyos időt természetesen igénybe venne a maradékok összegyűjtése, megfelelő adjusztálása és átszállítása a másodüdülőbe, ezért úgy látszik célszerűnek, hogy a másodüdülő első étkezési szolgáltatása a vacsora volna reggel 6 órakor, utána déli 12 óra felé kerülhetne sor a reggelire és a koraesti órákban tálalnák az ebédet.

2. Az ételeken felfedezhető külsérelmi hatások: harapásnyomok, ételek összekeveredésének eltüntetése bizonyos egységes technika szerint történne. Például a Nemzetközi Üdülőbe irányitott étlapokat vezetnénk be, egyes napokon csak piros színű ételeket tálalnánk fel: paradicsomlevest, lazacot, céklát — így az ételek keveredése nehezebben volna észrevehető. Vagy: minden húsételt egy nyomóformával kerekre vágnánk.

3. A fürdés, mint a korábbiakban is jeleztem, a Nemzetközi Üdülő fáradt melegvizével történne, a szennyeződés kiküszöbölésére szinezést ajánlanánk. legalkalmasabbnak a sötétkék szin látszik, fürdésidőben a hangszórók a „Kék tó, tiszta tó” cimű dalt játszanák.

4. A Nemzetközi Üdülő használt újságjait és folyóiratait is át lehetne iranyitani a másodüdülőbe, hiszen alig néhány hetes vagy hónapos késés forogna fenn. A másodüdülő vendégeinek külön megnyugtatására szolgálna, hogy tudnák: az újságban jelzett nemzetközi problémák azóta már megoldódtak — illetve tovább romlottak.

5. Becslésem szerint az igy kialakitott másodüdülő színvonalában persze felülmúlná az átlagos magyar üzemi üdülőket, ezért el kellene kerülni azt a látszatot, hogy csak a másodüdülő élvezi a Nemzetközi Üdülő szolgáltatásait és ellenszolgáltatás nem történik. Sztaniollapokkal kellene lefedni a másodüdülő fölötti légteret, a lapok a Nemzetközi Üdülő irányába dőlnének és átsugároznák oda a másodüdülőre jutó napsugár-mennyiséget. A sztaniollapok illeszkedéséről méltányosságból keskeny réseket lehetne hagyni, hogy a másodüdülő vendégei az esőből megfelelő módon részesedhessenek.

Ajánlatomat hajlandó volnák további részletekkel kiegésziteni. Választ várva maradok tisztelettel:

Sajtos Jenő
gondnok”

A hírek szerint az ötletet később több helyen is megvalósították.

Moldova György

DIVATSZAKMA

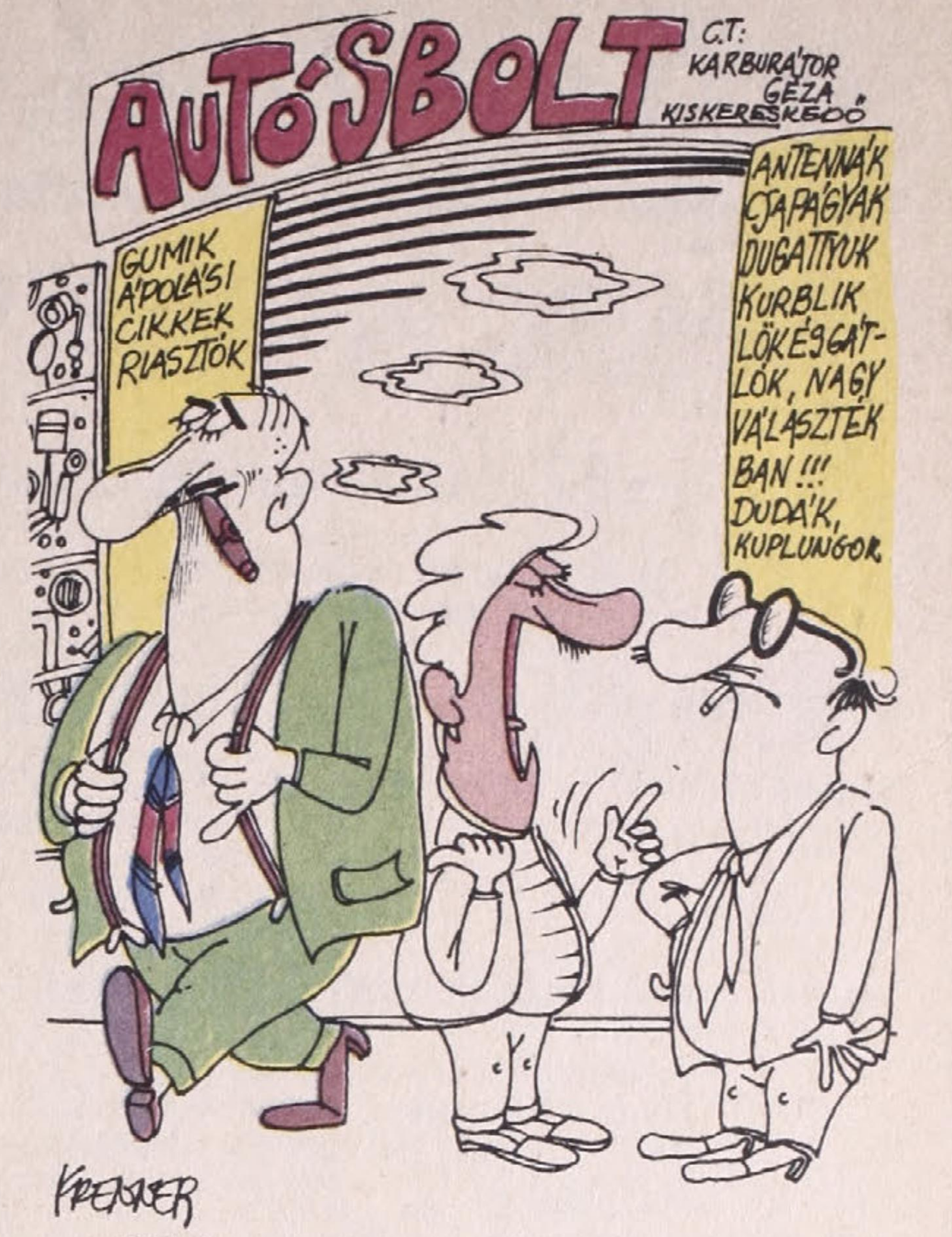
AUTÓSBOLT
C.T: KARBURÁTOR GÉZA KISKERESKEDŐ
GUMIK ÁPOLÁSI CIKKEK RIASZTÓK
ANTENNÁK CSAPÁGYAK DUGATTYÚK KURBLIK LÖKÉSGÁTLÓK, NAGY VÁLASZTÉKBAN!!! DUDÁK, KUPLUNGOK

– Állítólag annyit keres, hogy külön géemká csinálja neki az adócsalást.

BEVÉTEL

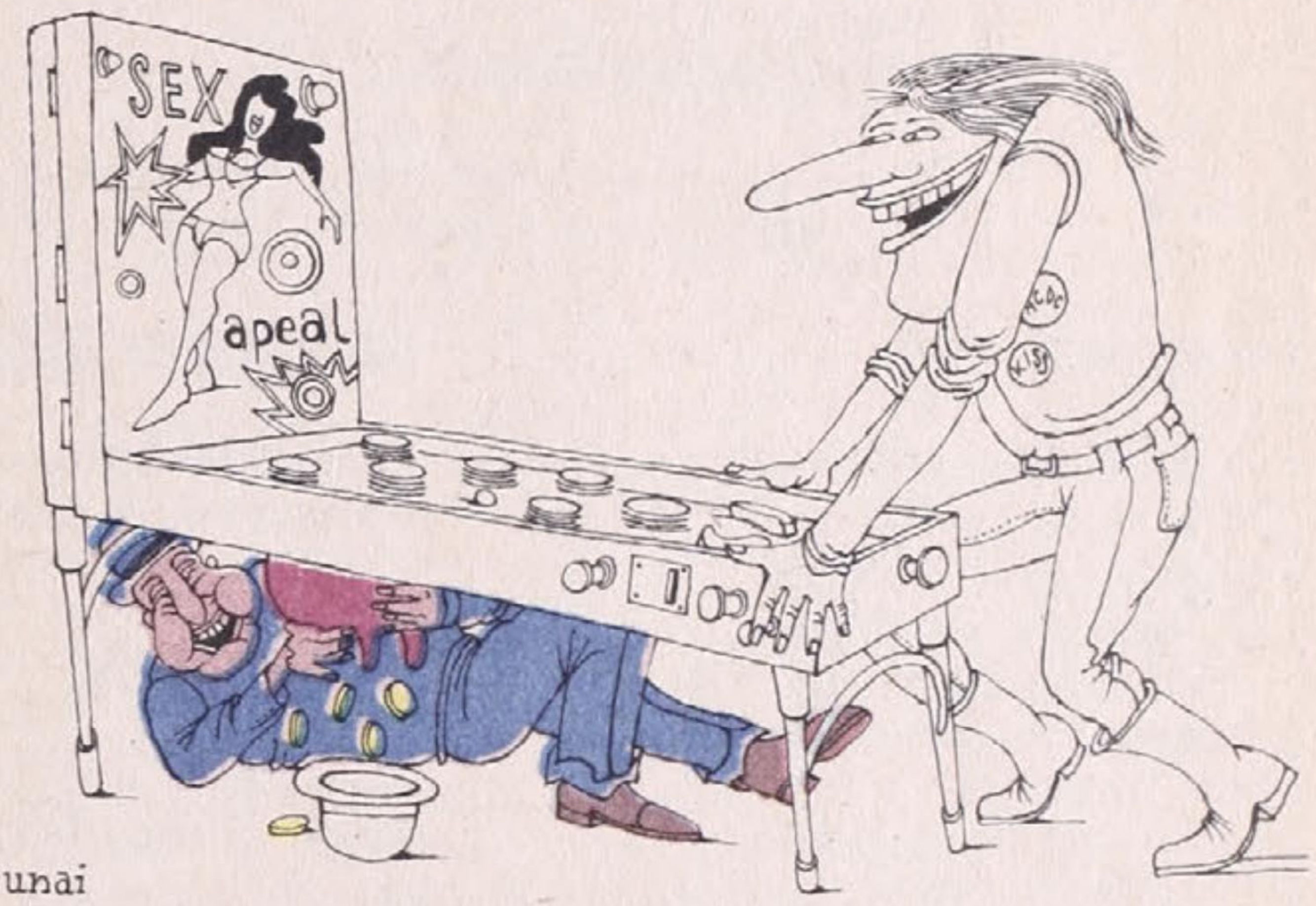

Dunai

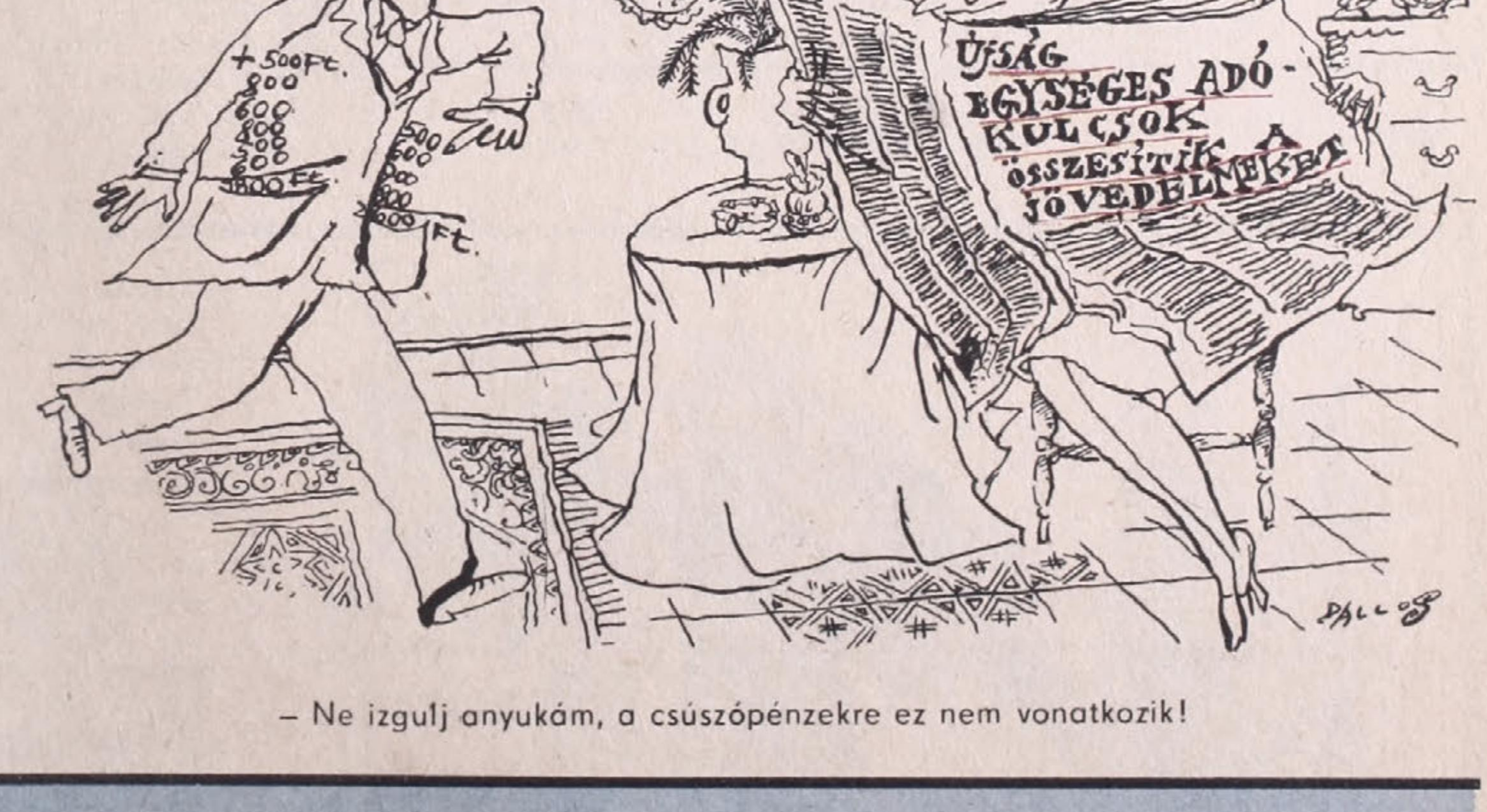

– Ne izgulj anyukám, a csúszópénzekre ez nem vonatkozik!

Kiskatonák 2 700 000 forintot adakoztak az új Nemzeti Színházra

INKÁBB FIZETIK, MINT ÉPÍTIK?

AGYRÉM-RÍMEK

MESTERHORGÁSZ

Ne kérjetek számon
Marcin halat ti
olyat, mely kilóban
harminc alatti!

ÉRTETLEN SPORTHORGÁSZ

Mit talál e csízben Vali?
Sosem lesz az vízben csali!

KÖLTŐI LELKÜLETŰ FŐBÉRLŐ AZ ALBÉRLŐJÉHEZ

„Te szobaúr, kit szoba-vita ráz,
mi vagy? Csak rút szobarita váz!"

LILLAFÜREDI KÉPESLAP

Színvak ló lábán színvak pata,
közte folyik a Szinva pata-
k.

ISZÁKOS PAP

Hej, plébános, parókiád
kikezdték a paródiák!
A kezedben karó, pia,
no, ez szép kis parókia!

THAIFÖLDI KOZMETIKAI SZALONBAN

A tisztelt úrnak mi az óhaja?
Hogy ó haj helyett legyen új haja?
Vagy mást kér inkább? Tán testápolási
istápolást-e?

KEZDŐ LOVAS KECSKERÍME

Adjatok egy pejt alája,
s úgy érzi, hogy lejt a pálya!

GYÓGYSZERÉSZLÁNY

Rossz gyógyszerét a patika kirostálja,
tele vele a Katika piros tálja

MAMLASZ FÉRJ

Csak bámulja szende
Miki lusta zavarban,
hogy miként is kerge-
tik Ilust az avarban.
„Hát mért nem szól e kerge tik,
hogy – hé, te! – kergetik?"

SZEMÉRMES HAJADON

„Szép, lakályos e kulipintyó,
de maradjon a puli kint, jó?"

ÉRDEKLŐDÉS

E kellemes kecsű pomádé
vajon a nagy becsű komádé?

PÁSZTORÓRA

Ványán, e hánya-veti hadnagyon
  a drága Hetty vad nagyon.
S tudja: alóla nem szökhet Ványa,
  míg magát ő is veti, hányja.

Timár György

TAKARÉKOSSÁG

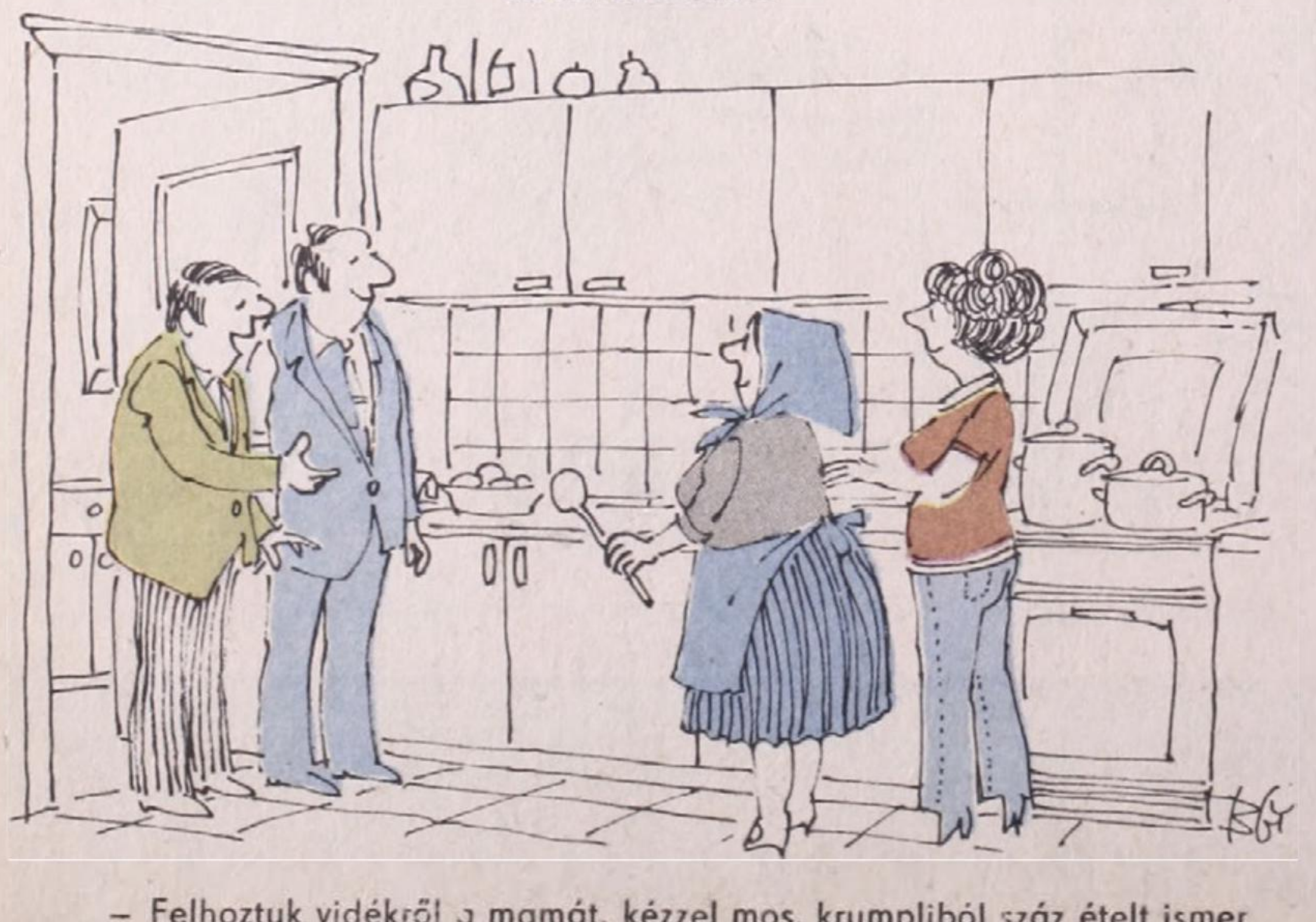

– Felhoztuk vidékről a mamát, kézzel mos, krumpliból száz ételt ismer és nem olvas éjfélig az ágyban.

DRAMAI SZÍNHÁZ

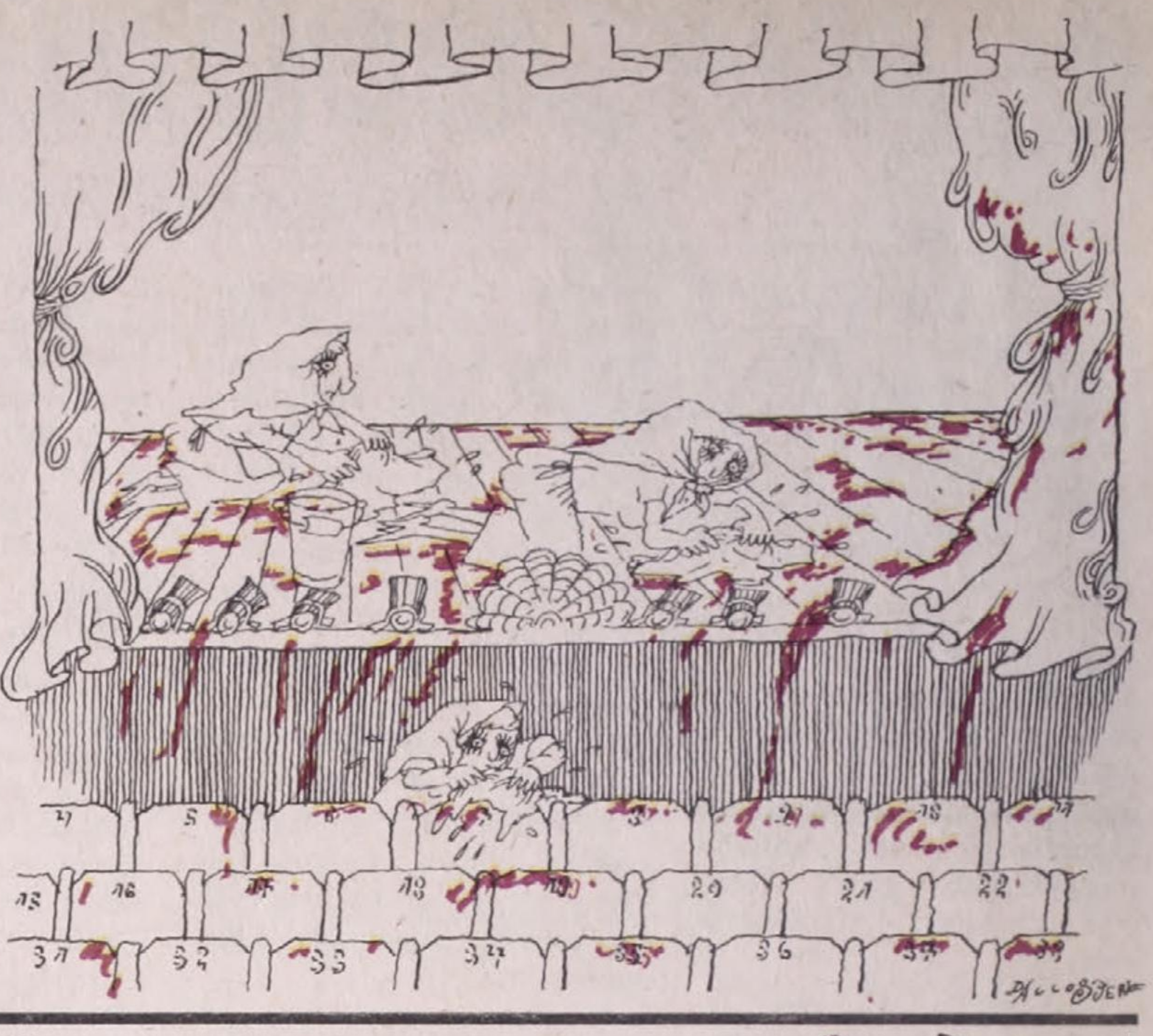

INTERJÚ A TALPONÁLLÓBAN

Az első árhullám levonulása után felkerestem a körzeti talponálló tekintélyes zaciológusát, aki mellesleg Unicum Laude kitüntetéssel végezte el a nagyfai netovábbképző tanfolyamot. A tisztánlátás érdekben fizettem neki két deci fehéret tisztán, és csak annak felhörpintése után kérdeztem meg tőle: mit tanácsol a humor kétkezű munkásainak a beláthatatlan kilátások eme kritikus időszakában?

— A zaciológiai kutatások mai állása szerint ugrásszerűen megnő a humorérzék szerepe — fejtegette. — Mint Marx Károly bölcsen rámutatott, az okos ember nevetve vesz búcsút a múlt áraitól.

— Igen, de hogyan?

— Ennek ezernyi módja van. Tettessük magunkat például nyugati turistának és állapítsuk meg naiv rácsodálkozással, hogy még mindig nevetségesen alacsonyak nálunk az árak.

— És hogyan lehetne fejleszteni az emberek humorérzékét?

— Vitray meghívhatná a tóksójába a velem egyívású susztert, és példaképül állíthatná őt az ország elé.

— Miért? Miről nevezetes az a suszter?

— Arról, hogy másfél éve nem emelte fel az árat.

— Kitűnő.

— A Kék Fényben pedig bemutathatnák az ámokfutó árkalkulátort, aki azért került áristomba, mert nem tette ki az árindexet.

— Hogyan lehet elsősegélyben részesíteni azt, akit váratlanul ér az árrobbanás?

— Egészségügyi kifejezéssel élve, bérátömlesztést kell adni a szerencsétlennek. Minthogy azonban az emberek hajlamosak mindent más haspektusból nézni, elengedhetetlen követelmény, hogy az országos humorszint mielőbb a nemzetközi viszonylatban is figyelemre méltó árszint magasságba emelkedjék.

— Ön hogyan képes megőrizni töretlen optimizmusát?

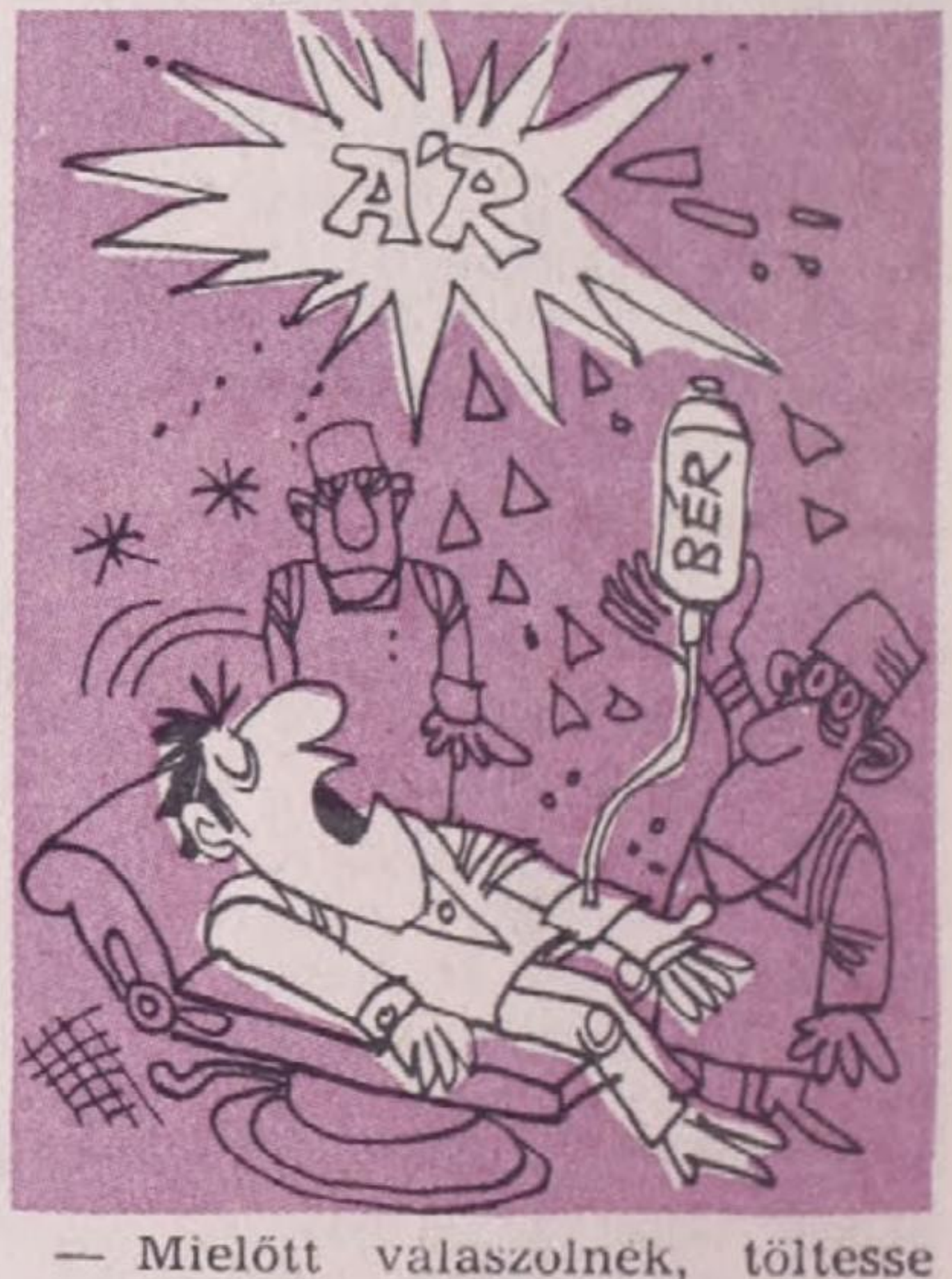

— Mielőtt valaszolnék, töltesse meg újra ezt a poharat, mert túlléptük a hivatalos rendelési időt. Köszönöm. Miért is ne lenne derűlátó, aki napról napra azt tapasztalja, hogy kedvenc hivatalában ingyen mérik neki a bort? Azért ne tessék irigykedni. Nem csekély erőfeszítésembe került, amíg fölittam magam erre a széles körben elismert posztra. Most már könnyű. Csak együtt iszom az árral. Mert a jól ismert vetésforgó szerint a téli árvetést hamarosan követi a tavaszi árvetés, a jeges ár után pedig elkerülhetetlenül beköszönt a zöldár. Akkor visszajöhet új szempontokért. Kérem a következőt.

Böcz Sándor

Bemutatják a Cápát. Miért örül a jegyüzér?

MERT A CÁPÁN IS CSOMÓT KERES

Módosul a konfekció-mérettáblázat

EDDIG BELEHÍZTUNK — MOSTANTÓL BELEFOGYUNK

FEMINISTA BEFEJEZÉS

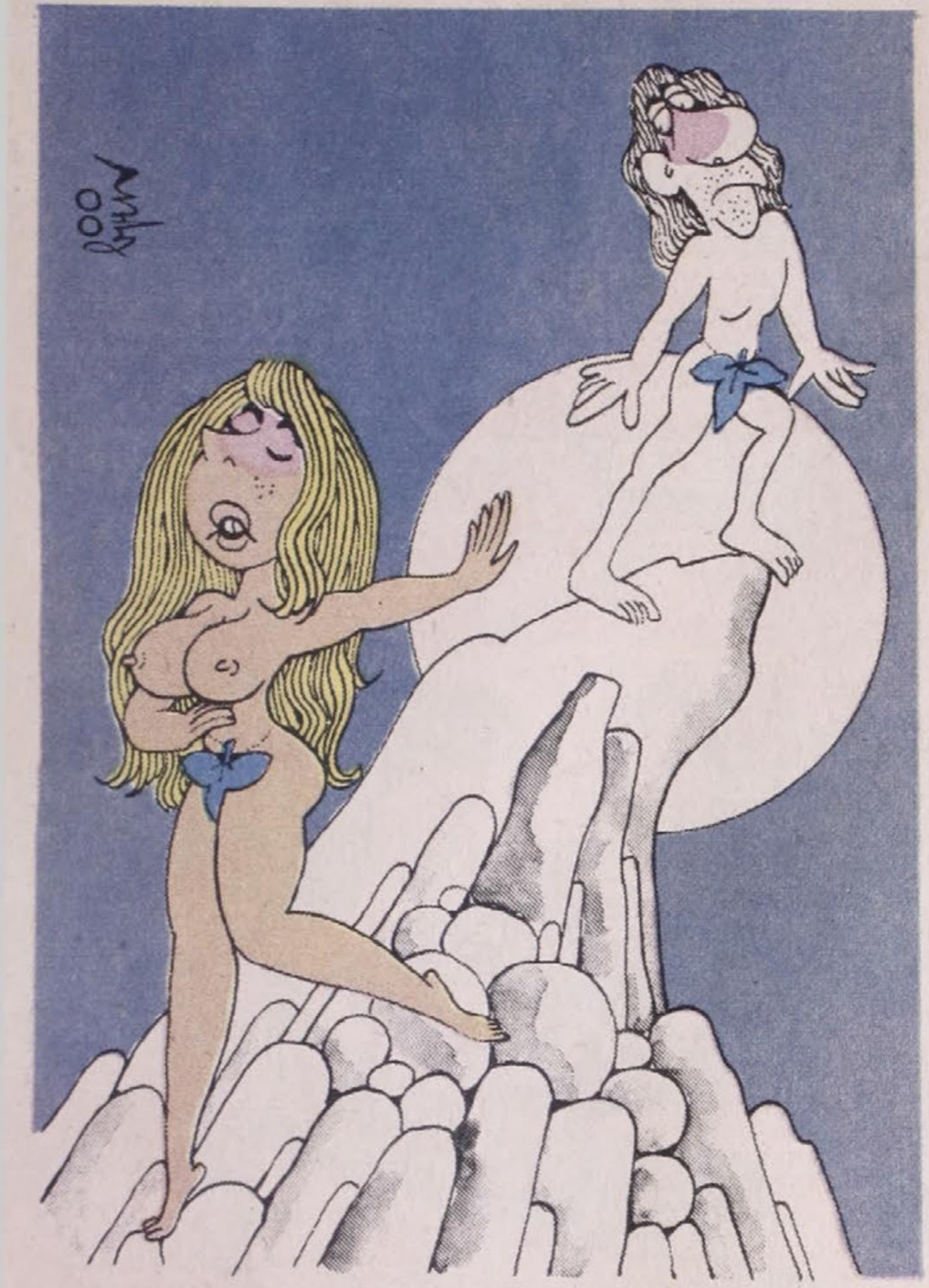

– Felőlem nyugodtan ugorhatsz Ádám, én úgyis egyedül akarom felnevelni a gyermekemet...

Hátha valaki nem ismeri

— Mondd, szívem, nem szeretnél egy nagy, kék színű kocsival járni, amelyet egyenruhás sofőr vezet?

— Dehogynem, drágám, milyen szép is lenne! — fuvolázza a lány.

— Akkor szedd a lábad, szivi! Felszállunk a buszra!

A férj úgyszólván szerelmes a gépkocsijába. Mindennap szépitgeti: vásárolja a fényesítőket, lakkokat, szarvasbőröket, huzatokat. Egy alkalommal a felesége féltékenyen kifakadt:

— Persze, az én szépségemmel, ruházkodásommal negyedannyit sem törődsz.

— De hiszen az természetes — válaszolta a férj. — Téged nem is akarlak eladni, ha megöregszel.

KI ESZI MEG A TELET?

Tisztelt Központi Télközpont

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) szeretném Önök felé nyomatékosan hangsúlyozni, hogy mifelénk itt a Hátulgombolós utcában tél van. Mint bizonyára az igen tisztelt Központi Télközpont is tudja, az idei tél eljövetelére már régen számítani lehetett, sőt, s ezt nem hivalkodásból említem, vannak akik számítottak is rá.

Nem kívánnám magamat szántszándékkal az előtérbe helyezni, de mondandómat lehetetlen egy saját magam által észlelt példa bemutatása nélkül megérteni. Egy reggel, csikorgó hideg volt, amikor kedvenc kiskutyám, Bodri, éppen gondtalanul rágcsált az aluljáróban — a kukában talált valami harapnivalót — amikor arra egyengette útját egy guberáns és elzavarta a korábban felhőtlenül falatozó ebet. Amikor felháborodva kértem ki magamnak az eljárást, hozzátéve, hogy ilyen kutyahidegben az ember a kutyáját sem engedi ki az utcára, a költői lelkületű guberáns csak mosolygott és azt mondta: nem ette meg a kutya a telet!

Ez volt az a rövid példabeszéd, amelyre fel szerettem volna hívni a T. Központi Tél figyelmét, remélem, van annyira sejtelmes és homályos, hogy az idei téllel kapcsolatosan akár elfogadható magyarázatként is elhangozhatna bármely tömegkommunikációs fórumon. Távol álljon tőlem, T. Télközpont, hogy a nagyok dolgába beleüssem az orrom, nekem is régi elvem, hogy mindenki söpörjön csak a saját portája előtt — főként ha van portája és seprűje, no meg kedve söprögetni.

Talán kissé hosszúra nyúltam, de a Tisztelt Központi Télközpont is beláthatja, hogy ilyen hidegben, amikor az árak kivételével szinte minden befagyott, lassabban vág az ember esze. Csupán zárójelben jegyzem meg, hogy a magam részéről a legteljesebb mértékben egyetértek azzal a döntéssel, hogy korlátozták a televízió műsoridejét, mindössze azt nem értem, hogy miért éppen a jó műsorokat vették ki az adásból, ahelyett, hogy fordítva tették volna. Tudom, van még idő javítani, hiszen előttünk az esztendő nagyobbik fele, s nem egész tíz hónap múlva kezdődhet az év végi hajrá.

Nekem már nagyon régi vágyam, hogy a Tisztelt Központi Tél elvtársak segítségére legyek, ha csak bármely csekély mértékben is, s most végre úgy érzem, nekem is van lehetőségem beleszólni az országos dolgokba. Mint afféle kétkezi, csupán a dolgokhoz értő ember, idáig távol tartottam magam az országos jellegű vitáktól — nem vettem részt a szórakoztatásról, az unatkoztatásról, de még a közönség lenézésének helyes módozatairól szóló vitákban sem —, most azonban valami azt súgja nekem, hogy eljött az én időm!

Tisztelt T. Központ! Szeretném javasolni, hogy nyissunk vitákat a téllel kapcsolatban. A télnek ugyanis — s ezt kutatásaink egyértelműen bizonyítják — rendkívül sok olyan vetülete van, amelyet még nem aknáztunk ki. Lehetne szimpoziont, vagy ha ez nem megy, vetélkedőt rendezni a télnek a hideggel való összefüggéséről, s arról, vajon a szocialista, vagy a kapitalista tél a hidegebb? (Én, aki itt élek Róbertvárosban, egyébként már tudom a választ, de egy hasznos vita sohasem lehet teljesen haszontalan.) Az irodalmi pályázatok mintájára meg lehetne hirdetni a *Cső csövön nem marad* című tehetségkutató versenyt, melyben a pályázók arra adhatnának választ: miért törnek nálunk télen a csövek? (Valamint tavasszal, nyáron és ősszel, bár ezek már egy másik pályázatot képeznének.)

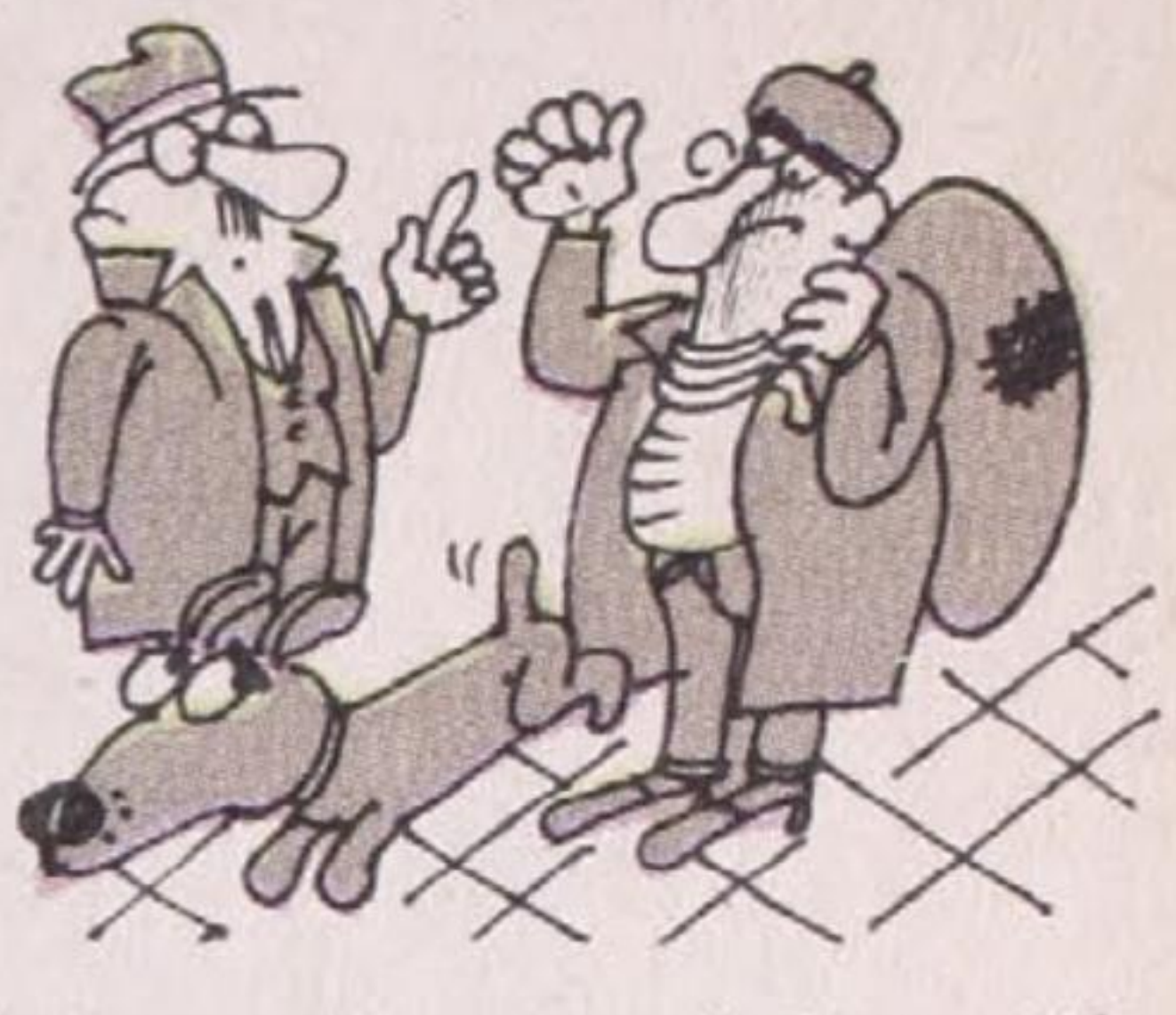

Nem dicsekvésként, Tisztelt T. Központ, de számos más, jó és még ennél is jobb ötletem van, de ezekkel most nem kívánom az Önök drága idejét sem igénybe venni, sem pedig rabolni. Régi iskolai tanulmányaimból felködlik egy vers, amelyet most szerénységből nem idézek, de mondhatom, nem rossz, még rímek is vannak benne, meg értelem.

Igen Mélyen Tisztelt Téliesített T. Központ! Önök feltehetőleg okosabbak nálam — máskülönben nem Önök lennének a Télközpont, hanem én — így bizonyára arra vonatkozóan is van elképzelésük, hogyan lehetne elképzeléseimet a jelen gazdasági és meteorológiai körülmények között valamiképp hasznosítani.

Tisztelettel:

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

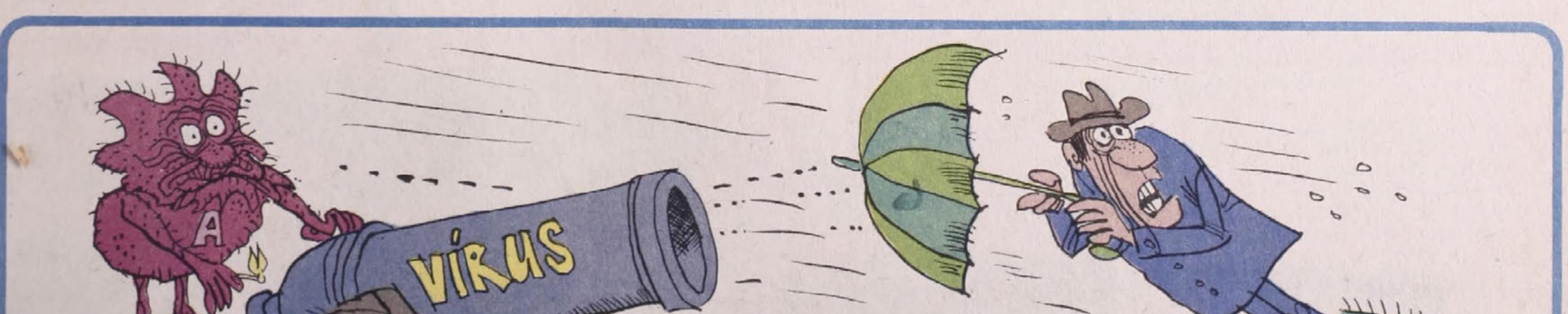

– Valahogy tárgyalások útján kellene megteremteni az erőegyensúlyt.

KÉT JEGYET EGY CSAPÁSRA

A NYUGDIJFIZETÉS NAPJA

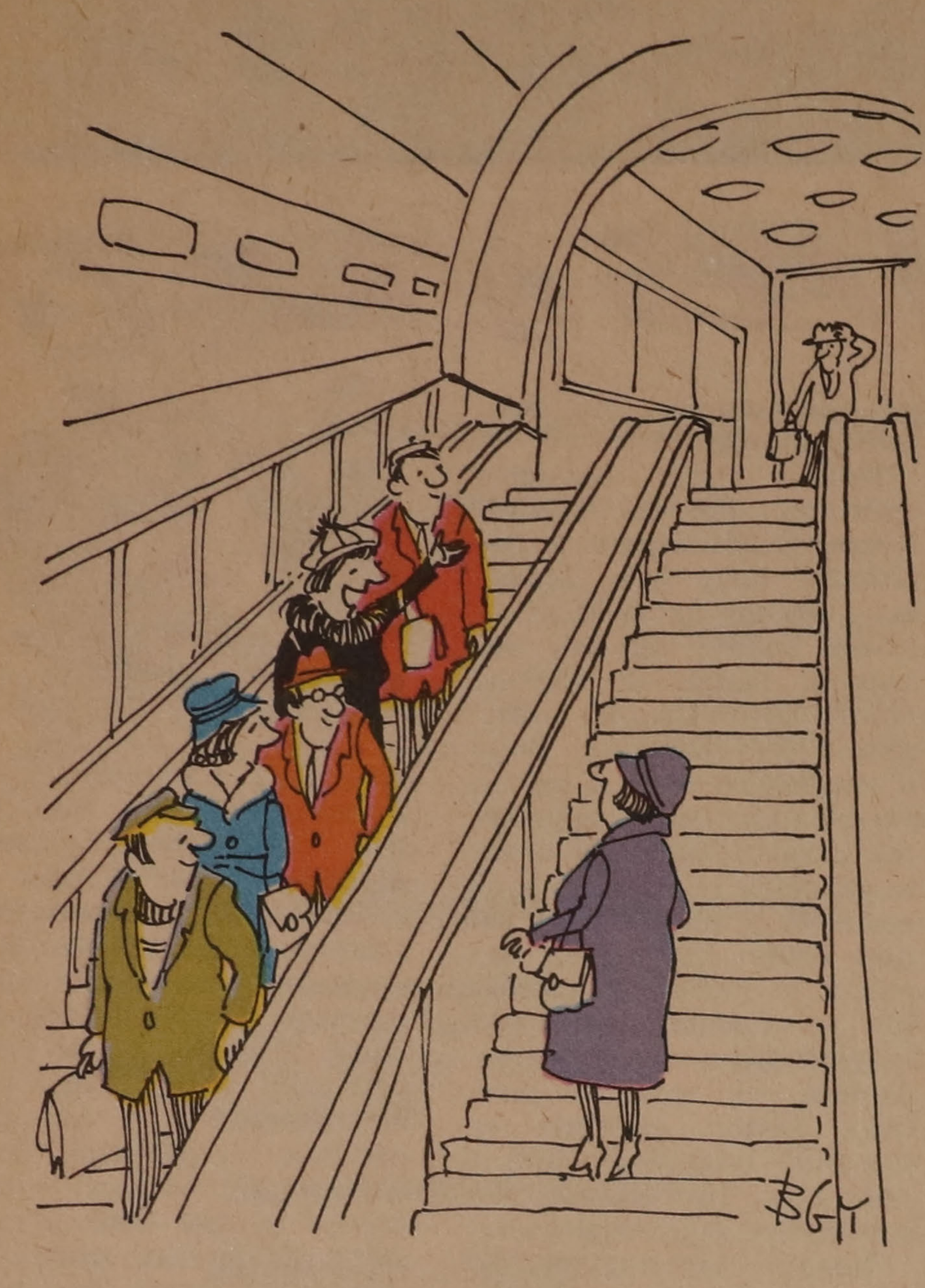

– Dorbézolunk, dorbézolunk?!

BKV-SLÁGER

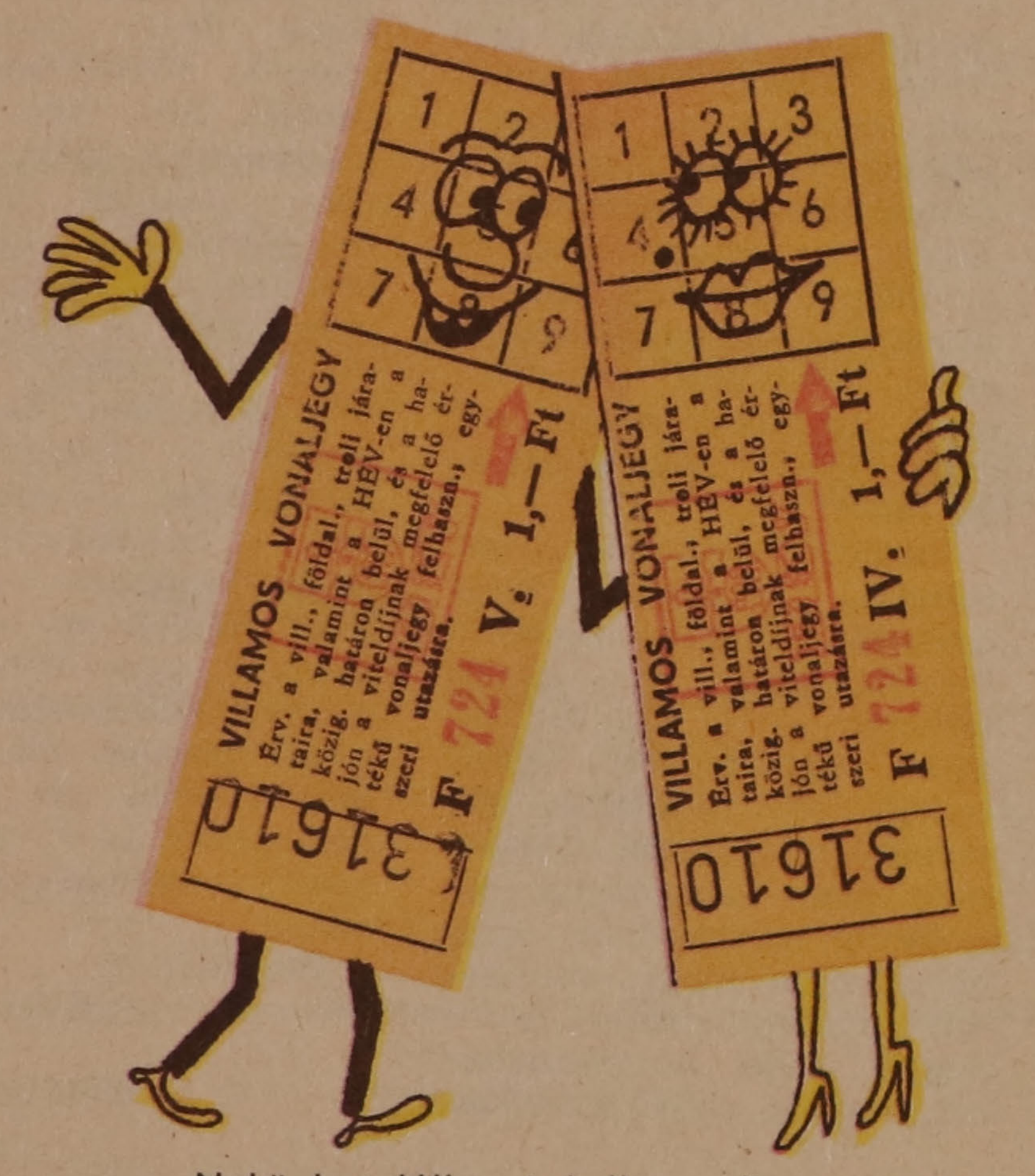

– „Nekünk találkozni kellett . . .”

FŐELLENŐR

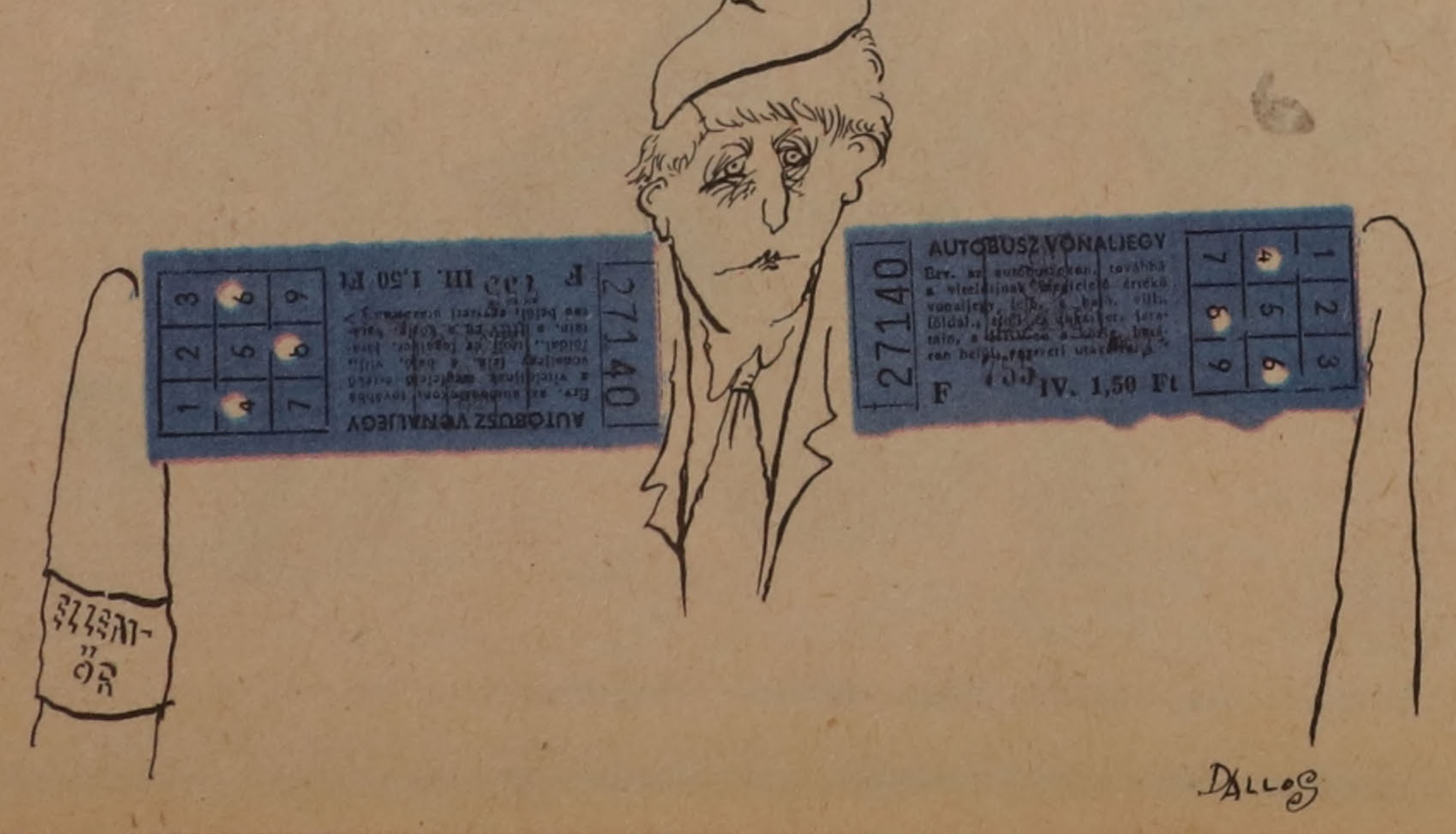

IAVULÓ SZOLGÁLTATÁS

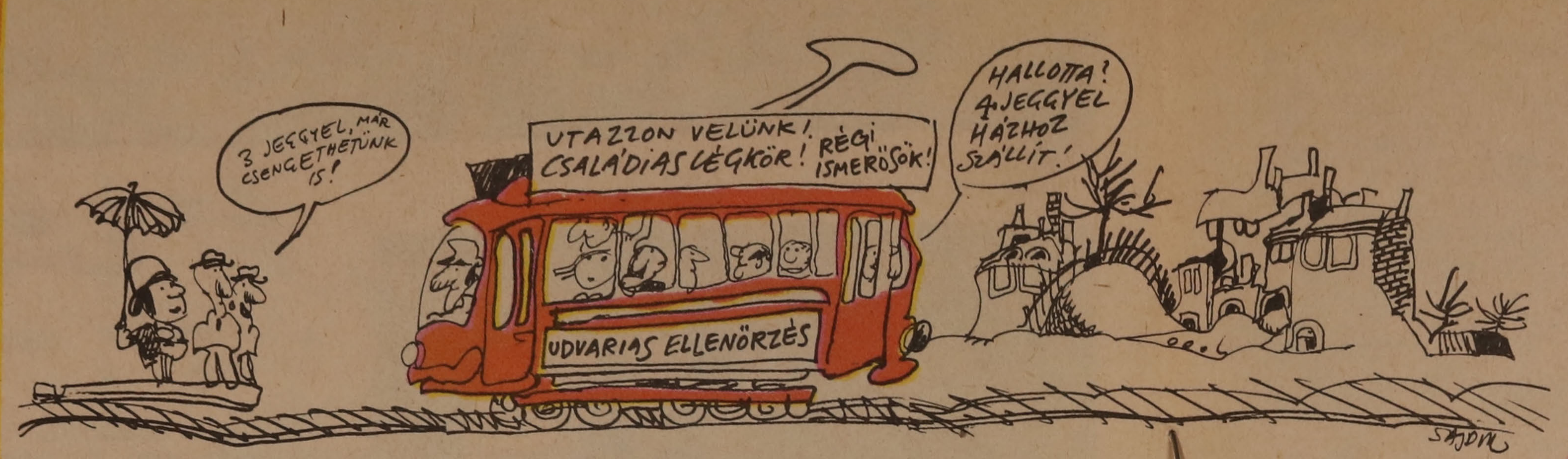
3 JEGGYEL, MÁR CSENGETHETÜNK IS!
UTAZZON VELÜNK! CSALÁDIAS LÉGKÖR! RÉGI ISMERŐSÖK!
HALLOTTA! 4 JEGGYEL HÁZHOZ SZÁLLÍT!
UDVARIAS ELLENÖRZÉS
SAJDIK

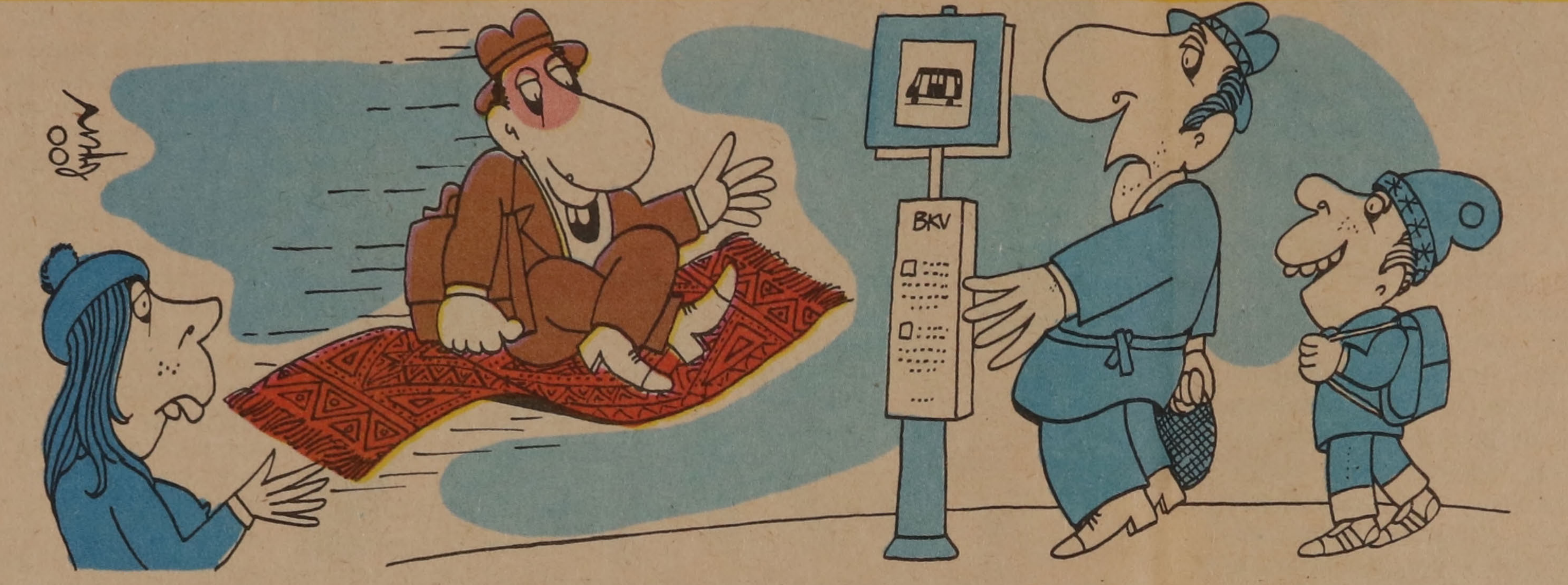

– Én nem izgatom magam! Szerencsére nemrégen tettem egy turistautat a Közel-Keleten!

NYUGDIJAS-FUVAROZÓ GMK

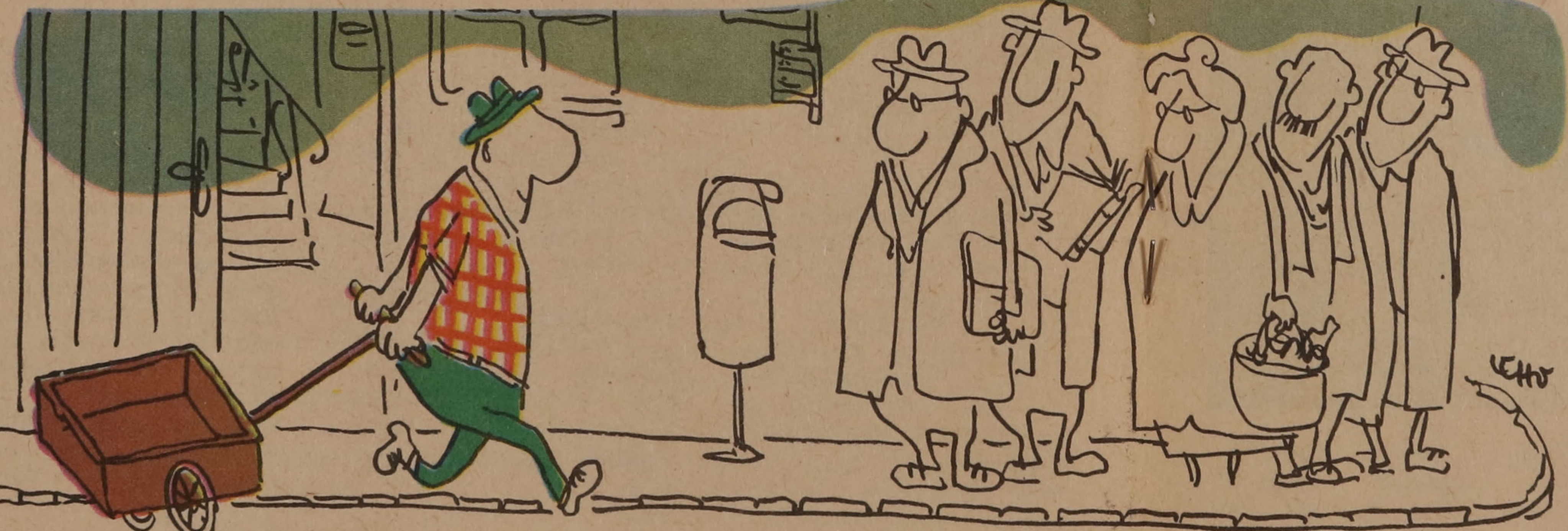

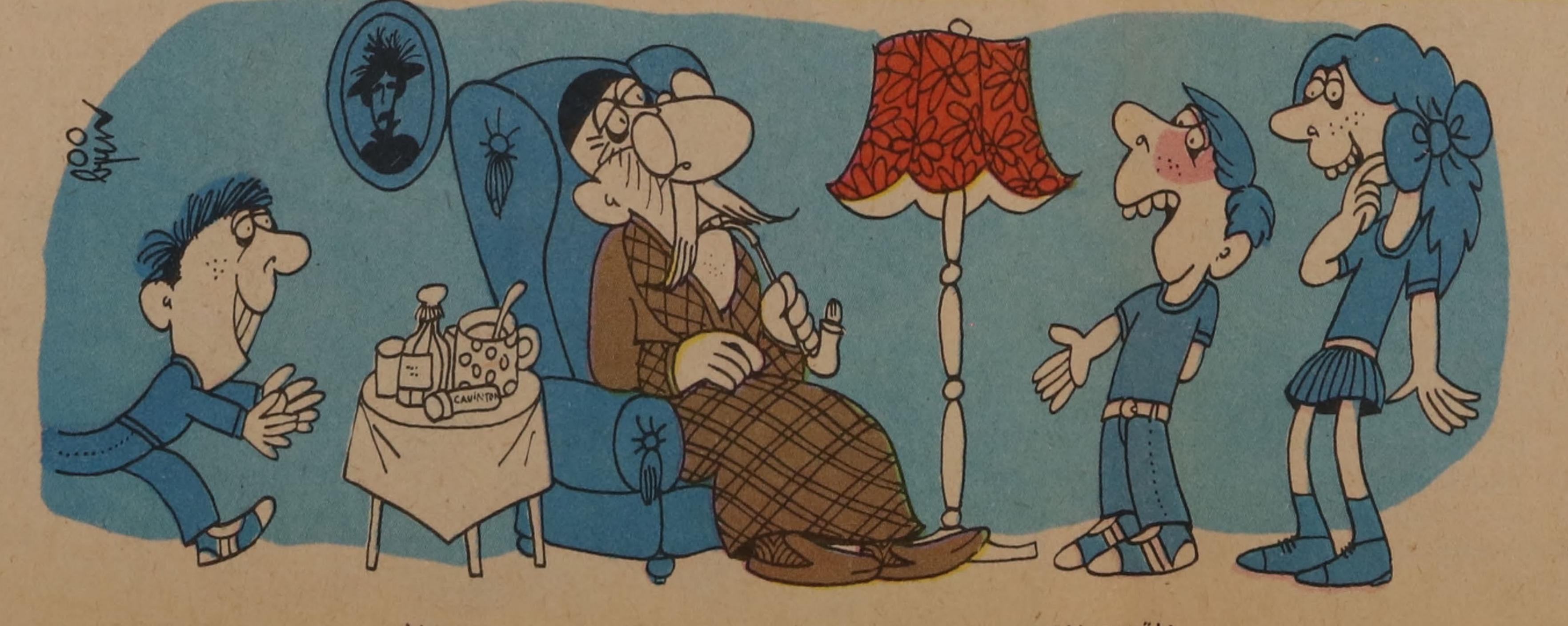

– Nagypapi, mesélj nekünk a 70 filléres átszállójegyről!

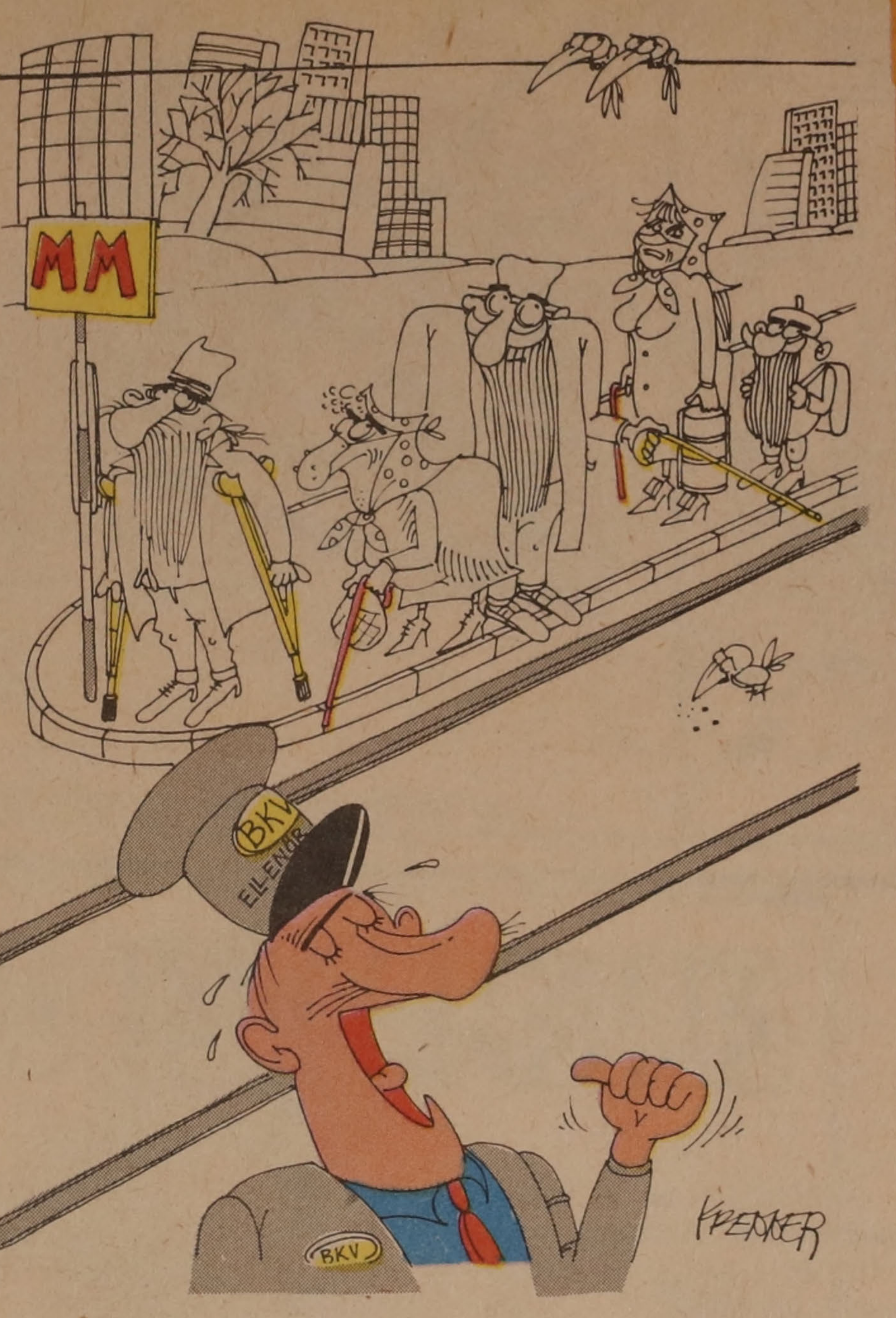

– Mostanában mindenki nyugdijasnak maszkirozza magát . . .

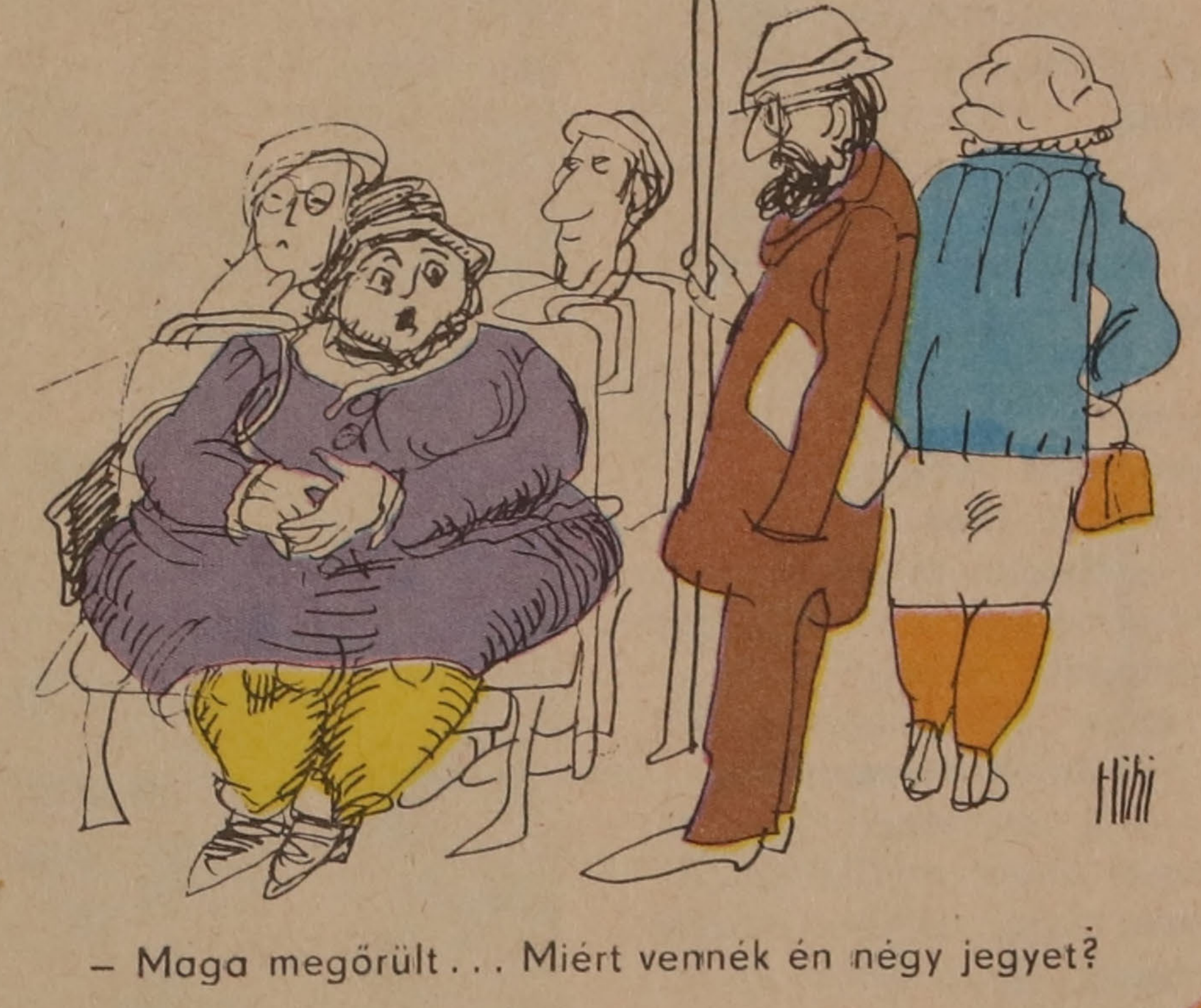

– Maga megőrült . . . Miért vennék én négy jegyet?

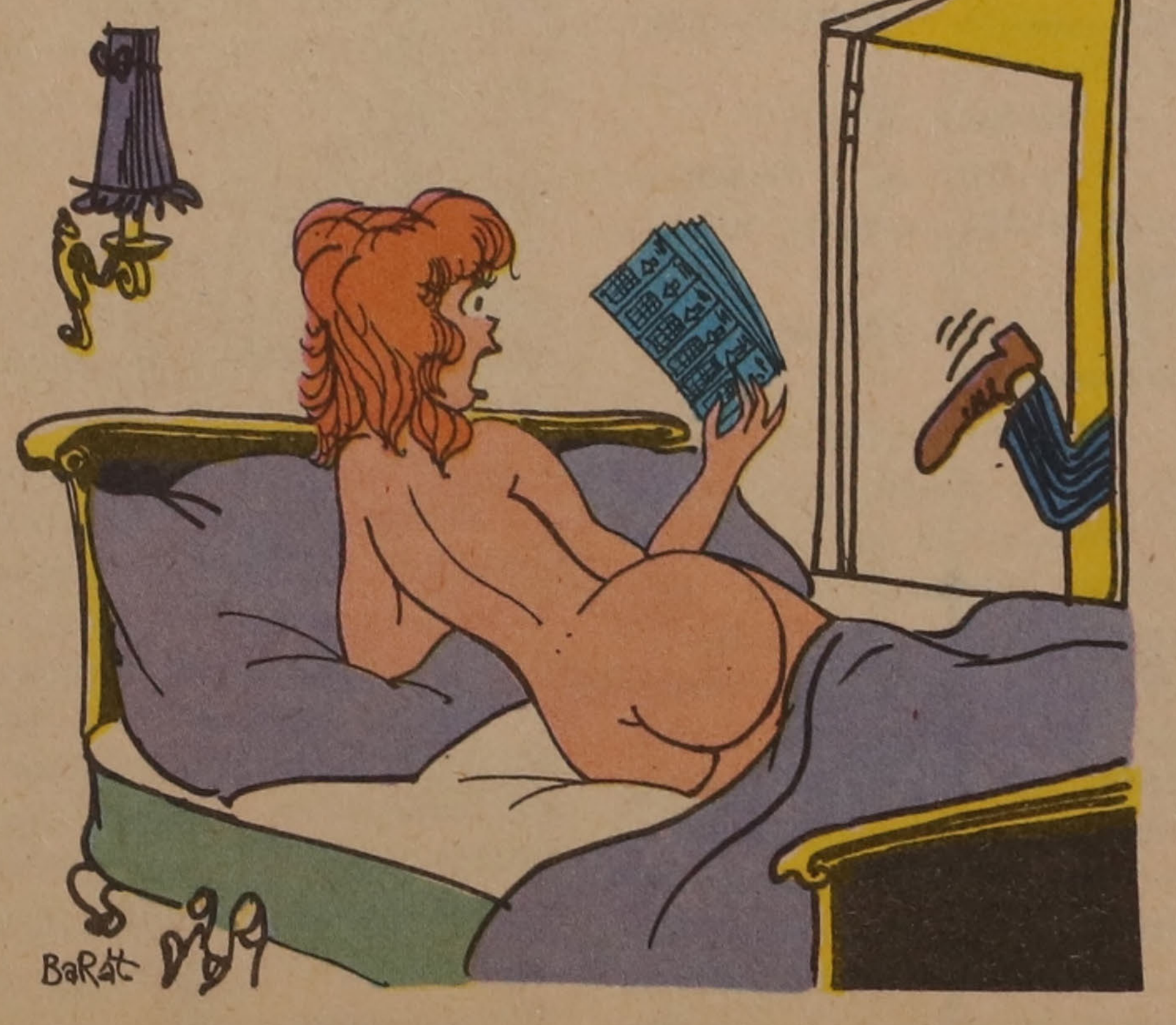

– Ez egy valóságos krőzus. Buszjegyeket hozott ajándékba.

AKCIÓ és REAKCIÓ

Az ellenőr a járdaszigeten állt és várt.

Ekkor lépett hozzá a nénike.

— Tessék már mondani — szólt a nénike és bibircsók volt az orrán. — Merre van itt a Kelvirág utca?

Az ellenőr boldog volt, hogy a dolgozó népet szolgálhatja, még ha százszor is bibircsók van az orrán.

— Na tessék csak nézni — mondta a hatalom karszalagját huzigálva. — Itt fel tetszik ülni a 90/d jelű villamosra . . .

— Hogyisne ülök én a villamosra — kárpálta a nénike mérges kis szőrszállal a bibircsókján. — Amikor a húgomnak is a nyakába tüsszentett múltkor egy ronda kövér ember. Na szép dolog, mondhatom. Maguknak már ez is egy közlekedés? Esküszöm, hogy boldogult Mária Terézia idejében nem fordult elő ilyesmi. A tetejébe az ablak is csupa szutyok, s azok a galád sihederek mindenféle disznóságot rajzolnak rá a bitang ujjukkal. Ez maguknak közlekedés? Na jól nézünk ki . . .

— Jól van — mondta az ellenőr s pirosodott, akár a karszalagja. — Akkor fel tetszik itt szállni a 987/y jelű buszra és . . .

— Dehogyis ülök én a buszra — sápította a nénike s az idős kis profilja a sasmadáréhoz volt hasonlatos. — Na, szép tanácsokat ad maga nekem, esküszöm. Amikor a menyemnek múlt héten is ráült a tojásaira egy cudar asszonyság a roppant fenekével? Úgy jött haza szegénykém, mint tíz tojásból rántotta, itt-ott kis kolbásszal. A tetejébe a vezető is mindig az ember orrára csapja azt a mennydörgetős ajtaját, finom kis eljárás, mondhatom. És ezt nevezik maguk közlekedésnek? Szép dolog, annyi szent . . .

— Jól van — mondta az ellenőr, aki hivatali kötelmeiből kifolyólag már eddig is utálta az embereket. — Akkor le tetszik menni ezen a lépcsőn, fel tetszik szállni a metróra . . .

— Még mi nem kéne magának? — kornyikált újra a nénike s a száját náddal metszették. — Szálljak a metróra, mi? Amikor az unokahúgomat tegnap is egyik oszloptól a másikhoz vagdalta a cúg. Zsebkendőben hozta haza az orrát és azóta minden likbúl sípul. Ráadásul a vezető mindig olyan gyorsan indít, hogy az utas átüti a közfalat és hátrafelé hagyja el a szerelvényt. Nagyon udvarias eljárás, annyi szent. Nemcsak viccelődnek az emberrel, hanem még ki is röhögik. És ezt nevezik maguk közlekedésnek . . .

— Jól van — mondta az ellenőr és vadul átkozta magát, amiért a szolgálati fegyverét otthon felejtette. — Akkor itt a sarkon be tetszik szállni egy taxiba és . . .

— Na most aztán betetőzte — rikoltott a nénike s a füle alul-fülel hegyes volt. — Taxiba, mi? Az volna valami magának. Amikor a sofőr ősszel is erőszakot akart tenni szegény drága körösztmamámon . . .

— Oh — csillant valami az ellenőrben. — Aztán hány éves szegény drága körösztmama?

— Kilencvenkettő lesz húsvétkor.

— A nemjóját — mondta az ellenőr az elismerőt. — Kemény fickók ezek a taxisok. Hát tessék csak nézni, több tippem nincs, ezek után nem tudom, hogyan tetszik eljutni a Kelvirág utcába.

— Kapjon a fejéhez, mihaszna közeg — horkant fel a nénike. — Én nem azt kérdeztem magától, hogyan jutok el a Kelvirág utcába, hanem azt, hogy merre van a Kelvirág utca. Hogyan jutok oda, az az én dolgom.

— Nagyon jó -- mondta az ellenőr. — Mégis, hogyan?

— Hát így la! — rikkantott a nénike. Azzal előkapott egy seprűt, felpattant rá és, huss, már el is tűnt a náthás háztetők fölött.

Az ellenőr hosszan nézett utána. Aztán elment a Cirokérthoz és azonnali hatállyal duplájára emeltette a seprűk vételárát.

Peterdi Pál

ÚJ SZELLEM

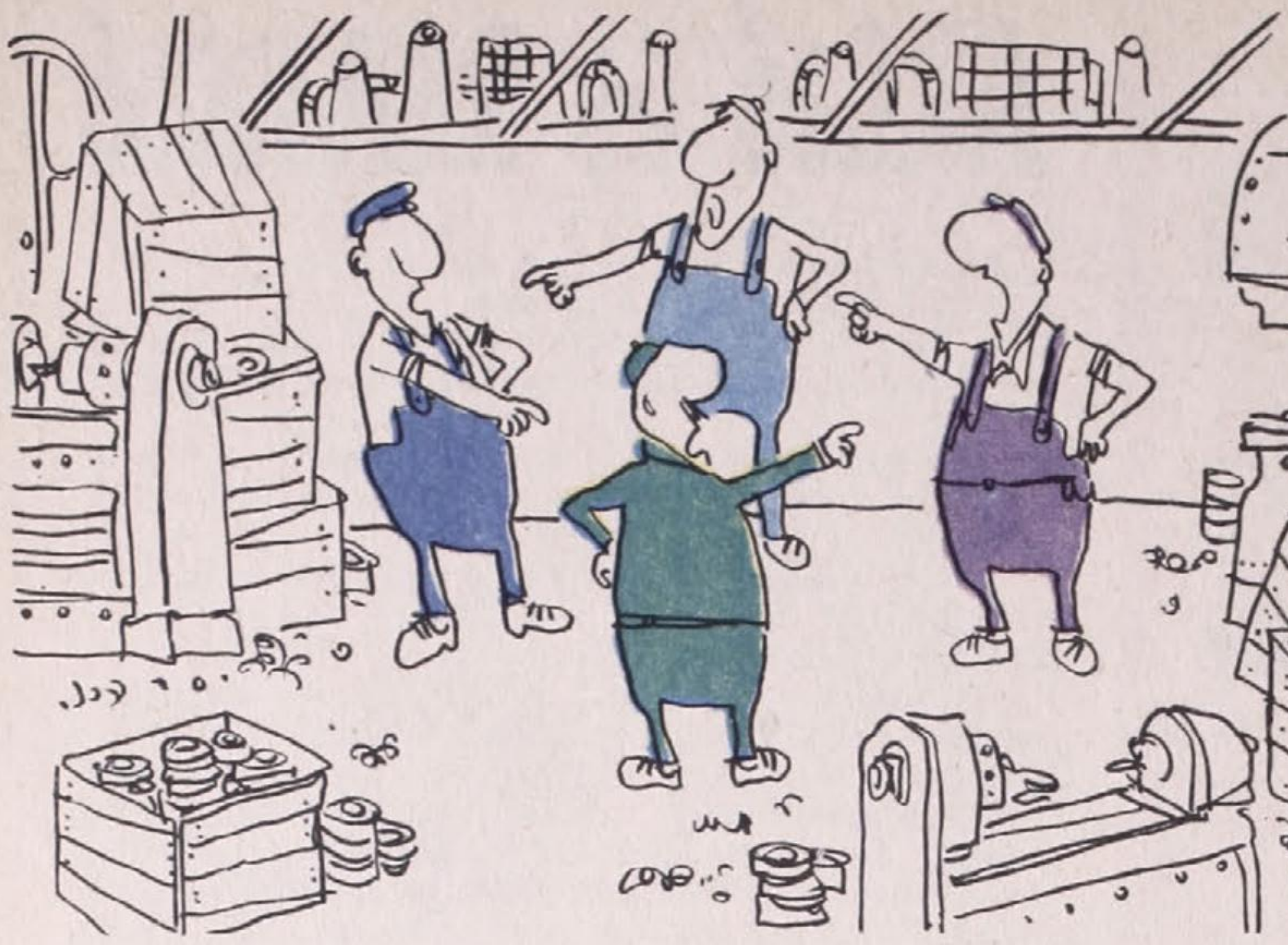

– Ki kell rúgni!

KIFELÉ A PANGÁSBÓL

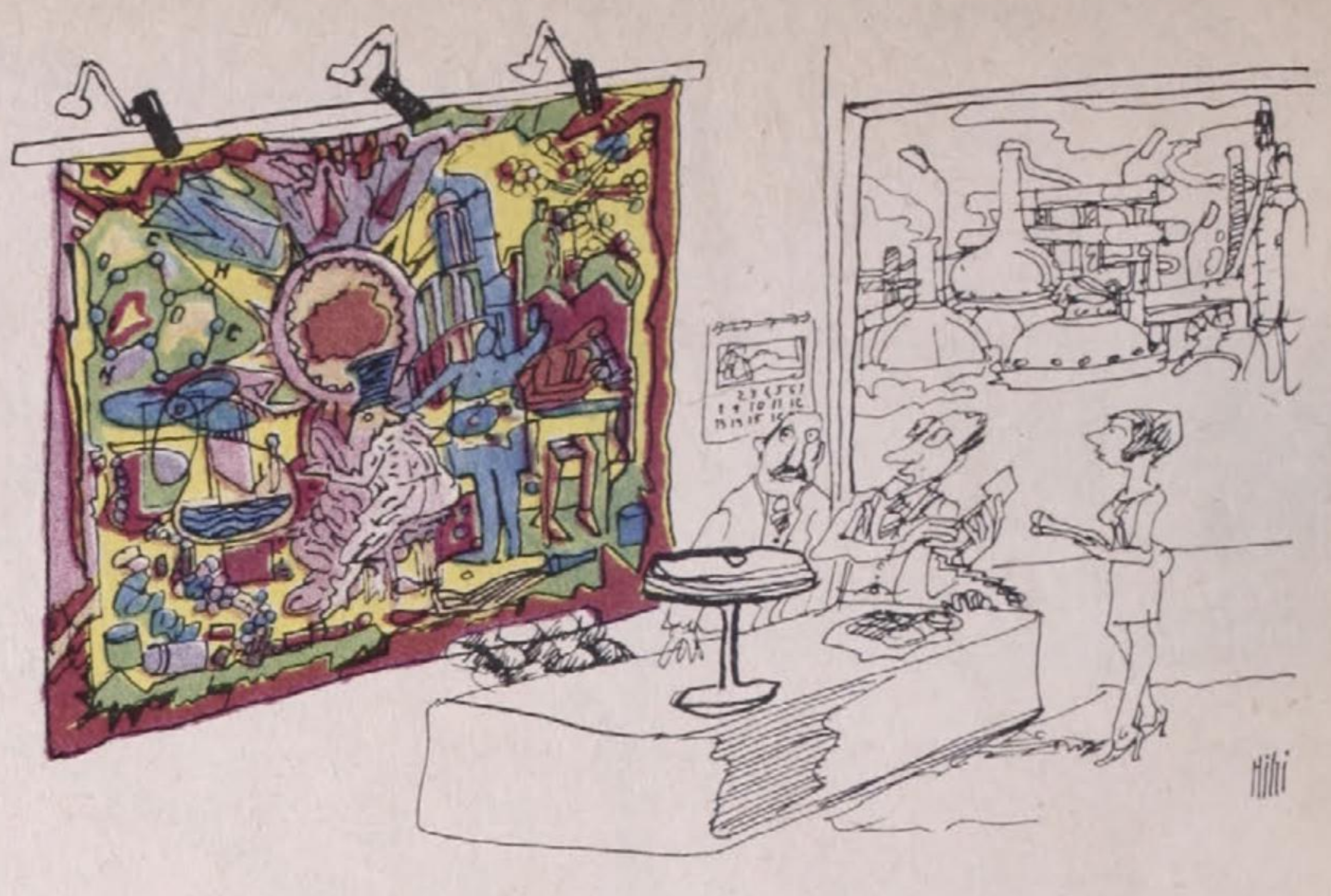

– A külföldi üzletfelünk a gobelinünket akarja megvásárolni . . .

CSEVEGŐ STÍLUS

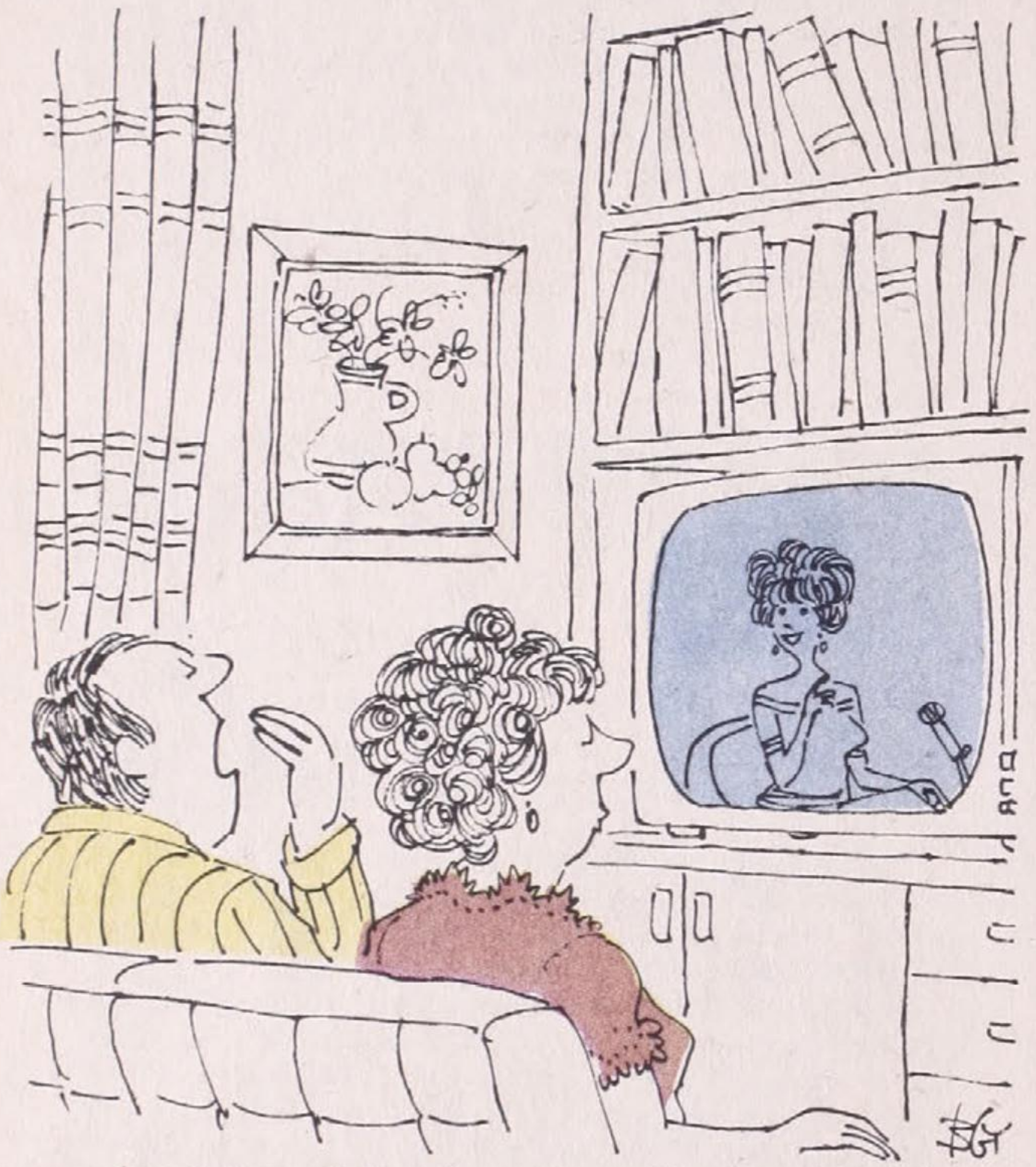

– És most gondoljanak azokra, akik már elaludtak a műsorunkan, és halkítsák le készüléküket!

AZ IDŐ PÉNZ

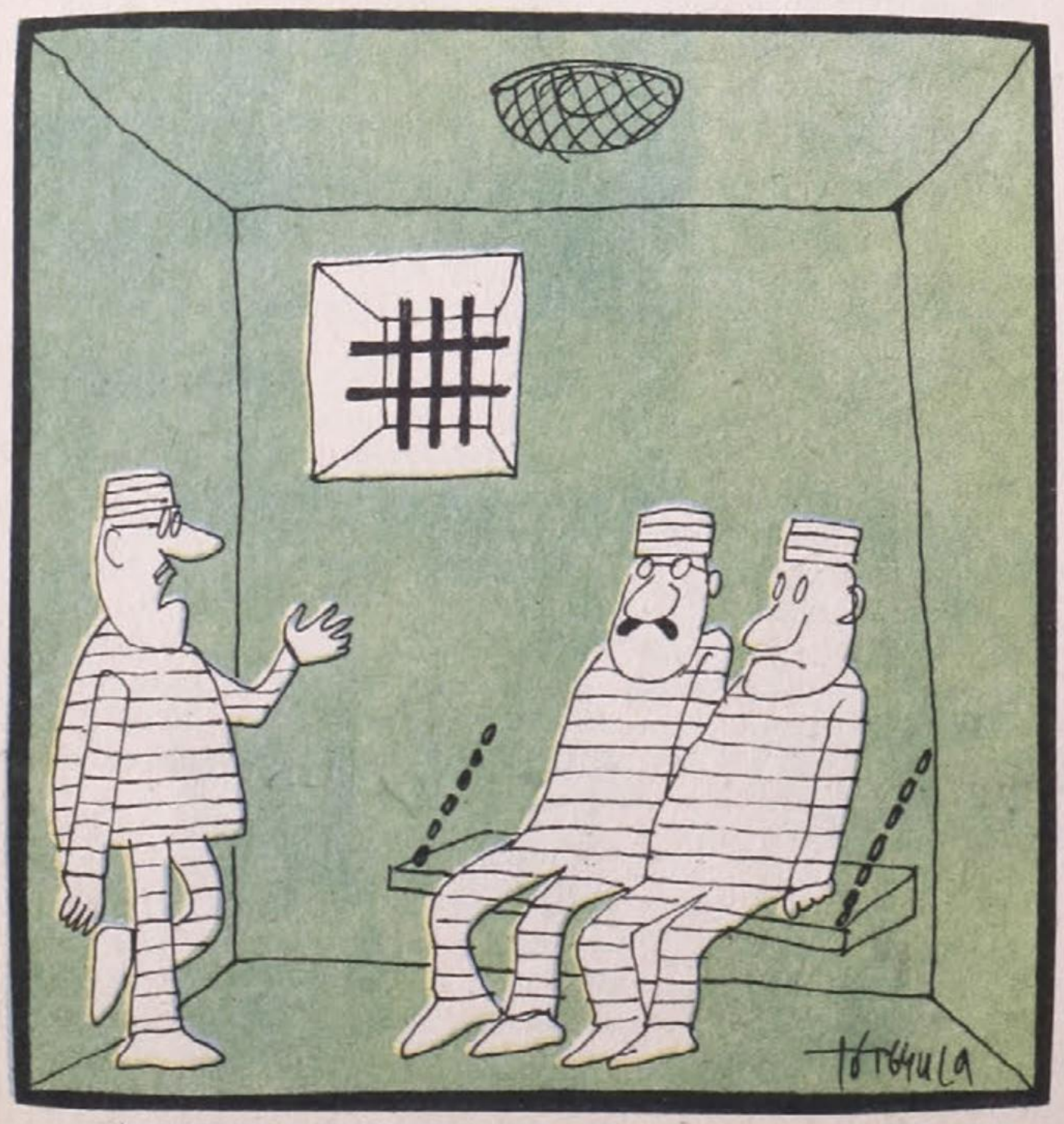

– Tudják hány millióm van még odakint? Itt meg nem tudom kötvényekbe fektetni!

ELNEMADÁSI OSZTÁLY

— Menjen el a Nélkülözhetetlen Anyagok Gyárába és szerezze be a szükséges dolgokat . . . — utasított a főnököm.

Úgy is tettem. Megkerestem azt a tisztviselőt, aki az eladással foglalkozik és így szóltam hozzá:

— Három fuvar négy colos facsigára van szükségem . . . Mennyiért adják?

A tisztviselő igen udvariasan azt kérdezte:

— Négy colos facsigát? Minek az magának?

— Nem nekem kell, hanem a cégemnek. Különben nem mindegy?

Vállat vont.

— Nekem mindegy, de én nem vennék itt ilyet, mert borzasztó drága . . .

Ezen kissé megütköztem:

— Hát hol venne?

— A Leértékelt Készletezőnél. Csak nem bolond nálunk venni, amikor a miénk kétszer olyan drága és fele olyan jó.

Csak bámultam ezt az embert. Meg is kérdeztem:

— Bocsánat, uram, ön nem ennek a cégnek az alkalmazottja?

— De igen. Miért?

— És nem az a feladata, hogy eladja a gyár termékeit?

— De igen. Minek kérdez ilyesmiket?

— Mert nem fér a fejembe, hogy maga, aki ennek a vállalatnak az alkalmazottja, ráadásul azzal van megbízva, hogy eladja a gyártmányokat, egyvégtében csepüli azokat a cikkeket, amiket el kellene adnia. Ahelyett, hogy rábeszélné, inkább lebeszéli az embert. — A homlokomra csaptam, mert eszembe jutott valami. — Vagy úgy — lehalkítottam a hangomat —, maga kap valami . . . izé . . . kis juttatást a konkurrenciától?

Mint akit a vipera csípett meg, fel is pattant.

— Kikérem magamnak ezt a hangot . . . Mit képzel rólam, én becsületes ember vagyok. Huszonöt éve dolgozom a cégnél, rám mindig csak a legkényesebb ügyeket bízták. — Kifújta a dühét és visszaült a helyére. — Amint láthatja, most is bizalmi feladatot töltök be . . .

Alig győztem szabadkozni:

— Már megbocsásson, nem akartam sértegetni, de furcsállom, hogy éppen itt és éppen ön, ahelyett, hogy . . . inkább . . . — szóval ilyesmiket dadogtam.

Intett, hogy jöjjek közelebb, azután, amilyen halkan csak lehetett, a következőket mondta:

— Nézze, uram, talán tudja, talán nem, mi hiánycikkeket gyártunk. Illetve, amiket gyártunk, azok hiánycikkek, a szükségletnek alig a felét tudjuk megtermelni. No mármost, az igazgatóm világos fejű ember. Egyik napon behívatott és azt mondta: Idehallgasson Kovács! Mivel foglalkoznak maguk az eladási osztályon? Mondom neki azzal, hogy megmagyarázzuk a vevőknek, mit miért nem lehet kapni. Na lássa, csapott le a diri, akkor nekünk, ha reálisan nézzük a dolgot, nem eladási osztályra van szükségünk, hanem elnemadási osztályra. Ezen az osztályon az dolgozna a legjobban, aki a legtöbb vevőt tudja lebeszélni a vásárlásról. Persze ezt nem mondhatjuk ki nyíltan. Maradjon a tábla, eladási osztály, és maga legyen a lebeszélő ember. Győzze meg a megrendelőket, hogy inkább mást és másutt vegyenek. Így legalább nyugtunk lesz . . . Hát így volt. Érti már?

Értettem.

A falon egy grafikon mutatta a fejlődést.

— Látja — így a lebeszélő ember —, csak az elmúlt negyedévben 3 millió kétszázezer forint értékű áruról sikerült lebeszélnem az ügyfeleket. Körülbelül egyharmadukat elküldtem a Leértékelt Készletezőhöz, egyharmadukat a Benemhozatali Rt-hez.

Közbeszóltam.

— És aki se ide, se oda nem akart menni?

— Azt elküldtem a . . .

Már nem is tudom, mit mondott.

Novobáczky Sándor

KÉK KORSZAK

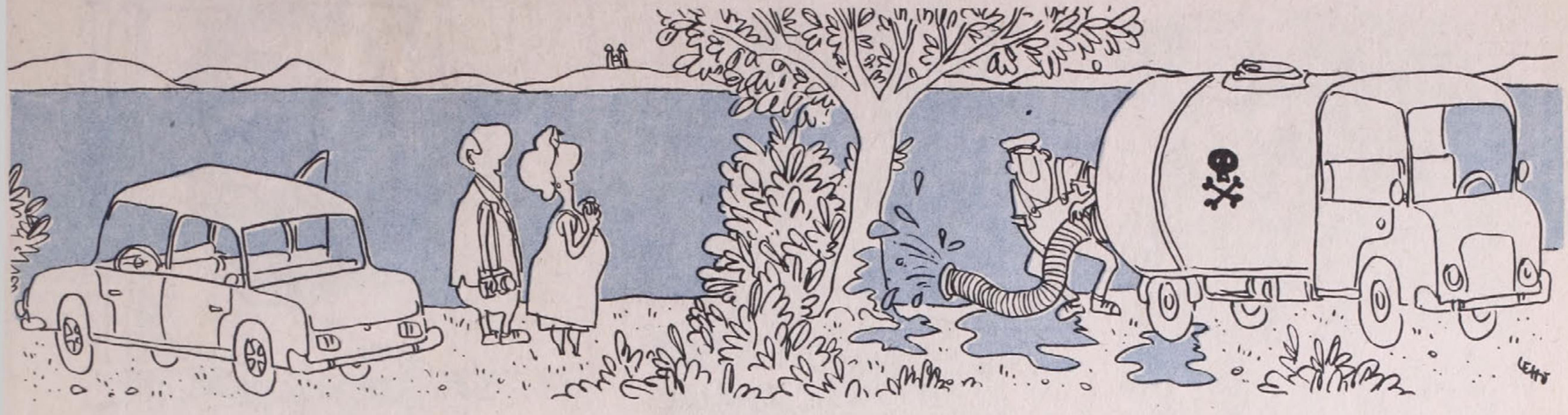

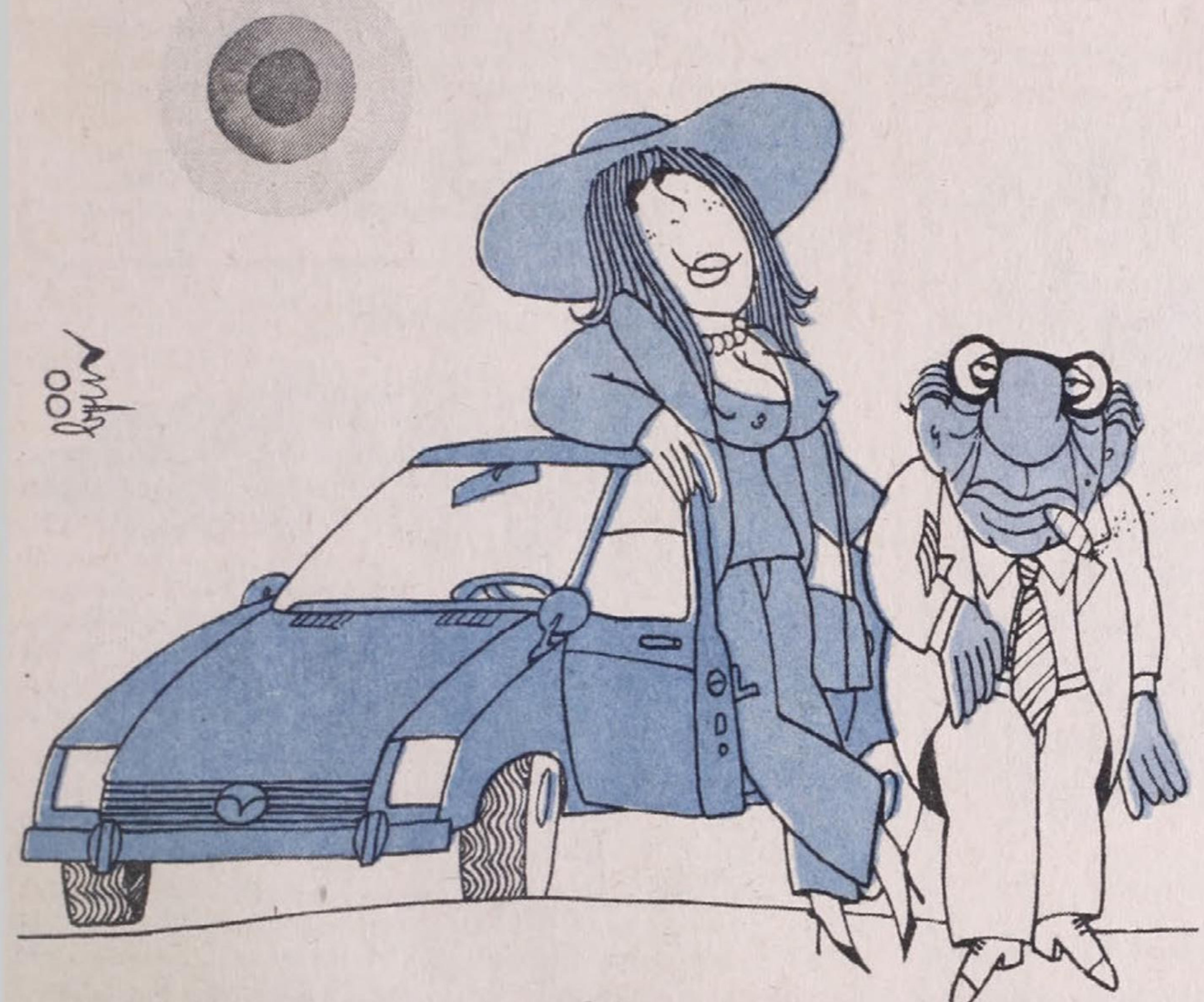

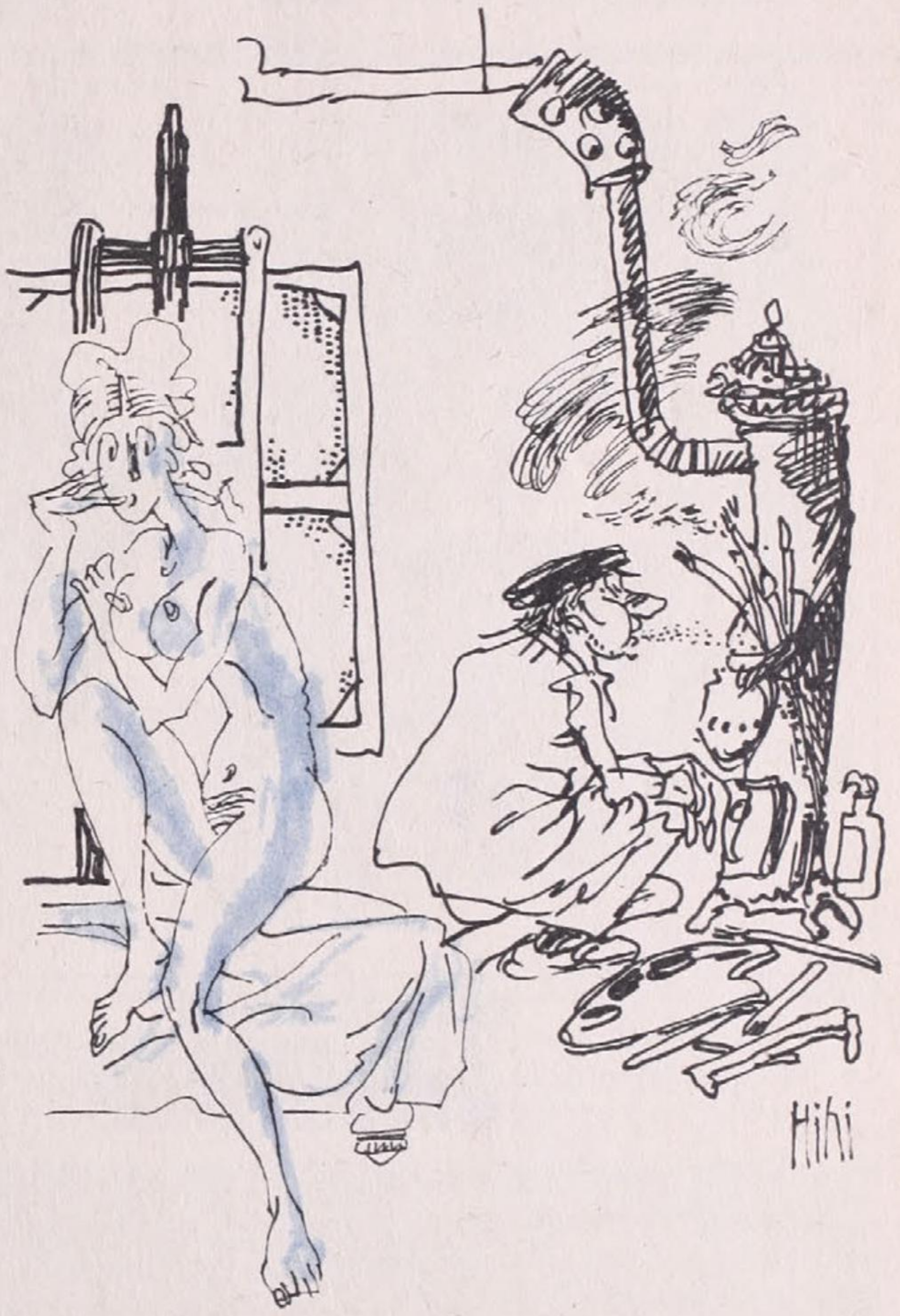

LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDÜS,
BRENNER,
FÜLÖP

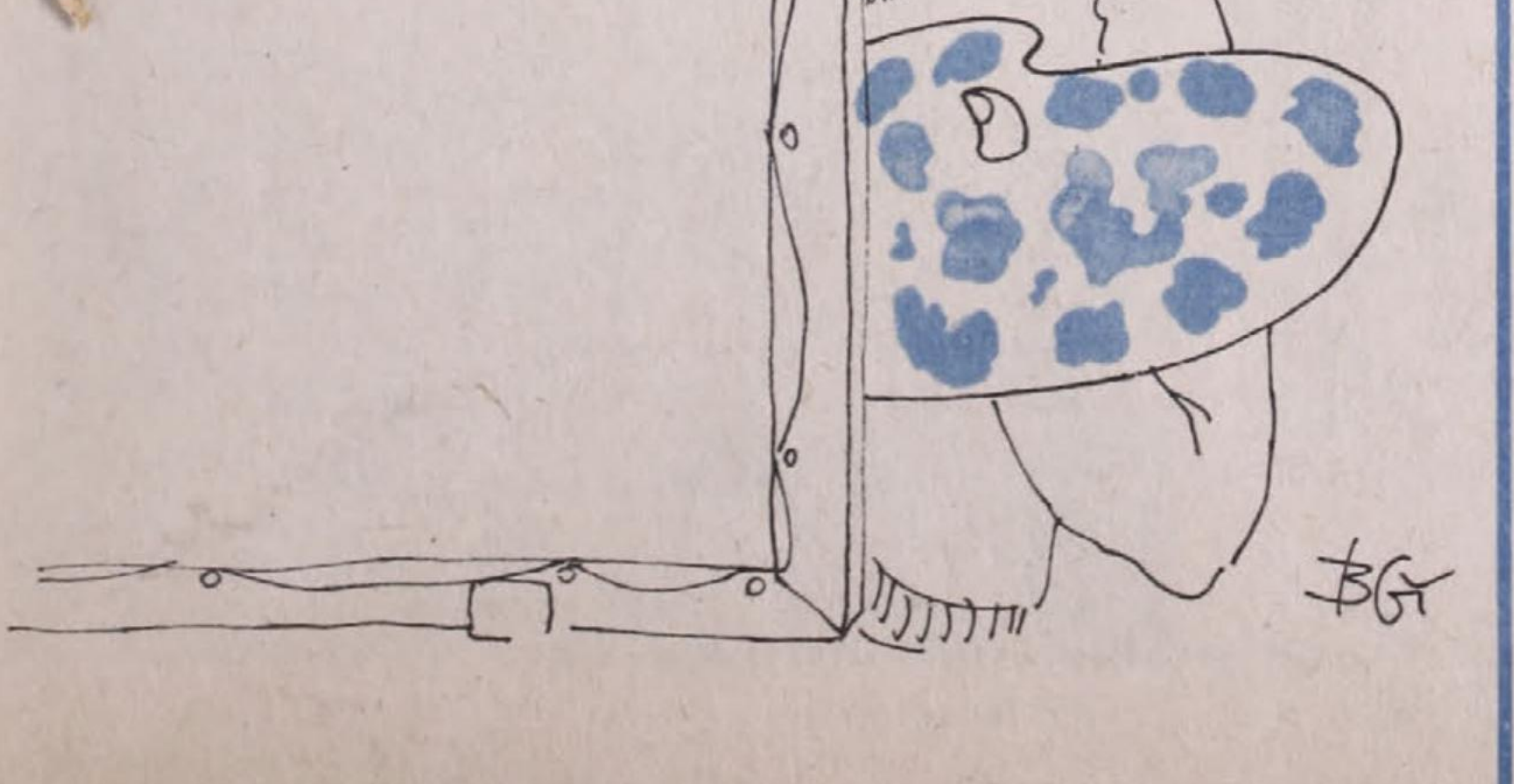

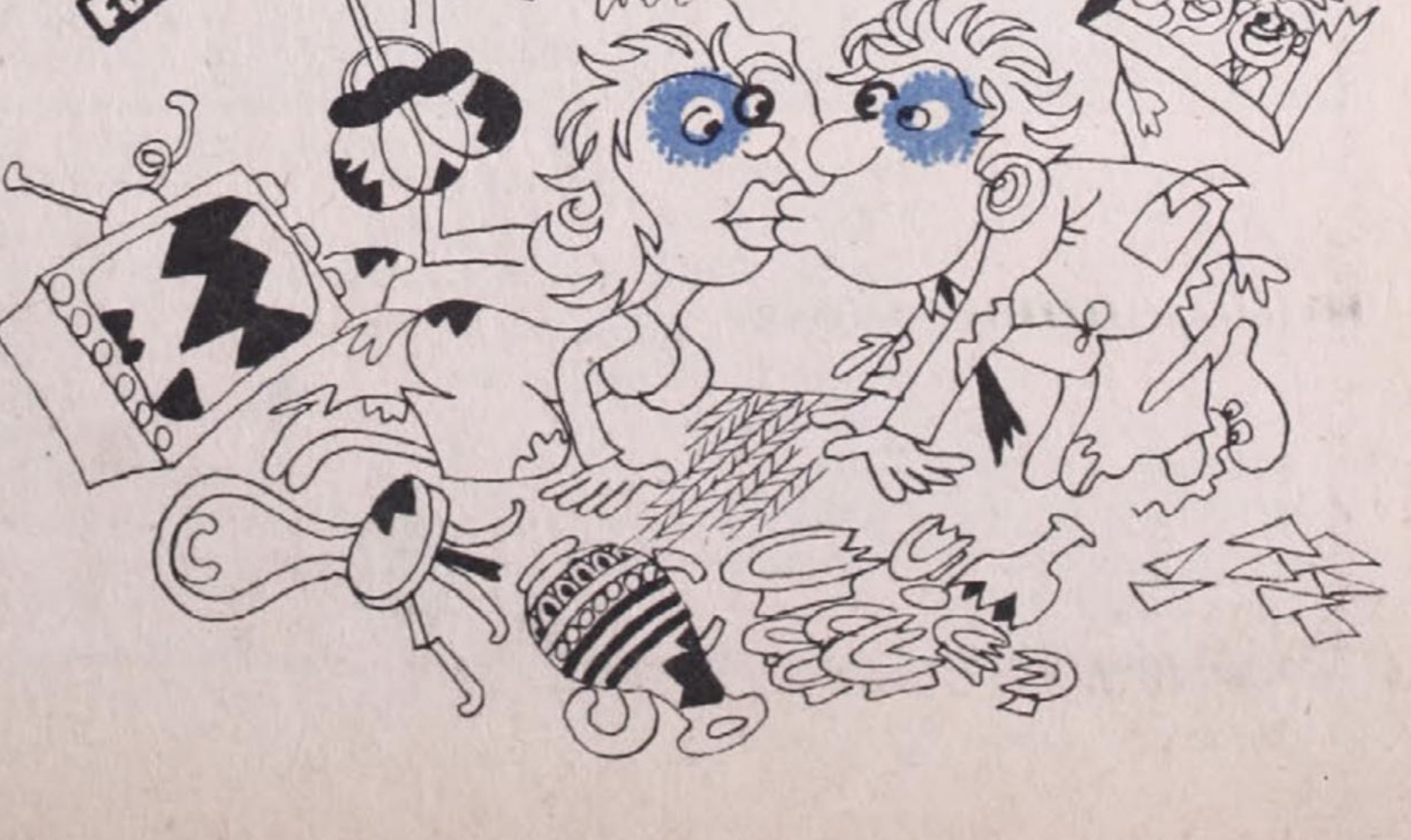

VARNAI GYÖRGY:

A KÖNYVESPOLCRA AJÁNLJUK

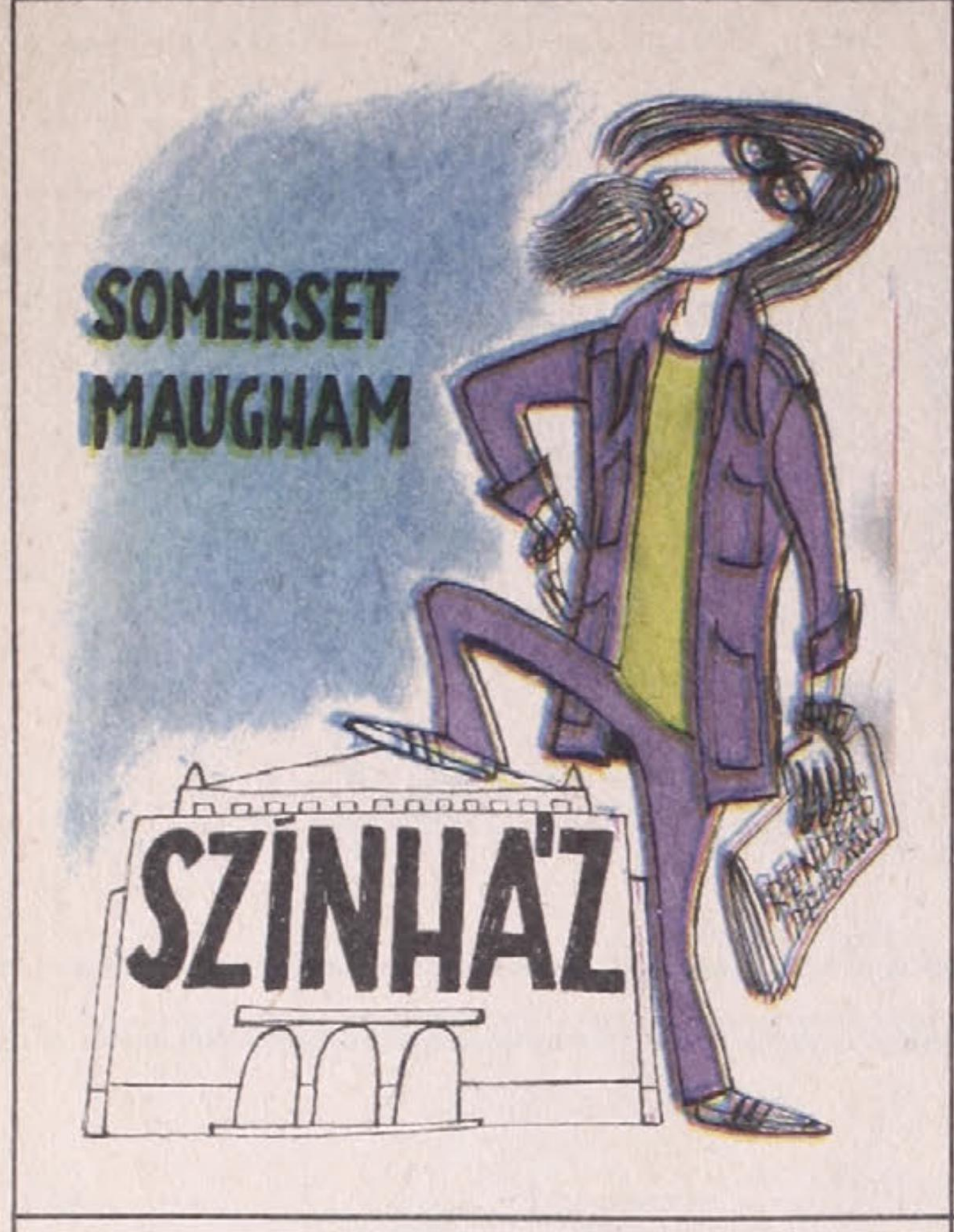

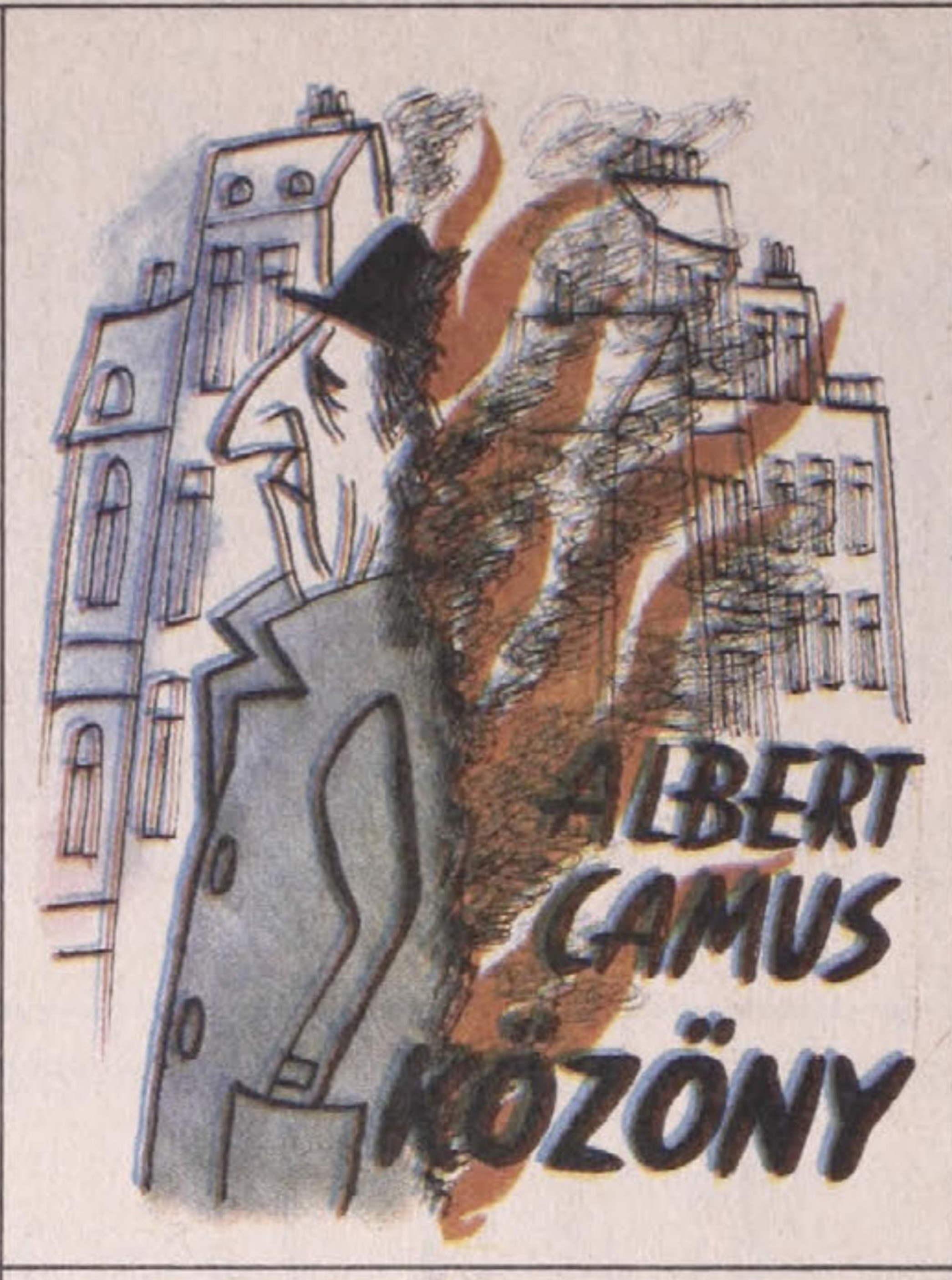

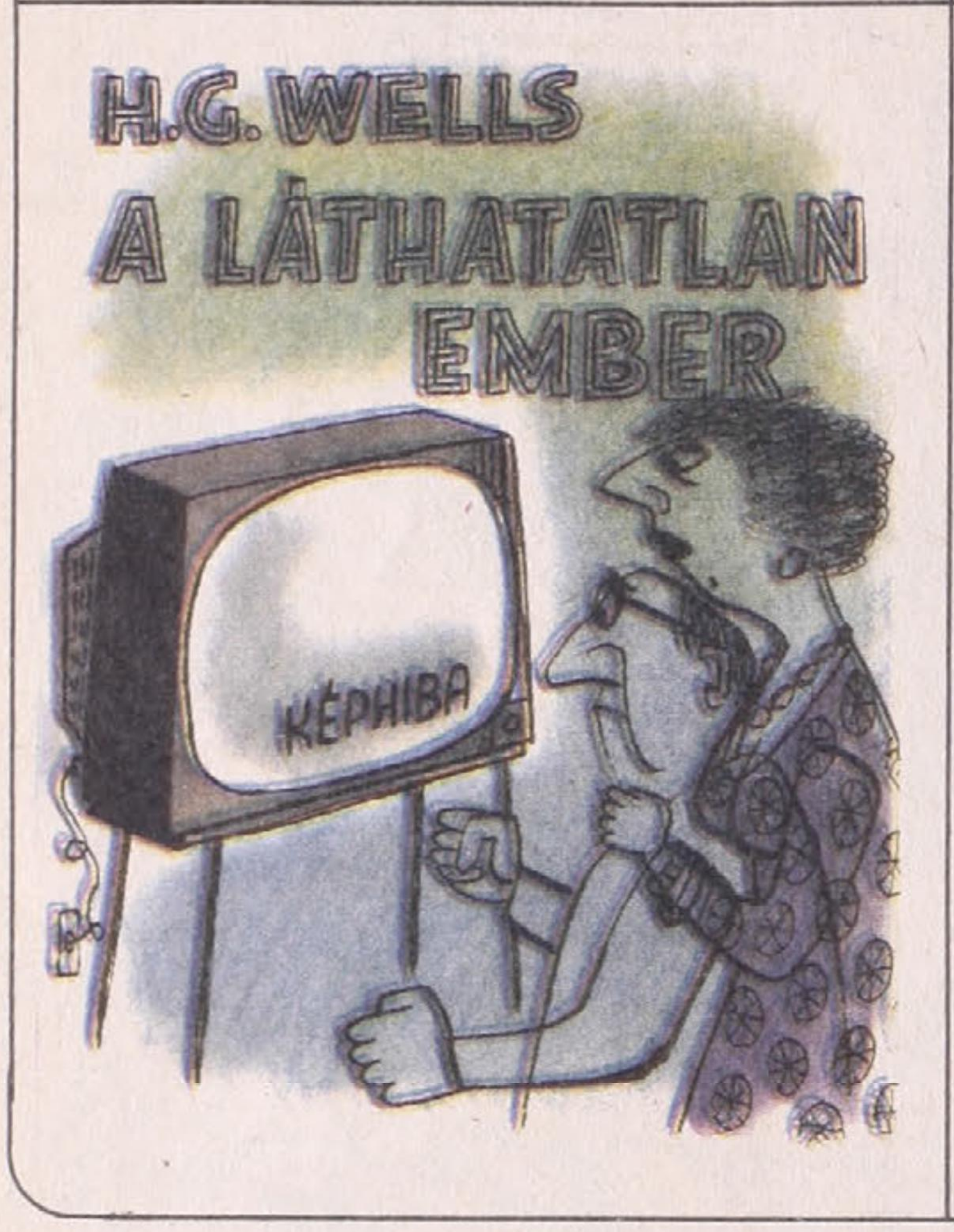

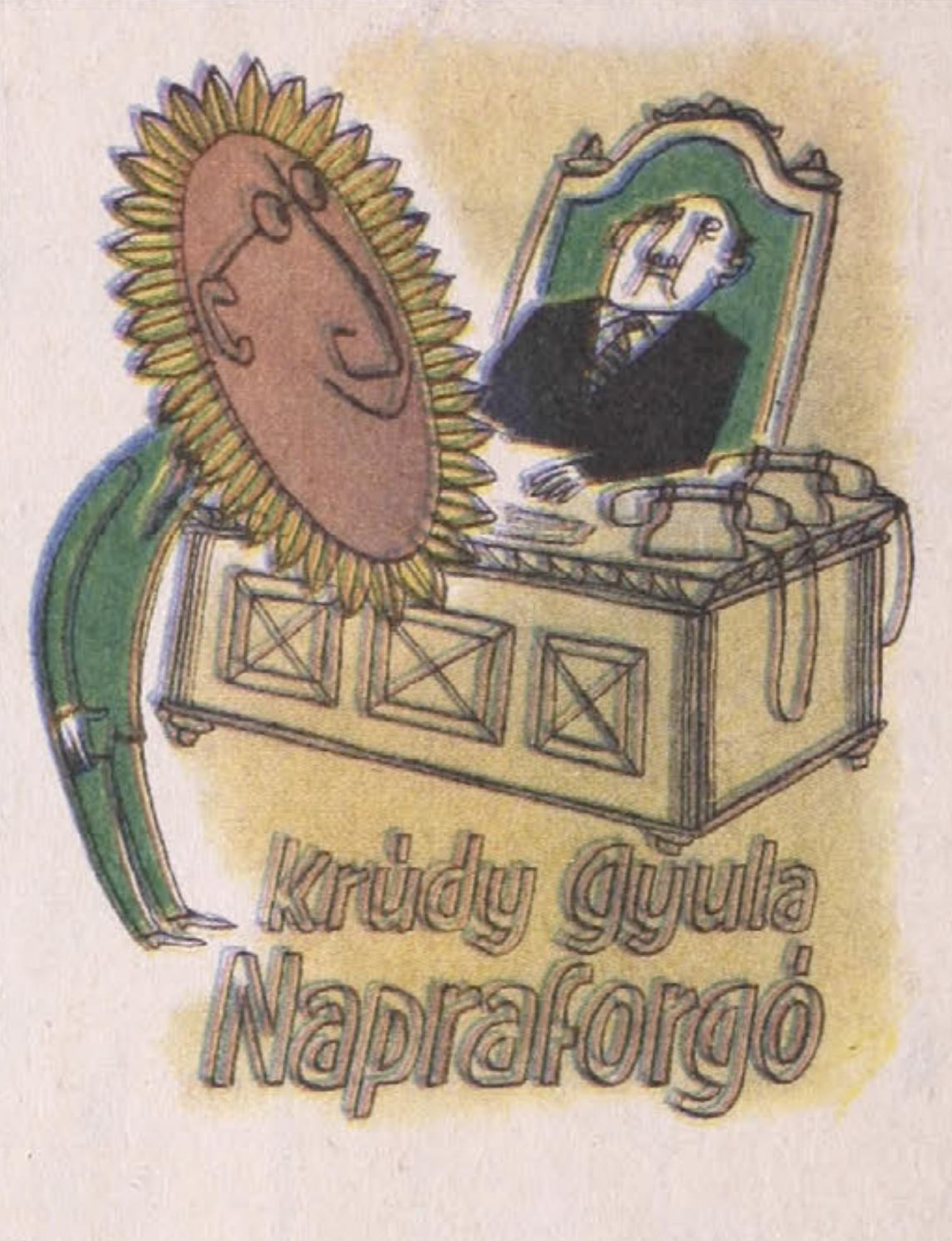

Olvasóink is látni fogják...

Sőt, nem csupán láthatják, de hallhatják is **február 26-án, kedden délután fél hatkor, hogy miről beszélget Peterdi Pál Ráday Mihállyal,** a televízió népszerű városvédő sorozatának szerkesztő-műsorvezetőjével.

A Gábor Andor Klub és a Négy Évszak által közösen szervezett találkozó színhelye a Gutenberg Művelődési Otthon (Budapest VIII., Kölcsey u. 2.).

Jegyek 30 forintos árban a helyszínen és elővételben is kaphatók a Gábor Andor klubban (Bp. VIII., Gyulai Pál utca 14.).

ERÖS DOHANYOS

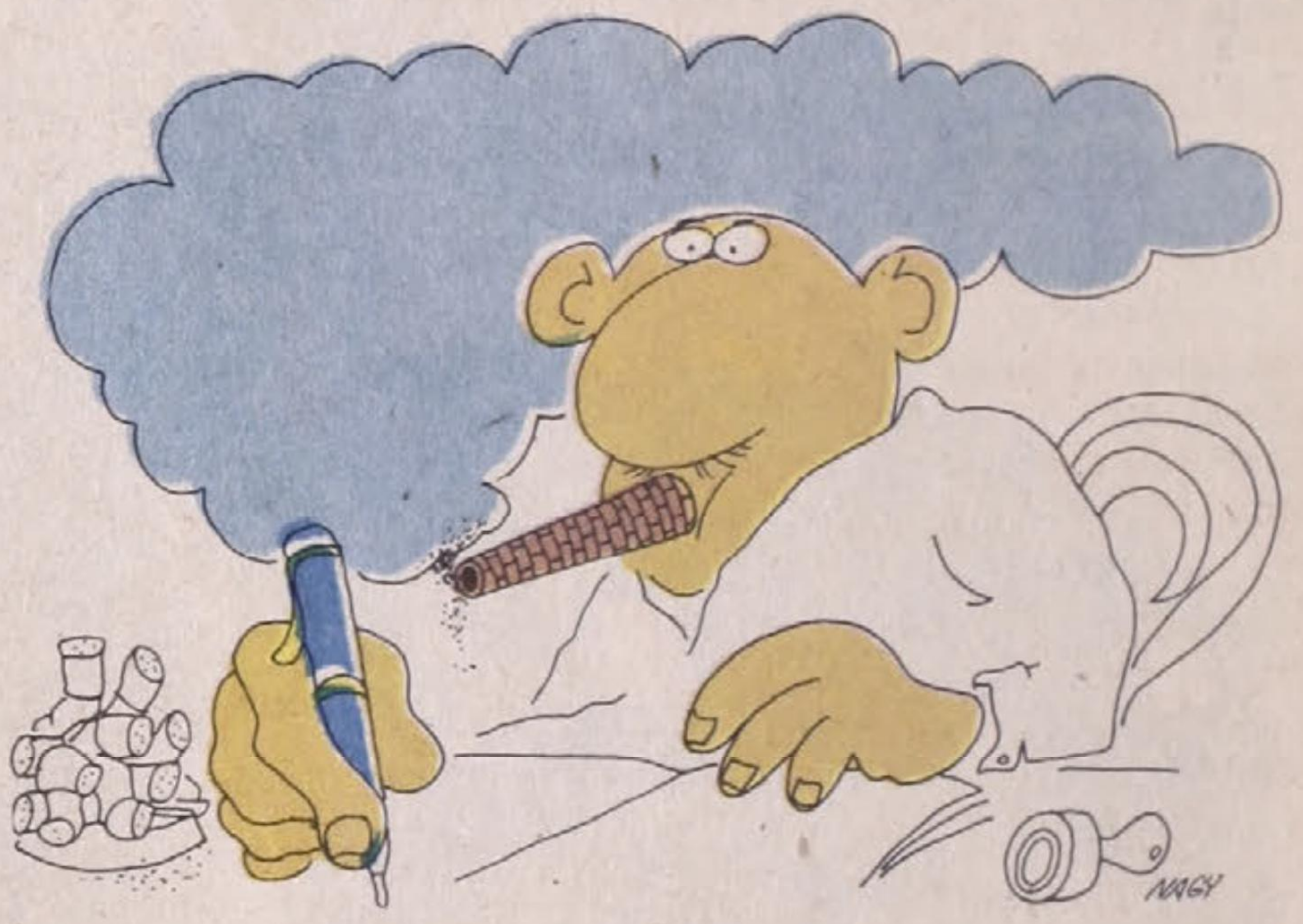

TRIBÜN

A nagy klub elnöke odamegy a csapat csillagához.

— Bocsásson meg, fiam, szeretném tudni, miért nem köszönt vissza az előbb.

— Elnézést kérek, nem vettem észre.

— Hálistennek — mondja az elnök megkönnyebbülten. — Már azt hittem haragszik rám.

●

Gates Brownt, a Detroit edzőjét megkérdezték, mi a különbség mai csapata és az 1968-ban bajnokságot nyert Detroit között.

— A mai játékosok meccs után megisznak egy pohár tejet, aztán hazamennek és nézik a tévén a Foxi Maxit. Az 1968-as sztárok csak ritkán kapcsolták be a tévét, akkor sem láttak semmit.

— Hogyhogy?

— Hajnali négykor nincs adás.

Híre járt, hogy a Montreal Expos vezetősége nem újítja meg Chris Speier szerződését, a játékosnak távoznia kell.

— Nem az a gond, hogyan adjam el a házamat — tűnődött Speier a hír vétele után. — Hanem: hogyan adjam el magamat.

●

Egy újságíró megkérte Forrest Gregget, a Green Bay játékosát, jellemezze egy szóval a csapat edzőjét.

A sportember eltűnődött, majd így szólt:

— Mondja, az, hogy futóbolond — egy szó, vagy kettő?

●

John Madden, a CBS riportere mondta Carl Lewisről, a szupersprinterről:

— Csípőn alul övé a világ leggyorsabb lába...

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— De szeretnék egy bundát kapni — mondja a feleség az áruház kirakata előtt a férjének.

— Ugyan drágám, hogy jut eszedbe ilyesmi! Csak nem akarsz az űrrakéták korában állatbőrbe öltözni, mint az ősemberek?

ELHAGYOTTAN

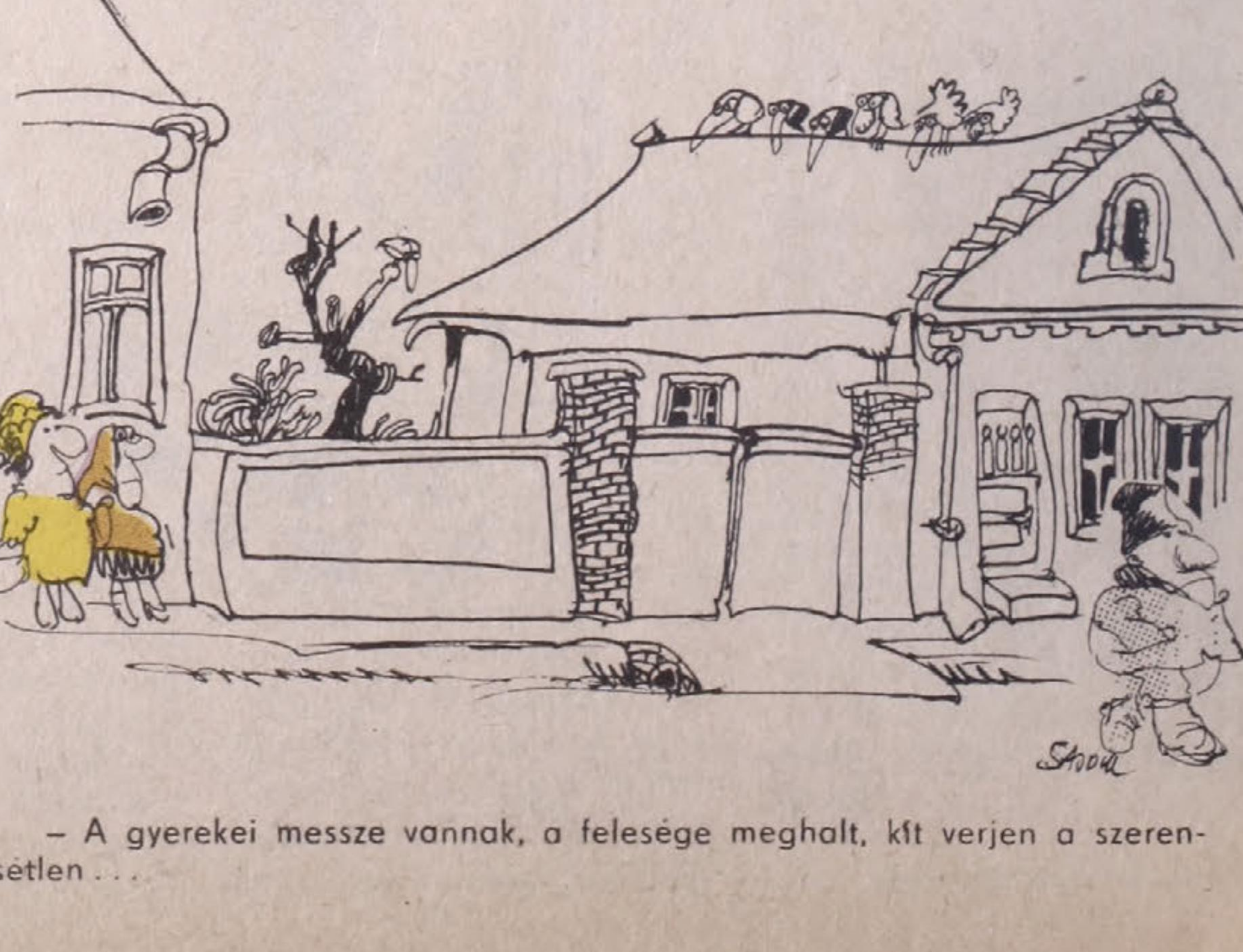

– A gyerekei messze vannak, a felesége meghalt, kit verjen a szerencsétlen...

AZ OLVASÓ OLDALA

TAKARÉKOSSÁG

①

Gyermekem, Gonda Péter, hadköteles korba érett, tehát elküldték orvosi vizsgálatra a II. kerületi Kapás utcai szakorvosi rendelőbe, ahonnan egy „hivatalos” ruhatárjeggyel bocsátották el. Ezen az intézet pecsétje és a vizsgálat meghatározott ideje szerepel.

Ilyen rosszul áll egészségügyünk megfelelő nyomtatványokkal, vagyis várhatjuk a vények és beutalók helyett a villamos-, fürdő- és mozijegyek népgazdasági hasznosítását?! Javaslom használt állatkerti belépők bevezetését is!

Dr. Kovács Judit
Budapest II., Csalán u. 26. 1025

②

Vásároltam egy energiatakarékos Energomat mosógépet. A masina, összhangban a kormány fokozott energiatakarékossági felhívásával, már a második „mosásnál” túltett tervezőjén. A 30 perces BIO áztatási programot 3 perc alatt, az 50 perces mosási programot 30 perc alatt hajtotta végre. A vízmelegítéseket elhagyta, s hamarább leállt. Tehát további energiát takarít meg. Így most a 12 900 forintos gép annyit tud, mint az előző, melyet a Bizományi 250 forintért vett be. Tehát elcseréltem a régi — egyenértékű — gépemet egy újabbra, mindössze 12 650 forint ráfizetéssel, pardon „megtakarítással”. A gyártó, a Hajdúsági Iparművek az expressz-ajánlott levelemre az elmúlt 20 nap alatt nem válaszolt. Ez is egy takarékossági forma...

Szőke József
Győr, Csaba u. 4. 9023

③

Január 15-én 4 éves Dáciámat bevittem a Várpalotai Gépjármű Javító Szervizbe, mivel a motor felől erős csörgő hang jött. A motort szétszedték, összerakták, és másnap közölte velem a szerelő, hogy nem találják a hibát.

Javítási munkalap: 1. Motor szét-össze g.k.-on. — 1040 Ft. 2. Fűtőradiátor ki-be, hűtőcsere — 240 Ft, 3. Vízrendszer légtelenítés, gyújtás áll. — 128 Ft, 4. Alkatrész ell. tisztítás (az autóból kivett 4 l benzinnel) — 280 Ft.

A 2—3. munkát nem kértem, de a kocsi fűt, ilyenkor le kell húzni az ablakot, mert minden csupa gőz. A gyújtásállítás vagy a motorjavítás viszont meghozta a Dácia étvágyát, kb. 15—17 literre.

Kedves Ludas Matyi, hol lehet olyan libát venni, melyen repülni is lehet?

Pethe Albert
Várpalota Rákóczi út 12. 8100

ELNÉZÉST!

A Ludas Matyi 2. számában megjelent „Fogadó a lármás diákhoz” című közlemény a Nyugat-Magyarországi Üdülőközpont egyik szállodájában történt esetet írja meg, így kötelességemnek érzem, hogy a lap hasábjain kérjek valamennyi munkatársam nevében elnézést Ladislav Hammeltől és mindazon kedves vendégeinktől, akiknek 1984. november 23-án az éjszakai nyugalmát megzavarta egy tanulmányi kiránduláson részt vett diákcsoport hangoskodása. Az eset szerencsére nem általános, hisz vendégünk is többször szállt már meg szállodánkban, és mindig elégedett volt szolgáltatásainkkal. A szükséges intézkedéseket megtettem, remélem erről személyesen is meggyőződik kedves vendégünk, mert továbbra is szeretettel várjuk, ha erre visz az útja, ne kerülje el szállodánkat.

Tompa István
Üdülőközpont vezető

sajnos...

R. I. Dombóvár — A tó partján című költeményének utolsó három sorát idézzük: „Kedves pontyom! / Ha majd lejár a tilalom / Újra kapd be a kukacom!” — Olvastunk már rosszabb verset is, de nem a Ludasban...

H. Z. F. Keszthely — „Homlokon csókolt az áremelés múzsája, írtam hát egy rövid kis karcolatot. Ha szakmai szempontból megfelelőnek találják (és ha van merszük) akár le is közölhetik.” Szakmai szempontból nem tartjuk megfelelőnek, ezért nincs merszünk közölni.

J. L. Békéscsaba — Írása sok eredetiségről árulkodik, de sajnos nemcsak erről. A jénai-t j-vel, a huzat kifejezést pedig egy t-vel kell írni.

Sz. I. Budapest — Néhány gondolatát küldte el nekünk levelében, s van közöttük olyan is, amely megnyerte a tetszésünket. Például: „Aki megöli a párját, az párját ritkítja.” Sajnos sikeres gondolatait kevésbé szerencsésekkel ellensúlyozza, például: Az új gazdasági rendszer csodája: férfiak is lehetnek W. C.-s nénik.

B. M. Pécs — Nem az a baj, hogy amit írt azt már olvastuk, hanem, hogy azt is tudjuk, hol.

Sz. J. Bábolna — Ufót láttak című versének véleményünk szerint két legjobb sorát közöljük: „Hisz látta két gép utasa / Szergej, Iván és Natasa”

efespé

TÜCSÖK és BOGÁR

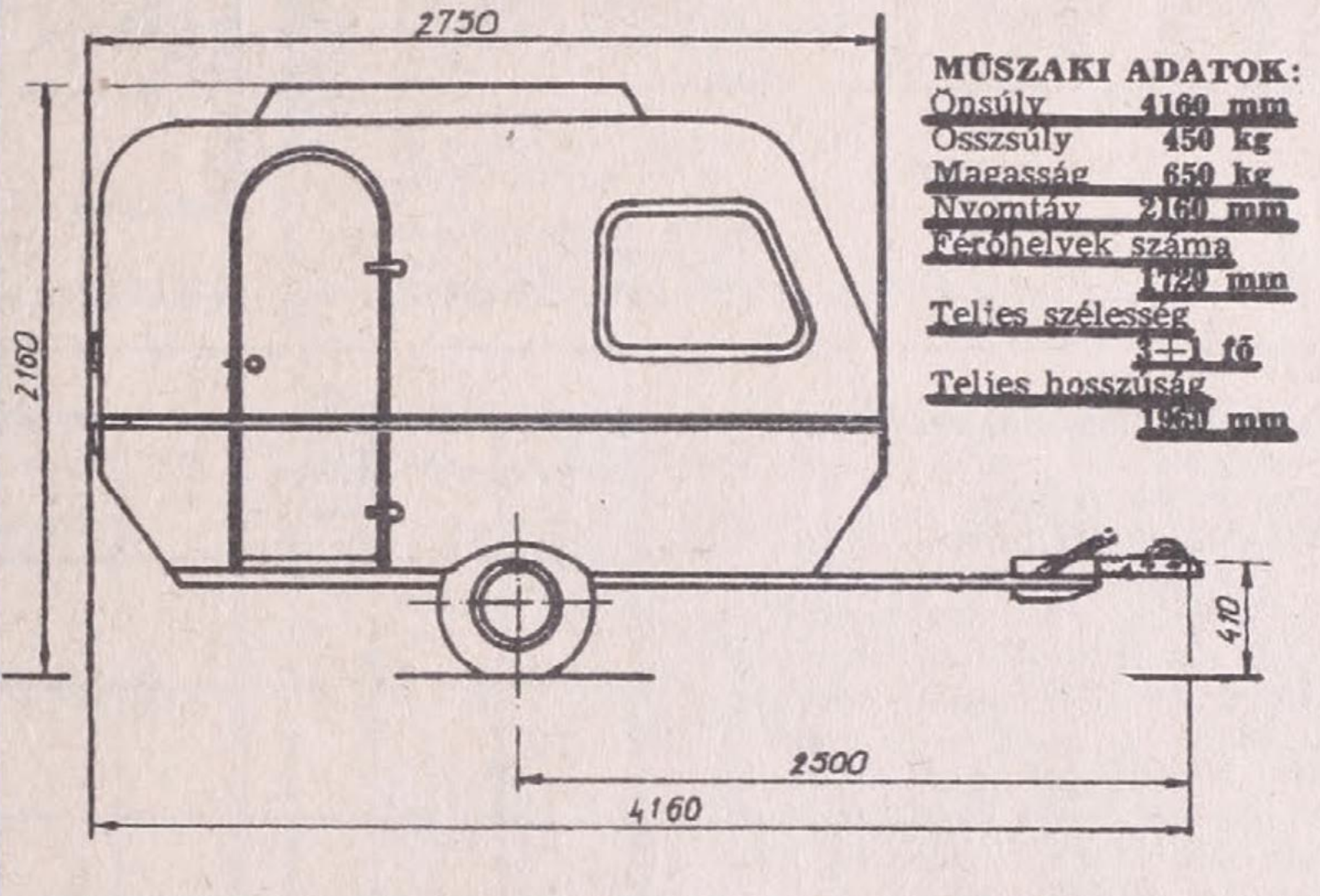

MŰSZAKI ADATOK:
Önsúly 4160 mm
Összsúly 450 kg
Magasság 650 kg
Nyomtáv 2160 mm
Férőhelyek száma 1720 mm
Teljes szélesség 3+1 fő
Teljes hosszúság 1960 mm

Fura kis furgon!

(Az Autó—Motorban fedezte fel Lugosi Gergely)

Több mint másfél millió tonna kokaint fedeztek fel 1982-ben Miami nemzetközi repülőterén egy kolumbiai repülőgép fedélzetén az amerikai vámhatóságok -- Kolumbiából az NSZK-ba próbálták becsempészni a 10 kilo-

Teherbíró masina lehetett!

(A Népszava évkönyvében találta Lázár István, rádi olvasónk)

Labdarúgó sportszövetségek, általános iskolák, kollégiumok, figyelem! Labda varrását, javítását vállalom. [redacted] **labdarúgó-kisiparos. 8156**

A többség ilyen!

(A Hajdú-Bihari Napló apróhirdetései között találta Nagy Pálné, debreceni olvasónk)

osztály felállítására kötelezték. Most el lehetett kezdeni, sőt, csakis mostantól lehetett elkezdeni a magyar fasiszta alakulatok szervezését, hogy ezekkel csatlakozhassunk a hitleri Németország ellen küzdők seregeihez.

Nem baj, ha egy történelemszemlélet új... nade ennyire!

(A Magyar Hírlap képes mellékletéből ollózta R. N.-né)

CIKKÜNK NYOMÁN

Két apróság című írásukra hivatkozással tájékoztatom Önöket, hogy az Élmunkás téri metró aluljáróban levő közterületi nyilvános telefonállomások fülkéiben a telefonkönyvek és tartozékok felszerelése megtörtént.

Tóth Ferenc
osztályvezető
Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

PANASZ

című rejtvényünk megfejtése:

— Öltözködés közben mindig beléjük akad a pulóverem.

200—200 forintot nyert:

Sándor Andrea, Bp. Tűzoltó u. 33. 1094
Riha Gáborné, Bp. Népköztársaság u. 94. 1062
Hordós József, Zalaszentmihály, Kossuth u. 81. 8936

A nyereményeket postán küldjük el.

GYÁSZ

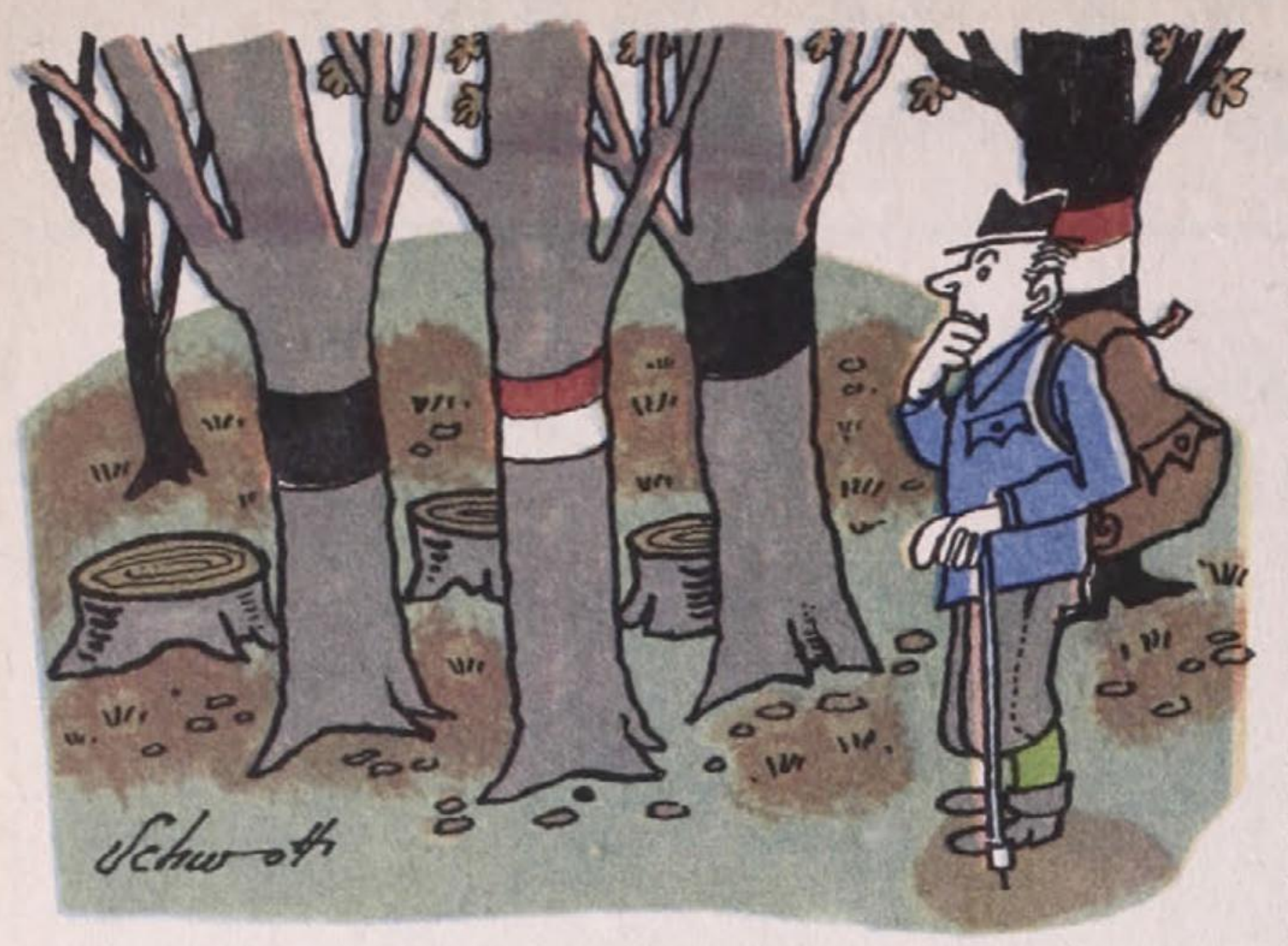

A KALAP

...Ott lógott a fogason a kalap. Tudod, olyan széles karimával. Egyet fordulsz benne, mindenkit kiütsz a környéken. Valaki egyszerűen ottfelejtette. Pont belefért a szatyromba, aztán tudod, mi van... A többiek meg elkezdtek feltűnősködni, hogy jé, hol a kalap, az előbb még itt volt. Mondom nekik, hogy milyen kalap, nem volt itt semmiféle kalap. Erre még jobban üvöltöznek, hogy de hát piros volt, meg kalap volt. Aztán észrevették, hogy elraktam. Na, erre mindenki mondogatni kezdte, hogy tényleg semmiféle kalapot nem látott, pirosat meg végképp nem. Aztán jött a kalap gazdája. Micsoda? Itt kalap? Á, biztosan máshol hagyta. Ezek után már nem mehettem oda hozzá, hogy te figyelj, elraktam a kalapodat, megtetszett, mit csináljak? Tessék, itt van, látod, nem vagyok én olyan nagy gazember, csak hát felelőtlenség ennyi szegény ember között hagyni egy ilyen szép kalapot. Szóval a dolgot már nem lehetett megállítani, szépen hazavittem a zsákmányt. Otthon alaposan megvizsgáltam. Szép bélés is van benne felirattal, hogy Csehszlovákia, meg ilyenek. De majd kiszedem belőle. Aztán, ha véletlenül meglátja majd a fejemen, azt mondom, hogy ez nem a te kalapod, már kiszedtem belőle a bélést. Hogy fogom-e hordani? Valamikor biztos. Hát kinek hiányzik az a nyamvadt kalap? Jó, a gazdájának. És? Örüljön, hogy csak ilyen kis problémái vannak. Különben is, tanulja meg, hogy az életben nem csak kellemes meglepetések érik az embert. Majd biztos vesz magának másik kalapot. Nem úgy nézett ki, mintha nem engedhetné meg magának. De hát nézz meg engem. Már két hete hordom ugyanazt a csizmát. Szégyen. Hogy mennyibe került? Kétezer. Ebből is látszik, hogy nincs nekem pénzem ilyen ötszáz forintos kalapokra. Persze, ha mindenféle hülyeséget megvennék, miből mennék a nyáron dél-európai körútra? Nézd, szerintem, ha képes volt otthagyni a fogason a kalapját, akkor nem is hiányzik neki annyira. Különben sem fog megfázni a feje, mennyit melegít egy ilyen kalap? Semennyit. Tulajdonképpen meg kellene köszönnie nekem, hogy megszabadítottam egy ilyen felesleges és feltűnősködő holmitól, amitől előbb-utóbb úgyis megszabadította volna valaki...

Nagy Zsuzsa

KORZIKÁN

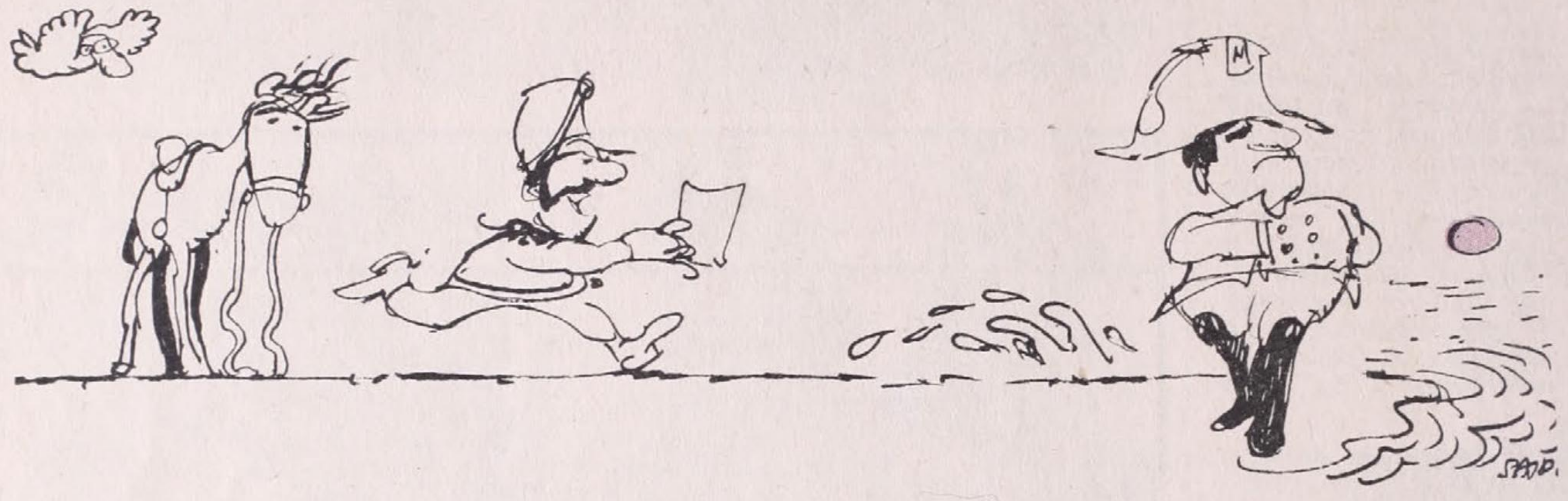

– Jó hírek fenség! Az önről elnevezett konyaknak megint emelkedett az ára!

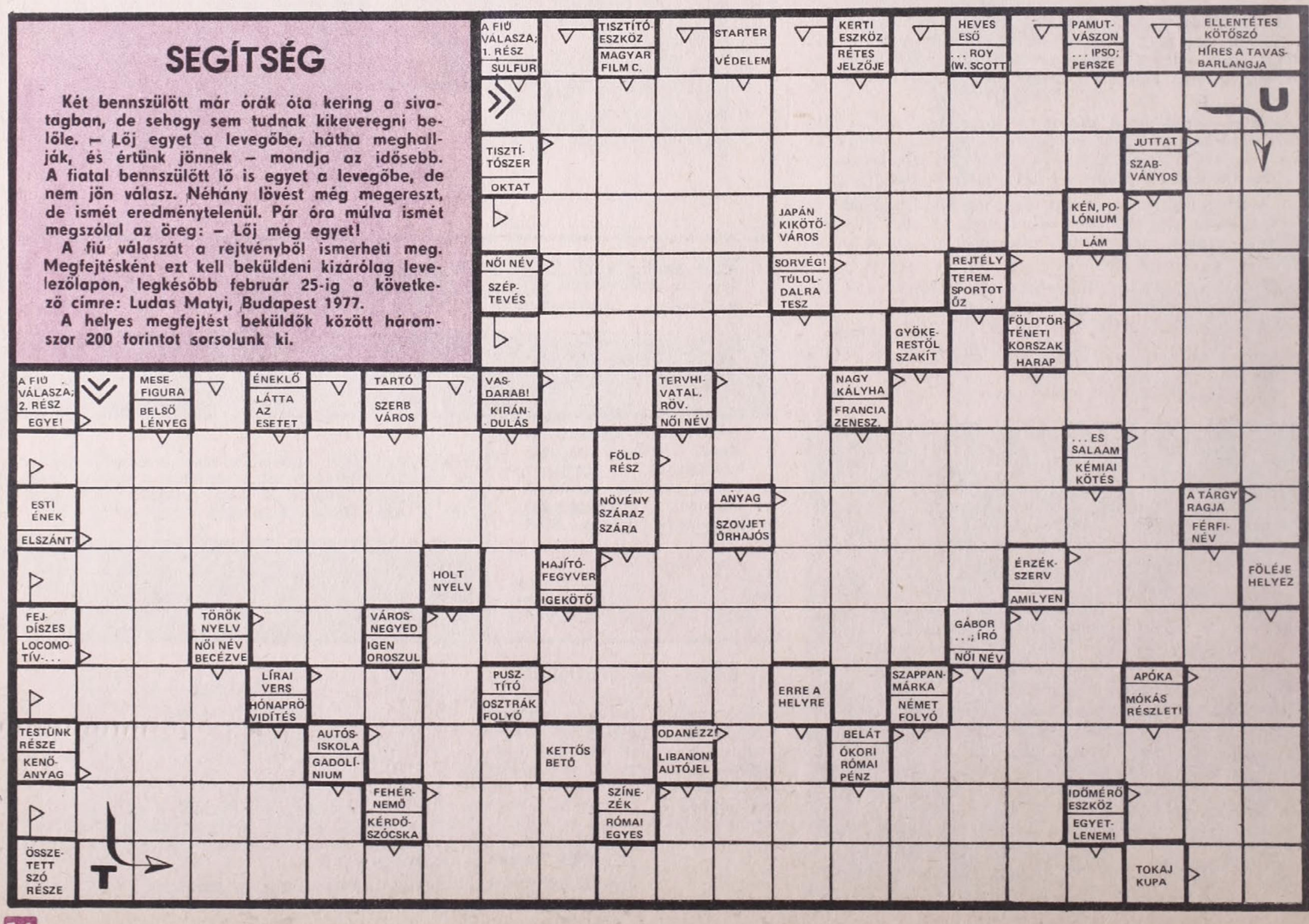
A FIÚ VÁLASZA; 1. RÉSZ
SULFUR
TISZTÍTÓESZKÖZ
MAGYAR FILM C.
STARTER
VÉDELEM
KERTI ESZKÖZ
RÉTES JELZŐJE
HEVES ESŐ
... ROY (W. SCOTT)
PAMUTVÁSZON
... IPSO; PERSZE
ELLENTÉTES KÖTŐSZÓ
HÍRES A TAVAS-BARLANGJA
U
TISZTÍTÓSZER
OKTAT
JUTTAT
SZABVÁNYOS
JAPÁN KIKÖTŐVÁROS
KÉN, POLÓNIUM
LÁM
NŐI NÉV
SZÉPTEVÉS
SORVÉG!
TÚLOLDALRA TESZ
REJTÉLY
TEREMSPORTOT ŰZ
GYÖKERESTŐL SZAKÍT
FÖLDTÖRTÉNETI KORSZAK
HARAP
A FIÚ VÁLASZA; 2. RÉSZ
EGYE!
MESEFIGURA
BELSŐ LÉNYEG
ÉNEKLŐ
LÁTTA AZ ESETET
TARTÓ
SZERB VÁROS
VASDARAB!
KIRÁNDULÁS
TERVHIVATAL, RÖV.
NŐI NÉV
NAGY KÁLYHA
FRANCIA ZENESZ.
FÖLDRÉSZ
... ES SALAAM
KÉMIAI KÖTÉS
ESTI ÉNEK
ELSZÁNT
NÖVÉNY SZÁRAZ SZÁRA
ANYAG
SZOVJET ŰRHAJÓS
A TÁRGY RAGJA
FÉRFINÉV
HOLT NYELV
HAJÍTÓFEGYVER
IGEKÖTŐ
ÉRZÉKSZERV
AMILYEN
FÖLÉJE HELYEZ
FEJDÍSZES
LOCOMOTÍV-...
TÖRÖK NYELV
NŐI NÉV BECÉZVE
VÁROSNEGYED
IGEN OROSZUL
GÁBOR ...; ÍRÓ
NŐI NÉV
LÍRAI VERS
HÓNAPRÓVIDÍTÉS
PUSZTÍTÓ
OSZTRÁK FOLYÓ
ERRE A HELYRE
SZAPPANMÁRKA
NÉMET FOLYÓ
APÓKA
MÓKÁS RÉSZLET!
TESTÜNK RÉSZE
KENŐANYAG
AUTÓSISKOLA
GADOLÍNIUM
KETTŐS BETŰ
ODANÉZZ!
LIBANONI AUTÓJEL
BELÁT
ÓKORI RÓMAI PÉNZ
FEHÉRNEMŰ
KÉRDŐSZÓCSKA
SZÍNEZÉK
RÓMAI EGYES
IDŐMÉRŐ ESZKÖZ
EGYETLENEM!
ÖSSZETETT SZÓ RÉSZE
T
TOKAJ KUPA

SEGÍTSÉG

Két bennszülött már órák óta kering a sivatagban, de sehogy sem tudnak kikeveregni belőle. – Lőj egyet a levegőbe, hátha meghallják, és értünk jönnek – mondja az idősebb. A fiatal bennszülött lő is egyet a levegőbe, de nem jön válasz. Néhány lövést még megereszt, de ismét eredménytelenül. Pár óra múlva ismét megszólal az öreg: – Lőj még egyet!

A fiú válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IM-PORT HU-MOR

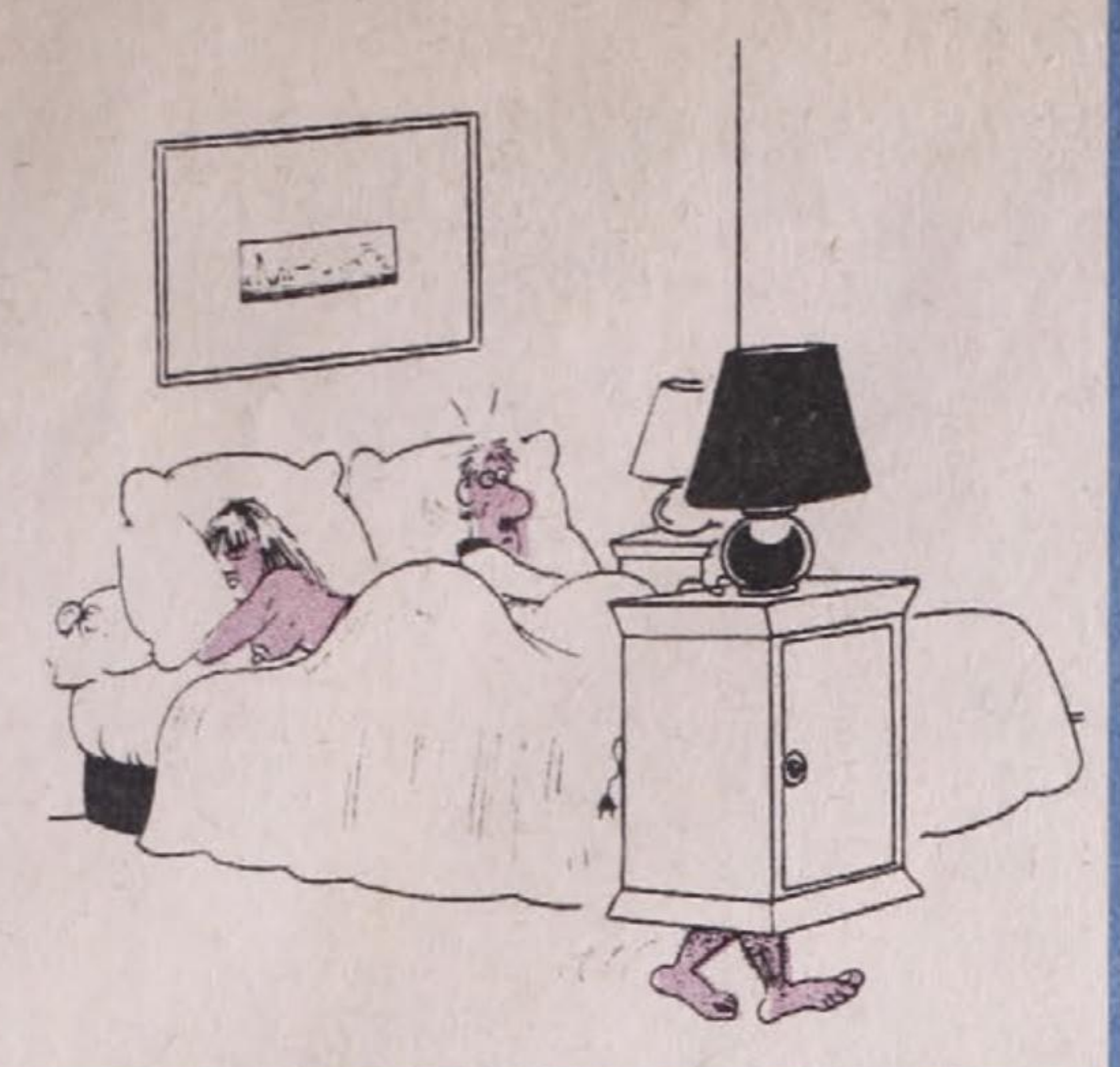

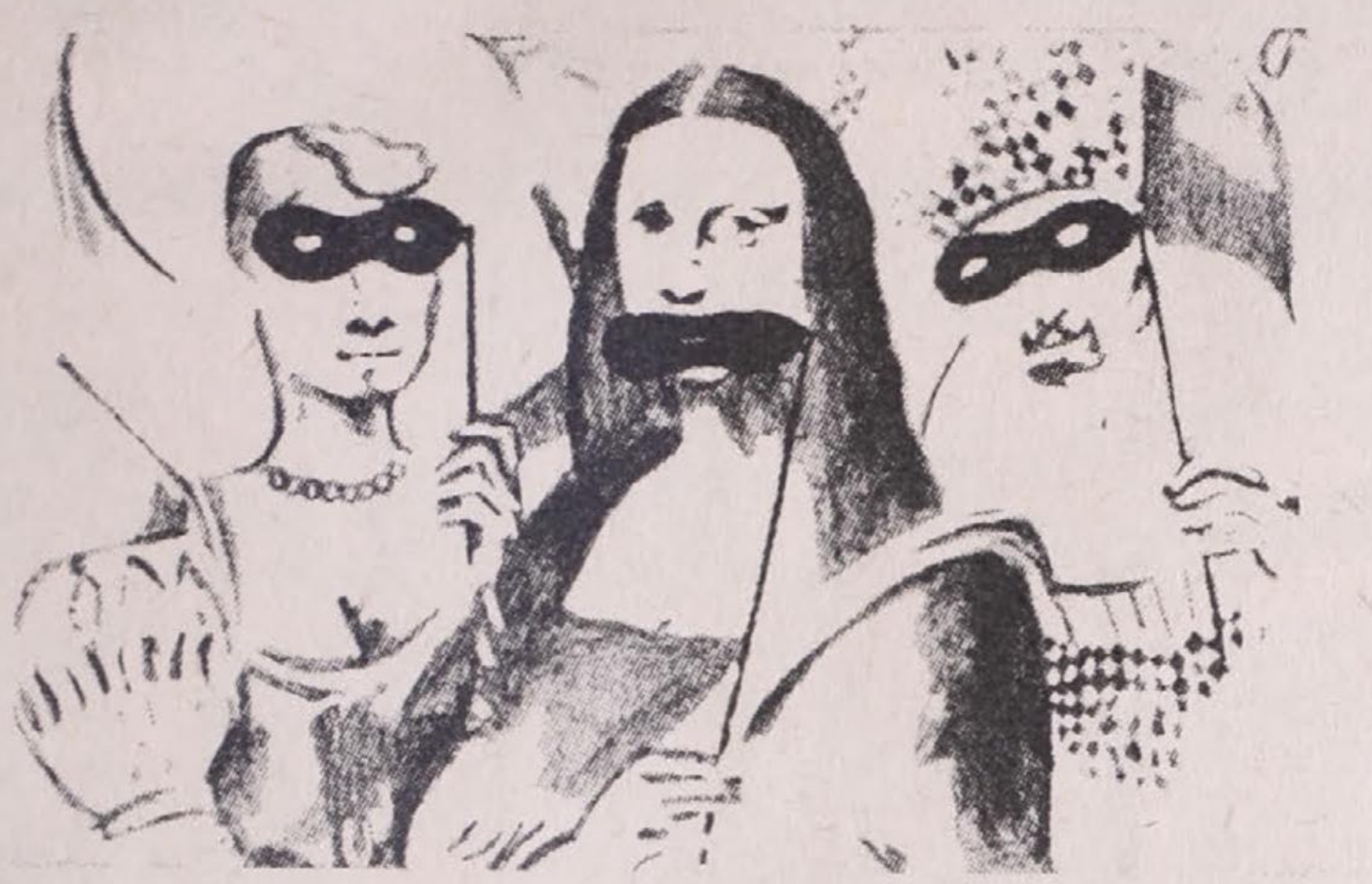

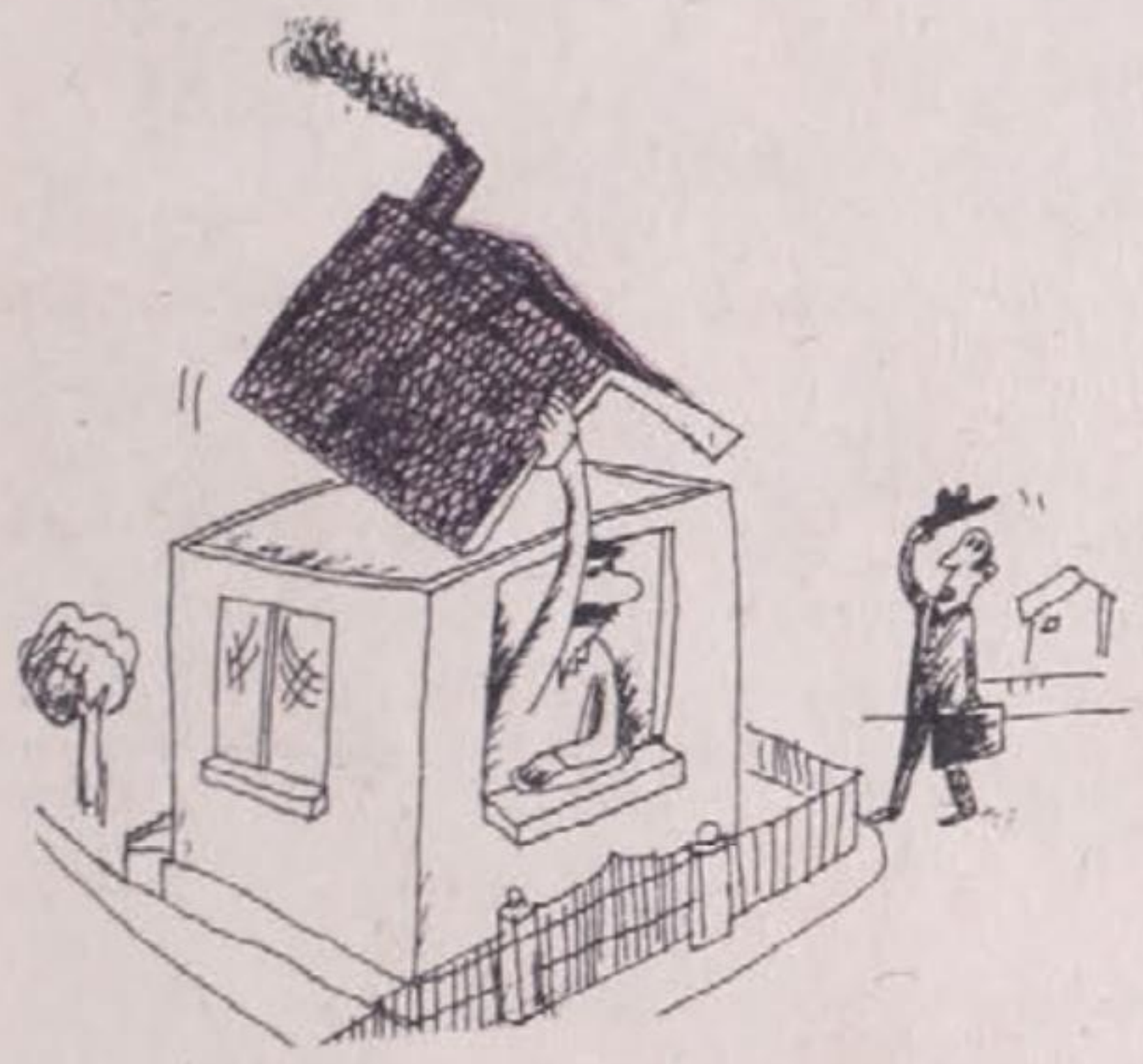

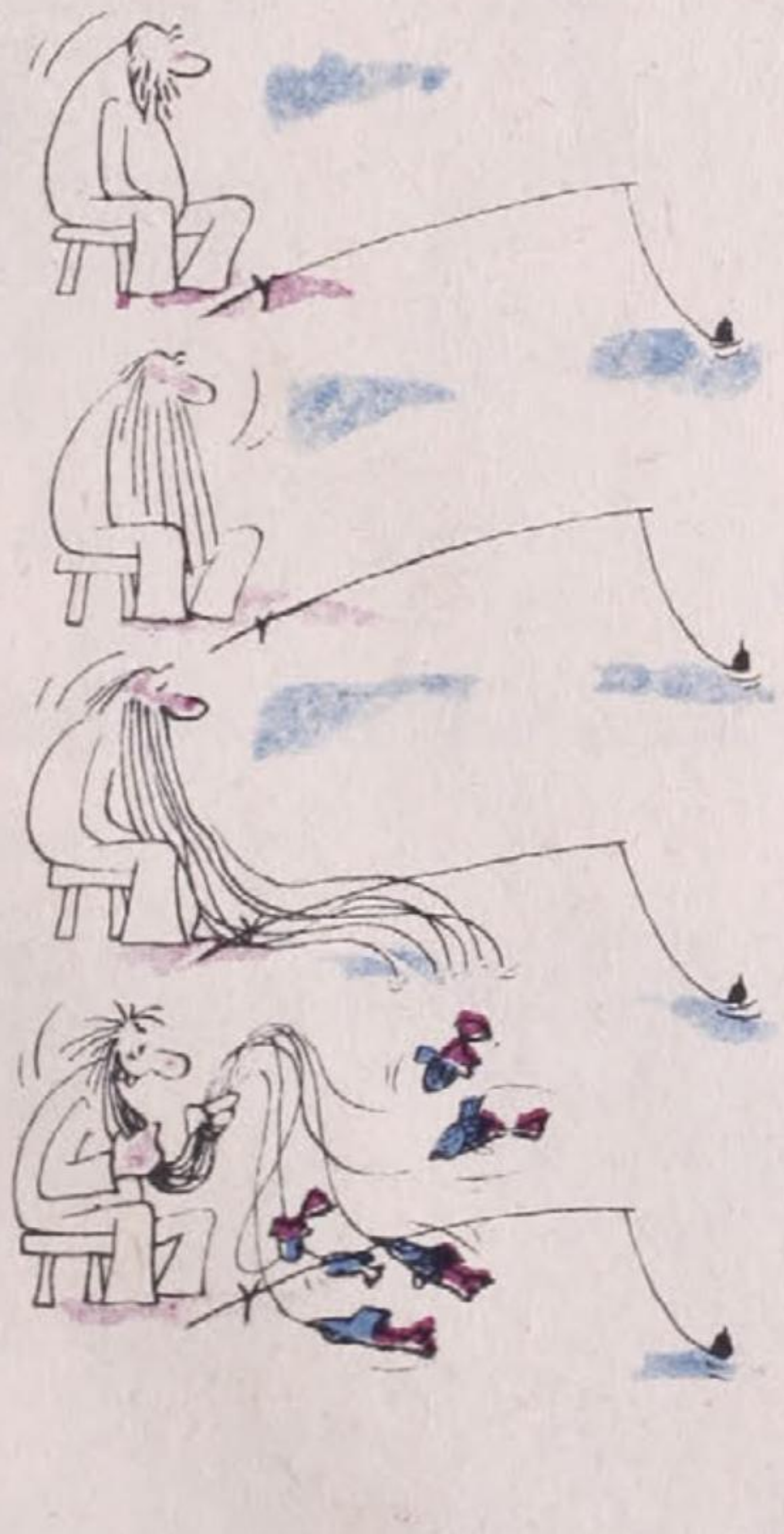

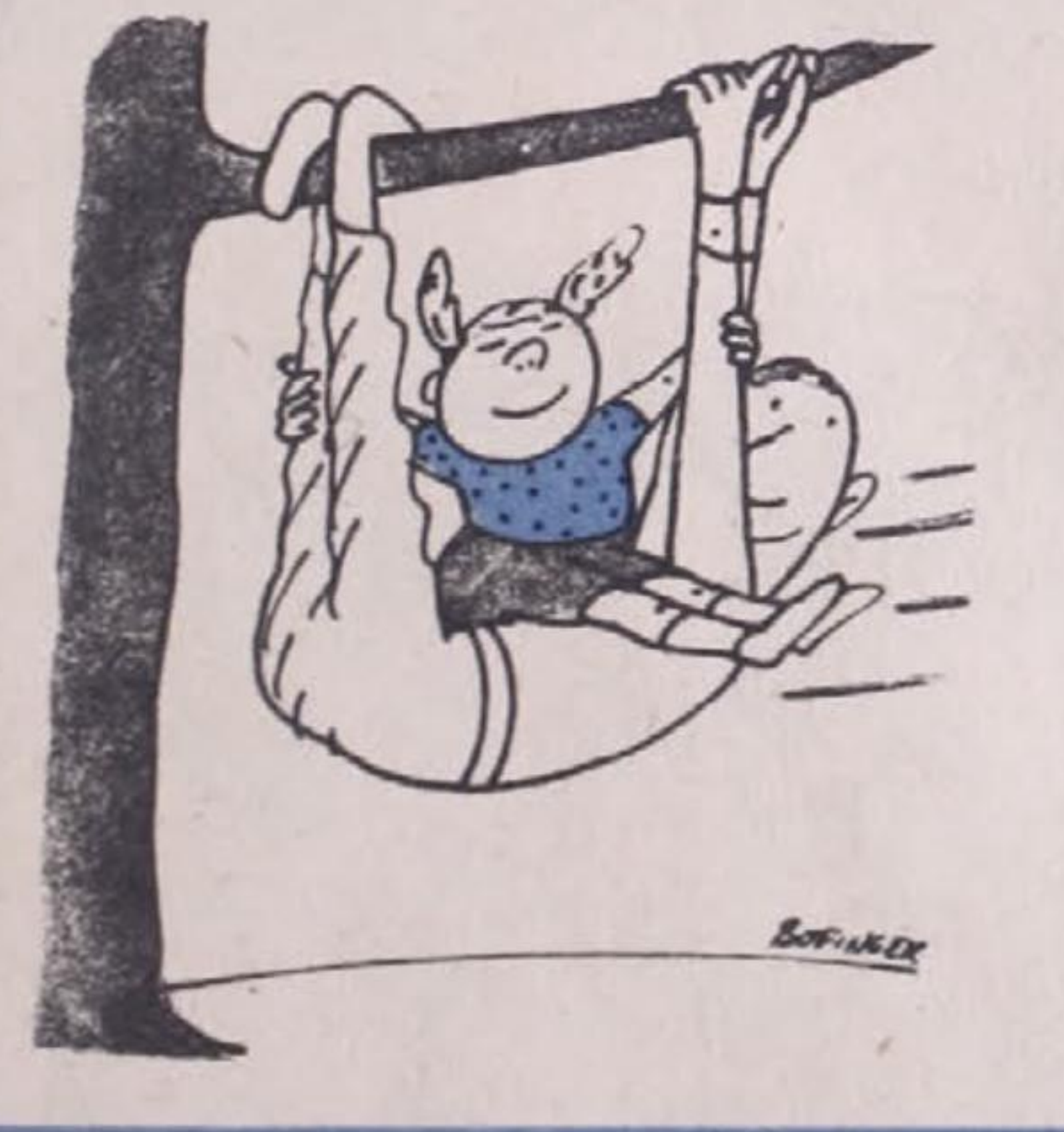

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. Békés Pál: KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ. Minerva	38 Ft
... pld. Vitalij Bianki: KIRÁLYKÁK, BAGLYOK ÉS MÁS ERDEI MADARAK Móra	49 Ft
... pld. CSODA AZ ÓVODÁBAN 24 magyar író új meséi. Közgazdasági	39 Ft
... pld. ÉVEZREDEK HÉTKÖZNAPJAI. Összeállította: Bíró Ferencné és Csorba Csaba. Móra	60 Ft
... pld. Gaál Éva: BOHÓCKÖNYV. Móra	70 Ft
... pld. Gárdonyi Géza: CIFRA MESE. Móra	34 Ft
... pld. Illyés György: VÁRAK DICSÉRETE. Móra	44 Ft
... pld. Jókai Mór: A KŐSZÍVŰ EMBER FIAI. Móra—Kárpáti	36 Ft
... pld. Koroknay István: AZ ÁLLATOK NAGY KÉPESKÖNYVE. Móra	45 Ft
... pld. Major Klára: TEGNAPRÓL HOLNAPRA. Móra	39 Ft
... pld. Nemere István: A VÁRÚR FIA. Móra, Delfin könyvek sorozat	15 Ft
... pld. Petrovácz István: LÁNY A WIKTORSKÁN. Móra	24 Ft
... pld. Arthur Ransome: GALAMBPOSTA. Móra	38 Ft
... pld. Rónaszegi Miklós: INDIÁN HALÁL. Móra	23 Ft
... pld. Mark Twain: KOLDUS ÉS KIRÁLYFI. Móra	42 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvétellel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Részletfizetésnél, 400 Ft felett 4 havi törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT
KÖNYVFUTÁR
könyvküldő szolgálat
Budapest, Postafiók: 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....

Pontos címe (irányítószámmal): ...
....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

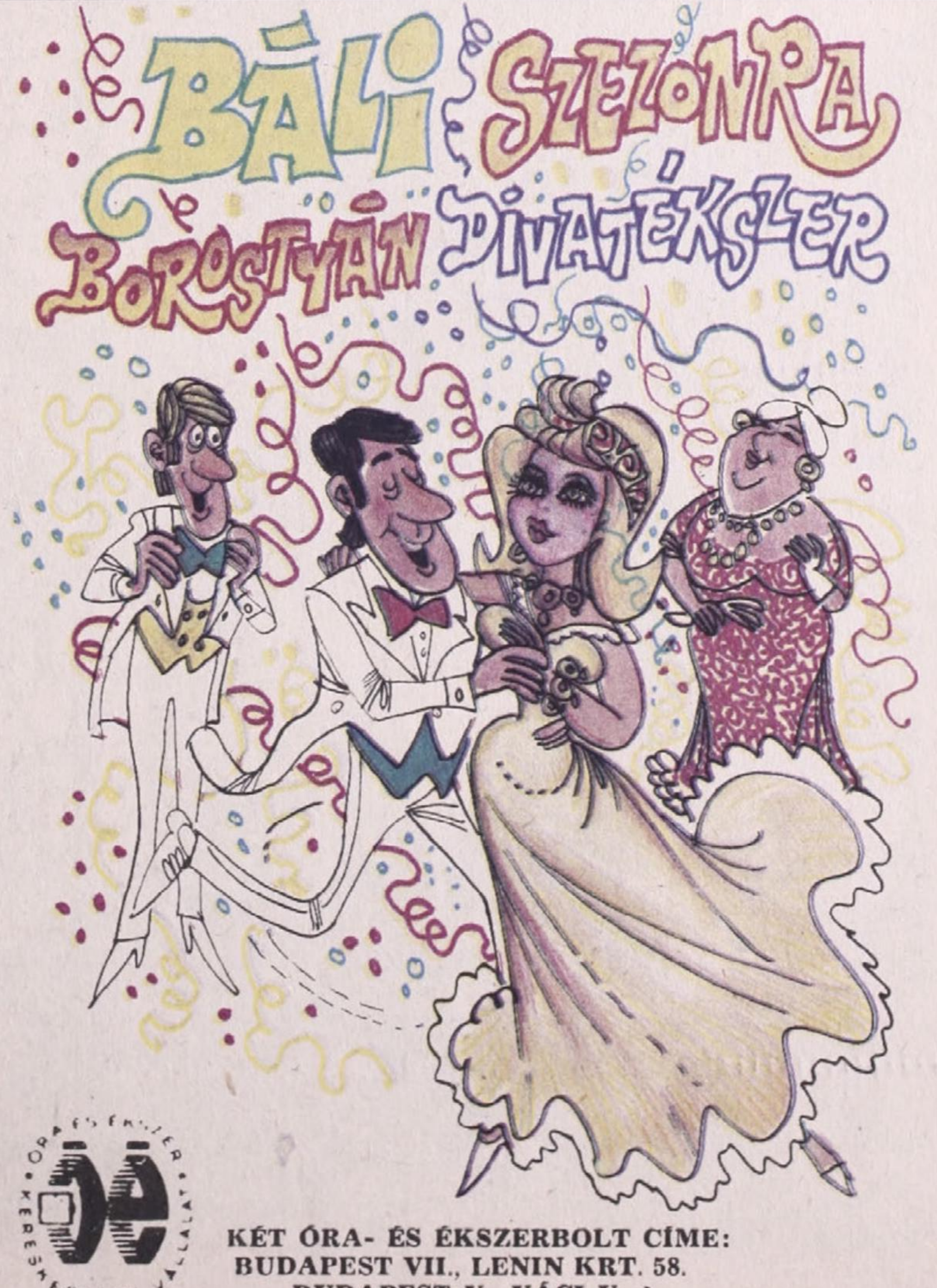

ÓRA ÉS ÉKSZER KERESKEDELMI VÁLLALAT

KÉT ÓRA- ÉS ÉKSZERBOLT CÍME:
BUDAPEST VII., LENIN KRT. 58.
BUDAPEST V., VÁCI U. 2.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-08
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

KELJFELJANCSÓ

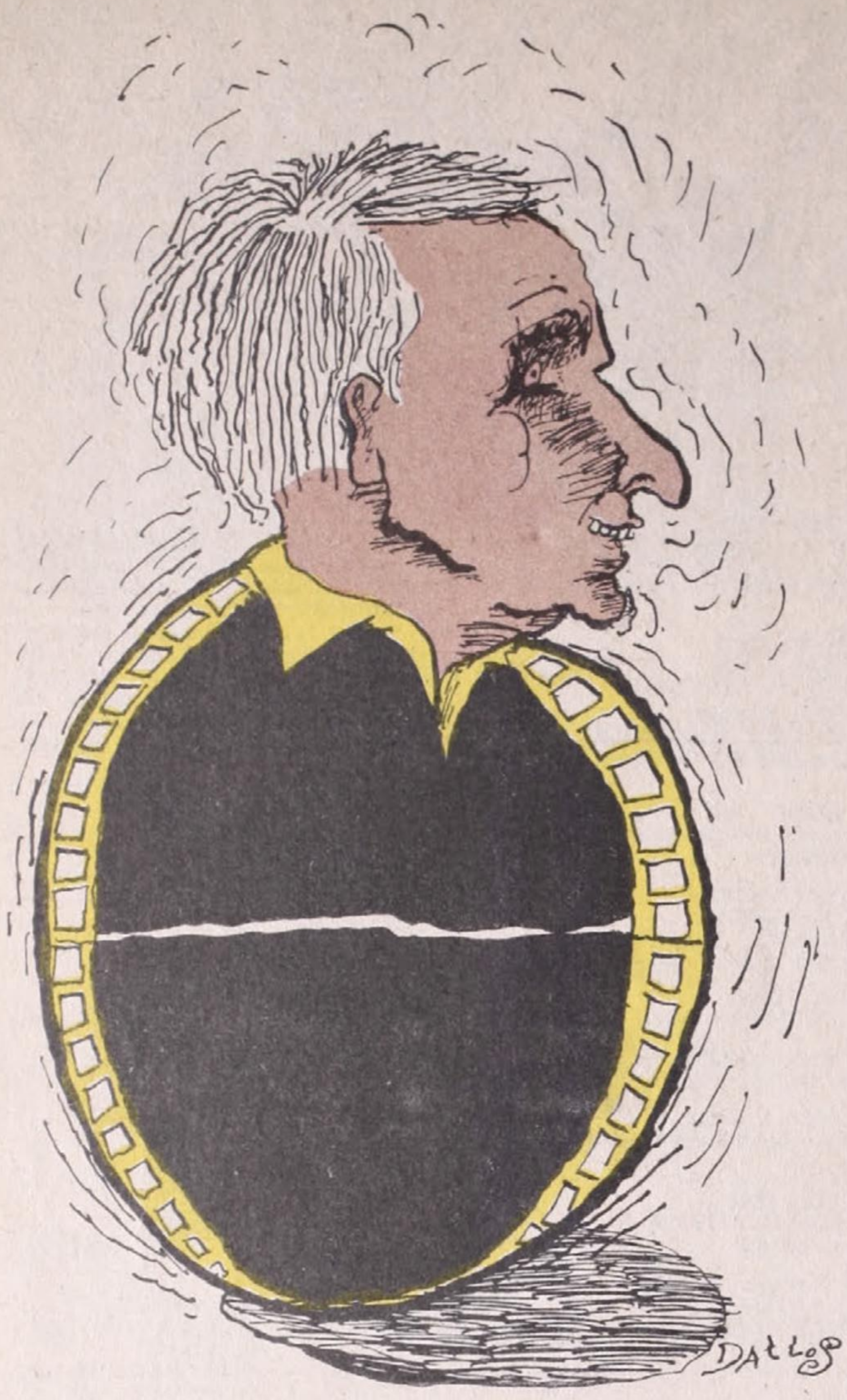

UFO

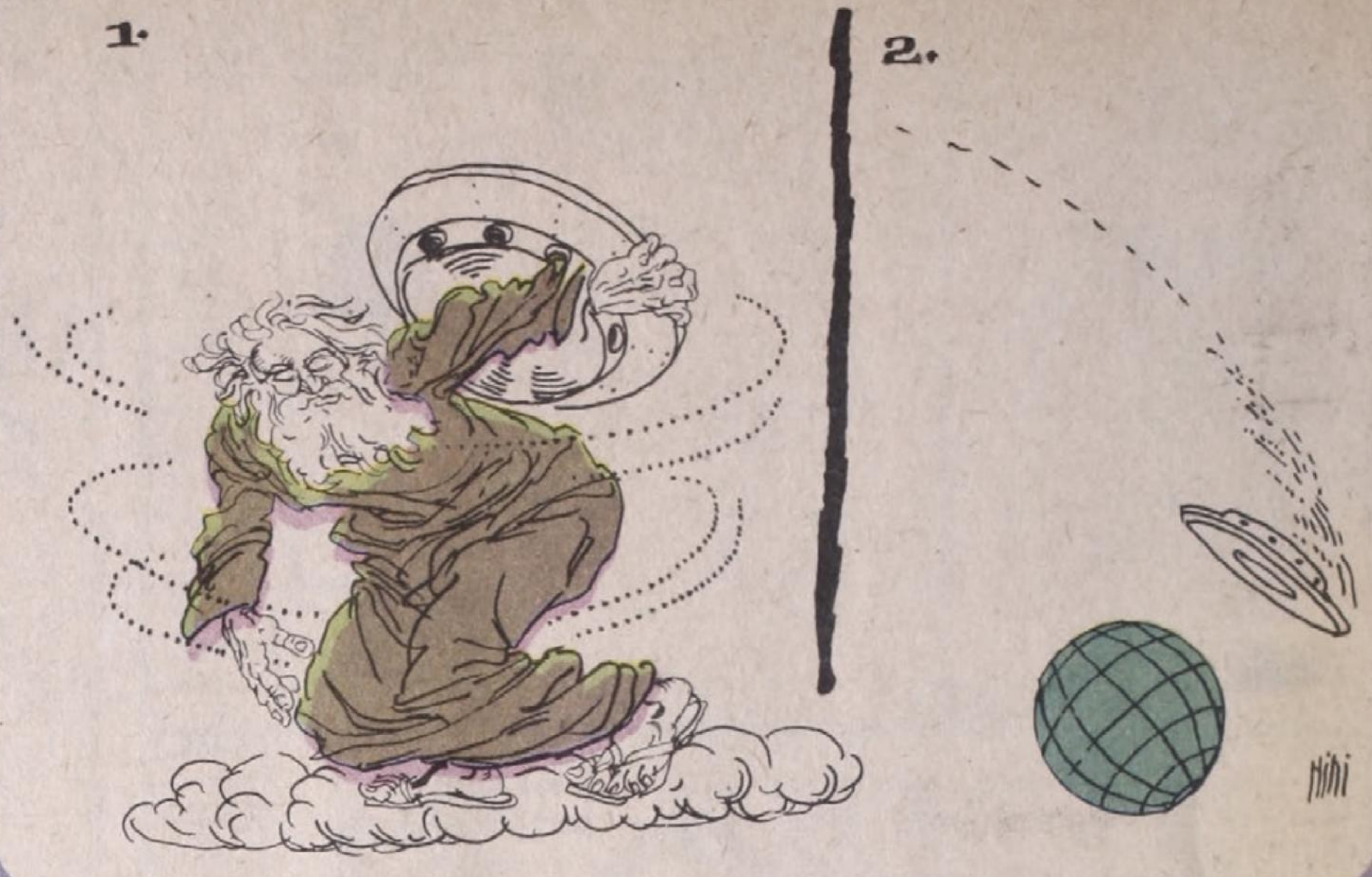

KÖNYVÜGYNÖK FALUN

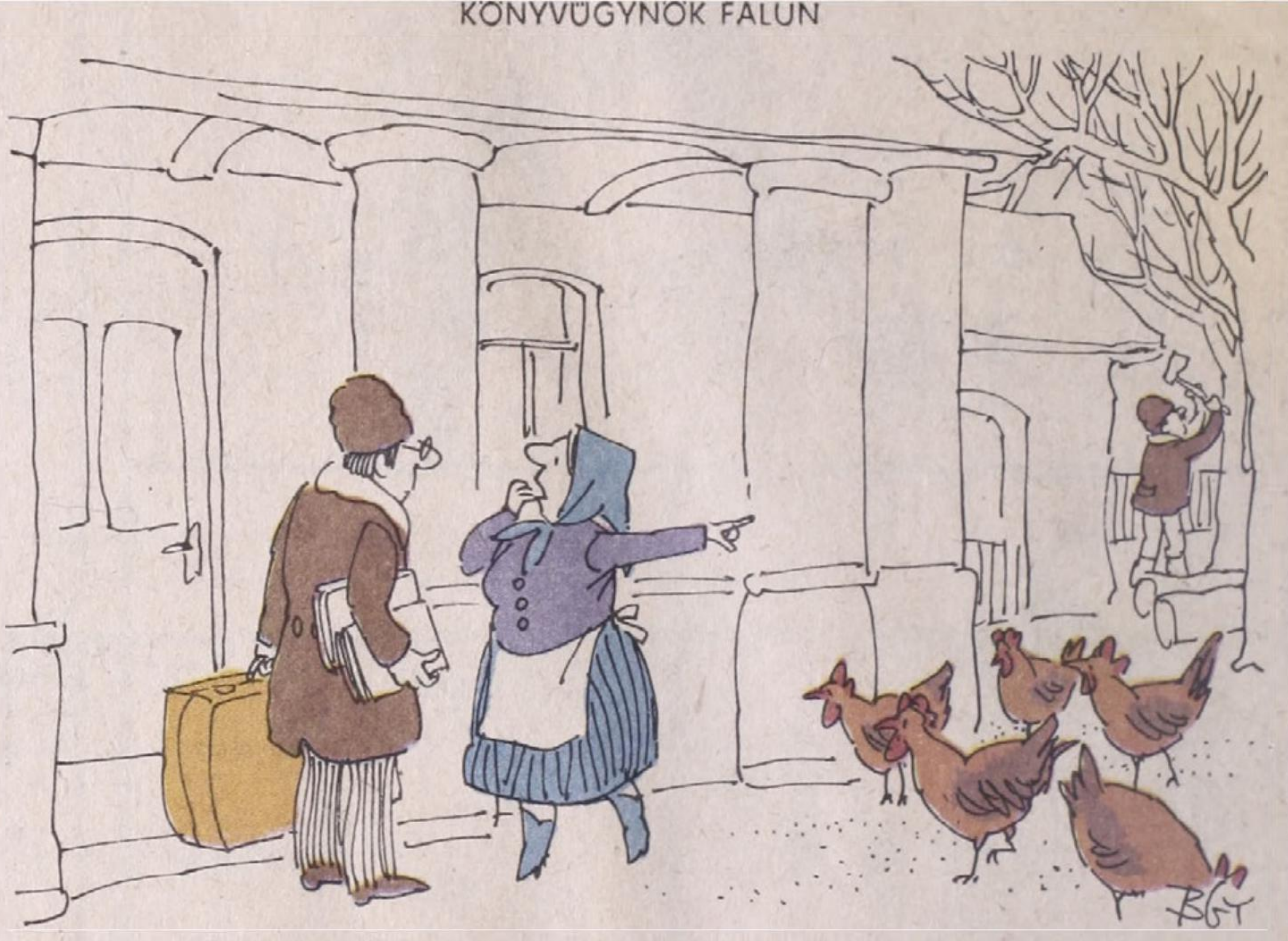

– Az almatermesztésről ne ajánljon könyvet az uramnak, mert úgy kivágja, mint az almafákat!

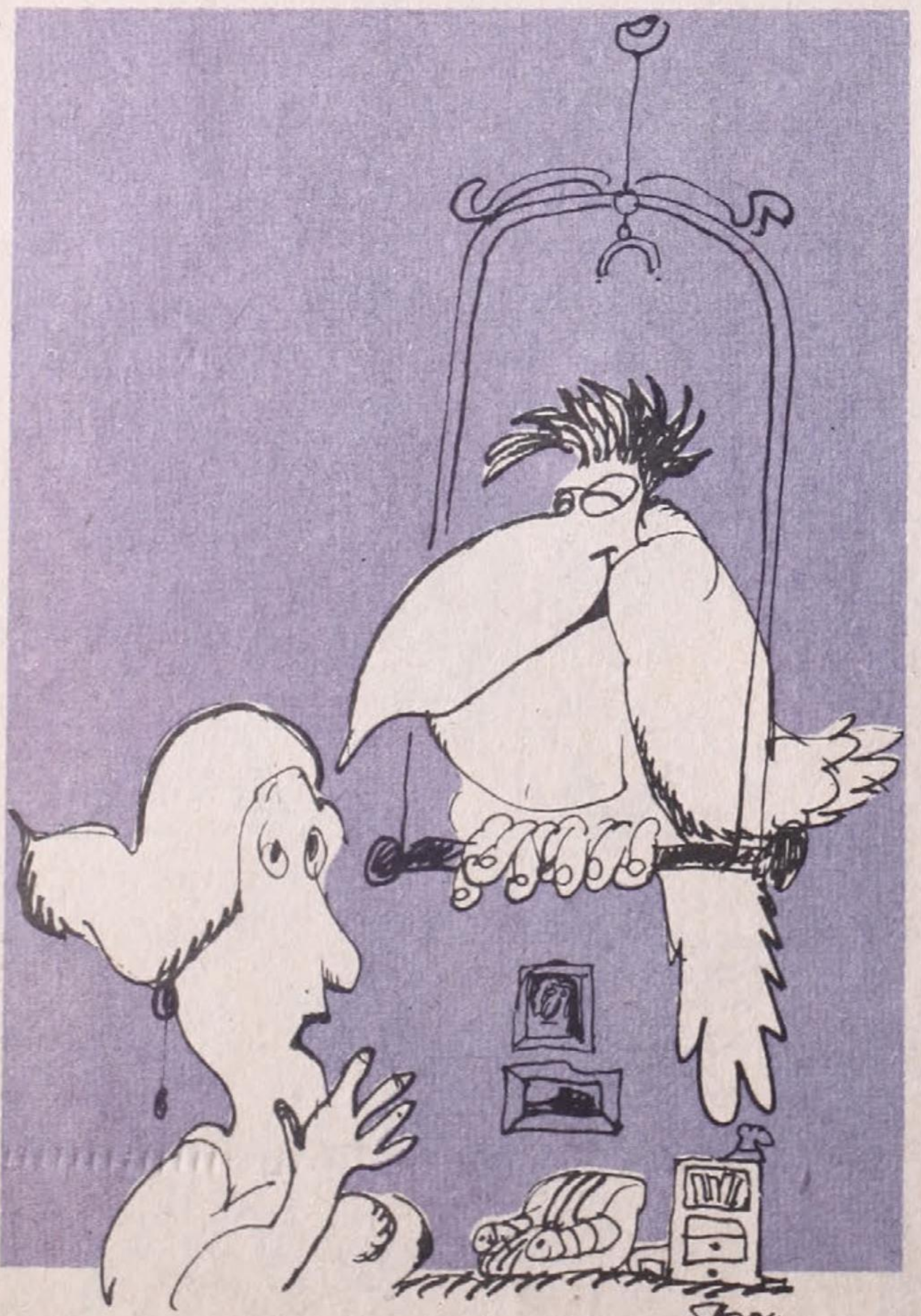

– Elsüllyedek! Ez a Robi miket tanult a rádióból . . .

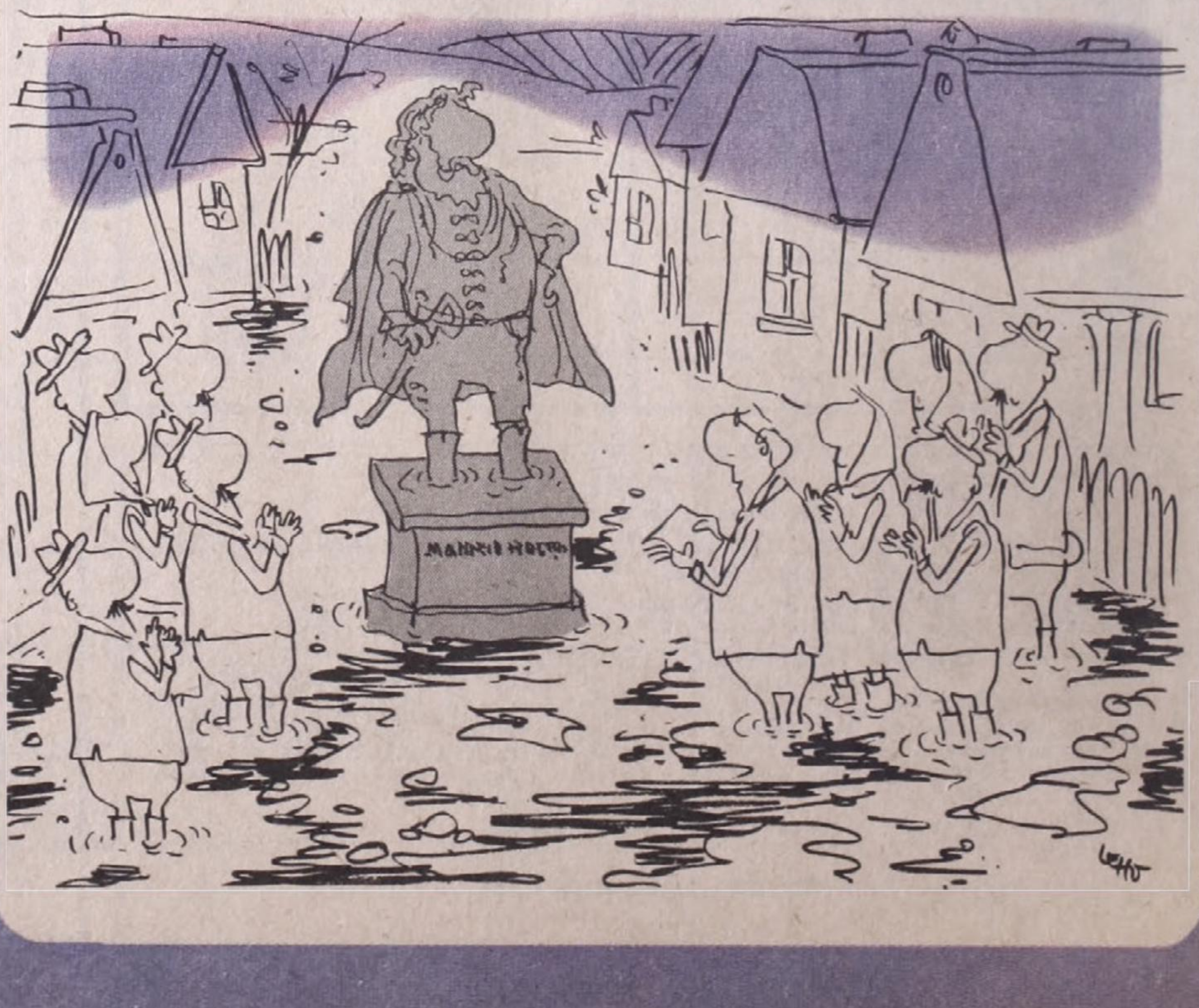A FALU NAGY SZÜLÖTTE